

Τεχνολογικό Εκπαιδευτικό Ίδρυμα Δυτικής Ελλάδας

Σχολή Διοίκηση και Οικονομίας

Τμήμα Πληροφορικής και Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΠΥΡΓΟΥ

Τίτλος Πτυχιακής Εργασίας :

«Ιστορική αναδρομή του τατουάζ και οι κίνδυνοι που μπορεί να προκληθούν».

Πτυχιακή εργασία της σπουδάστριας

Παρασκευής Γκιόνη

Εποπτεύων καθηγητής: Γεώργιος Καρακίτσος

Πύργος 2015

Περίληψη

Η παρούσα πτυχιακή εργασία, είναι μια ταινία τεκμηρίωσης ή αλλιώς ένα ντοκιμαντέρ το οποίο ονομάζεται «Η τέχνη του τατουάζ και οι κίνδυνοι που μπορεί να προκληθούν». Στόχος ήταν να κατασκευαστεί μια ταινία μέσα από την οποία θα γίνει γνωστή η τέχνη της δερματοστιξίας ανά τους αιώνες φτάνοντας στα σημερινά γίνεσθαι. Το έργο διαδραματίζεται μέσα σε αληθινά γεγονότα και ντοκουμέντα με αληθινά πρόσωπα και πρωταγωνιστικούς χαρακτήρες. Συλλέχθηκαν πληροφορίες από επαγγελματία Ψυχολόγο και Δερματολόγο, τα οποία έκαναν γνωστά τα κοινωνικά πρότυπα και τους κινδύνους που ελλοχεύει μια πράξη αγνωμοσύνης και ελλιπούς ενημέρωσης στην σύγχρονη Ελλάδα. Οι συνεντεύξεις πραγματοποιήθηκαν σε πραγματικό περιβάλλον μέσα από σκηνές, εικόνες και παραδείγματα, με σκοπό να γίνουν όλα κατανοητά στο ευρύ κοινό. Σκοπός αυτής της πτυχιακής εργασίας είναι να γίνει μια εισαγωγή στην πραγματικότητα του ντοκιμαντέρ, στον τρόπο με τον οποίο καταγράφεται η αλήθεια μέσω της ματιάς του δημιουργού. Μέσω της πτυχιακής εργασίας θα παρουσιαστούν τα στάδια παραγωγής μιας ταινίας τεκμηρίωσης στα πρότυπα κινηματογραφικών ταινιών, καθώς και η υλοποίηση αυτής, ξεκινώντας από την ιστορική αναδρομή της δερματοστιξίας, τις συνεντεύξεις των ειδικών στο θέμα, την εκτέλεση της παραγωγής και την τελική επεξεργασία του υλικού. Η υλοποίηση μιας τέτοιας παραγωγής περιλαμβάνει αρκετά στάδια τεχνικών εργασιών, τα οποία περιγράφονται και χωρίζονται, γενικά σε τρεις κύριες κατηγορίες: Στο στάδιο της προ-παραγωγής(pre production), στο στάδιο της παραγωγής(production) και στο στάδιο της μετά-παραγωγής (post production) μιας ταινίας. Η παρούσα εργασία περιλαμβάνει την γραπτή περιγραφή των παραπάνω διαδικασιών όπως επίσης και οπτικοακουστικό δίσκο με την ταινία τεκμηρίωσης.

Περιεχόμενα

Εισαγωγή	6
Κεφάλαιο 1: Ντοκιμαντέρ	8
1.1 Η ιστορία του Ντοκιμαντέρ	8
1.2 Η διαφορά από μια απλή αναφορά	9
1.3 Ντοκιμαντέρ ή ταινία μυθοπλασίας	10
1.4 Ο 21 ^{ος} αιώνας και η «άλλη πραγματικότητα»	12
Κεφάλαιο 2: Δερματοστιξία	14
2.1 Η τέχνη της δερματοστιξίας	14
2.2 Οι πρώτες ενδείξεις για την ύπαρξη της τέχνης της δερματοστιξίας	15
2.3 Ιστορικά στοιχεία ανά εποχή	17
2.4 Το τατουάζ στην Ελλάδα	24
2.5 Στερεότυπα	25
2.6 Η τέχνη του τατουάζ ως σύμβολο πίστης	27
Κεφάλαιο 3: Μεθοδολογία Λήψης Συνέντευξης/Πλάνων	31
3.1 Τι είναι Συνέντευξη	31
3.2 Η συνέντευξη στο πλαίσιο της ποιοτικής έρευνας	31
3.3 Βήματα λήψης συνέντευξης	32
3.4 Τα είδη των πλάνων	35
3.5 Οι γωνίες ληψεις	37
Κεφάλαιο 4: Συλλογή Υλικού	39
4.1 Συνέντευξη από επαγγελματία της τέχνης της Δερματοστιξίας	40
4.2 Συνέντευξη από επαγγελματία της τέχνης της Δερματοστιξίας	42
4.3 Συνέντευξη από επαγγελματία Ψυχολόγο	45
4.4 Συνέντευξη από επαγγελματία Δερματολόγο	48
4.5 Συνέντευξη από άτομο που έχει κάνει τατουάζ	50
Κεφάλαιο 5: PowerDirector	55
5.1 CyberLinkPowerDirector: Σύνοψη Δυνατοτήτων	55
5.2 Τρεις Εύχρηστοι Τύποι Επεξεργασίας Βίντεο	60
Κεφάλαιο 6: Δημιουργία Ντοκιμαντέρ	70
6.1 Βασικές αρχές του προγράμματος	70
6.2 Αποθήκευση Πτυχιακής Εργασίας	88
6.3 Μοντάζ του υλικού	90
Βιβλιογραφία	94
Συμπέρασμα	99

Εισαγωγή

Σκοπός αυτής της πτυχιακής εργασίας είναι να γίνει μια εισαγωγή στην πραγματικότητα του ντοκιμαντέρ, στον τρόπο με τον οποίο καταγράφεται η αλήθεια μέσω της ματιάς του δημιουργού. Περισσότερο από τεχνική παρουσίαση, η εργασία αυτή φιλοδοξεί να γίνει η αφήγηση μιας δημιουργίας, η οποία εγγράφεται μέσα στον χρόνο και παρουσιάζει όλη την ιστορία της τέχνης της δερματοστιξίας. Μέσω της πτυχιακής εργασίας θα παρουσιαστούν τα στάδια παραγωγής μιας ταινίας τεκμηρίωσης στα πρότυπα κινηματογραφικών ταινιών, καθώς και η υλοποίηση αυτής, ξεκινώντας από τη δημιουργία σεναρίου, την εκτέλεση της παραγωγής και την τελική επεξεργασία του υλικού. Η υλοποίηση μιας τέτοιας παραγωγής περιλαμβάνει αρκετά στάδια τεχνικών εργασιών, τα οποία περιγράφονται και χωρίζονται, γενικά σε τρεις κύριες κατηγορίες: Στο στάδιο της προ-παραγωγής(pre production), στο στάδιο της παραγωγής(production) και στο στάδιο της μετά-παραγωγής (post production) μιας ταινίας. Η παρούσα εργασία περιλαμβάνει την γραπτή περιγραφή των παραπάνω διαδικασιών όπως επίσης και οπτικοακουστικό δίσκο με την ταινία τεκμηρίωσης. Ενώ δεν υπάρχουν απόλυτοι κανόνες ως προς τη δημιουργία ενός ντοκιμαντέρ υπάρχει μία διαδικασία που εκπορεύεται από μία απόπειρα λογικής επεξεργασίας όλων των σταδίων αυτής της δημιουργίας καθώς και από τη συσσωρευμένη εμπειρία επιφανών δημιουργών. Αυτή η διαδικασία δεν θα πρέπει να θεωρηθεί ως ένα απaráβατο σύνολο νόμων αλλά ως μία ενότητα και μία δομή με σκοπό τη σταδιακή πραγμάτωση ενός ντοκιμαντέρ. Σκοπό έχει να τοποθετηθεί με πλήρη και αναλυτικό τρόπο στην Τέχνη της Δερματοστιξίας και της έννοιας αυτής και σταδιακά να φτάσει στην σημερινή εποχή και την ψυχοσύνθεση των ανθρώπων γύρω από τη συγκεκριμένη Τέχνη. Επιπρόσθετα και η αναλυτική αναφορά στην πραγμάτωση του ντοκιμαντέρ με αληθινά πρόσωπα και στοιχεία.

Πιο συγκεκριμένα τα Στάδια Δημιουργίας ενός Ντοκιμαντέρ.

Σε ένα ντοκιμαντέρ στο οποίο υπάρχει σενάριο το έργο θα περάσει – κατά πάσα πιθανότητα – από τα ακόλουθα στάδια:

1. ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΣΕΝΑΡΙΟΥ

Η ιδέα και η ανάπτυξή της

Έρευνα

Μορφοποίηση της ιδέας και συγγραφή του σεναρίου των γυρισμάτων / λήψεων.

2. ΠΡΟΠΑΡΑΓΩΓΗ (PREPRODUCTION)

3. ΠΑΡΑΓΩΓΗ (Κινηματογράφηση / Βιντεοσκόπηση) – (PRODUCTION).

Συνεντεύξεις

Γυρίσματα / Λήψεις

4. ΜΕΤΑΠΑΡΑΓΩΓΗ (POSTPRODUCTION)

Μοντάζ – Μίξη ήχων – Τίτλοι – Εφέ.

Αφήγηση.

Η γραφή του έργου έγινε στα πλαίσια της τεκμηριωμένης προβολής μια πανάρχαιας τέχνης ή οποία έχει γίνει η εξεζητημένη επιλογή και υιοθέτηση του σύγχρονου κόσμου. Δυο πραγματικούς χαρακτήρες καλλιτέχνες της τέχνης της δερματοστιξίας που μας κάνουν γνωστά τα μυστικά, τις αλήθειες και τους μύθους γύρω από αυτήν. Άτομα του κοινωνικού γίνεσθαι τοποθετήθηκαν ολοκληρωμένα γύρω από την τέχνη, το τατουάζ και τις ανάγκες του ανθρώπου για ένα σημάδι στο σώμα του. Περισσότερο από τεχνική παρουσίαση, η εργασία αυτή φιλοδοξεί να γίνει η αφήγηση μιας πανάρχαιας Τέχνης που δεσπόζει δυναμικά στον κόσμο του σήμερα.

Κεφάλαιο 1^ο: Ντοκιμαντέρ

1.1 Η ιστορία του Ντοκιμαντέρ

Το ντοκιμαντέρ αποτελεί ένα είδος κινηματογραφικής ταινίας, η οποία αναφέρει και αναλύει ιστορικά, πολιτικά, κοινωνικά, καλλιτεχνικά και άλλα θέματα, η παρουσίαση των οποίων πραγματοποιείται μέσω πραγματικών γεγονότων, υπαρκτών και αποδεικτικών στοιχείων. Ως όρος πρωτοεμφανίστηκε από τον Τζον Γκρίερσον (John Grierson), ο οποίος τον μήνα Φεβρουάριο του έτους 1926, έκανε μια αναφορά στην ταινία του Ρόμπερτ Φλάχερτι *Moana* (Robert Flaherty «*Moana*»), στην εφημερίδα «*Sun*», της Νέας Υόρκης. Τότε ήταν που κατά τον σχολιασμό του και την θέση του απέναντι στην εν λόγω ταινία χρησιμοποίησε για πρώτη κιόλας φορά την λέξη και τον όρο «ντοκιμαντέρ» («*documentary*»). Βέβαια αξίζει να αναφέρουμε πως ο όρος «ντοκιμαντέρ» δεν πρωτοεμφανίζεται στο λεξικό των κινηματογραφικών δρώντων, αλλά ξεκίνησε από την γαλλική διάλεκτο με τον όρο «*documentaire*», λέξη που χρησιμοποιείται για να περιγράψει ταξιδιωτικές ταινίες. Λίγο αργότερα εμφανίζεται ο Τζον Γκρίερσον (John Grierson), ο οποίος δίνει μια διαφορετική έννοια στον όρο περιγράφοντάς τον με την φράση «η δημιουργική θεώρηση της πραγματικότητας». Έτσι λοιπόν ο τομέας του κινηματογράφου και συγκεκριμένα ο όρος «ντοκιμαντέρ» αποκτά τον «*νονό*» του, κατά τον οποίο αναπτύσσεται μια συγκεκριμένη θεωρία, η οποία κάνει λόγο για μια ουσιαστική πραγματικότητα κατά την οποία έχουμε πρώτη ύλη, η οποία δεν αποτυπώνεται, ως μια απλή αντιγραφή των γεγονότων και της πραγματικότητας δια μέσου του φιλμ, αλλά ο δημιουργός έχει την δυνατότητα να συλλέξει την πρώτη ύλη, να την επεξεργαστεί πριν δώσει το φιλικό προϊόν και να παρουσιάσει την ταινία με πραγματικά γεγονότα μέσα από το προσωπικό του στυλ και μέσα από τη προσωπική του ιδιοσυγκρασία.¹

¹ Ρίντερ Κ. (2000). *Ιστορία του παγκόσμιου κινηματογράφου(1895-1975)*. Αθήνα: IANOS

1.2 Η διαφορά από μια απλή αναφορά

Στο πέρασμα των χρόνων αρκετοί θεωρητικοί και λάτρεις του κινηματογράφου τοποθετούνται στον όρο «ντοκιμαντέρ» αναφέροντας πως θα πρέπει αυτό να προσεγγίζει και να αναδεικνύει κοινωνικές ιδέες και αξίες, με σκοπό να «προκαλέσει» σημαντικές και ουσιαστικές αλλαγές στις κοινωνικές και οικονομικές συνθήκες. Έτσι ο τρόπος αυτός θεωρούν πως μας μεταφέρει στα πολιτικά κεκτημένα και στην πολιτική ζωή, η οποία χαρακτηρίζει ολόκληρο τον κινηματογραφικό κόσμο, η οποία, είναι περισσότερο εμφανή στο ντοκιμαντέρ, καθώς αυτό έχει μια περισσότερο ουσιαστική και στενή σχέση με την πραγματικότητα. Σε ένα έργο τέχνης από την άλλη πλευρά, μαζί και των ταινιών, υπάρχει μια προσέγγιση ή μια περισσότερο ελεύθερη απόδοση της πραγματικότητας και της πρώτης ύλης. Μέσα από αυτές τις κατηγορίες και τις βαθμίδες πραγματοποιείται αυτόματα και μια παραποίησης, περισσότερο ή λιγότερο, της πρώτης ύλης που δεν είναι άλλη από τα πραγματικά γεγονότα, δίνοντας έτσι μια σειρά από διαφορετικές αποδόσεις, οι οποίες αναλύονται με τα παρακάτω επίπεδα: το πρώτο επίπεδο είναι ότι γίνεται ένα ομαλό ταξίδι από τη ρεαλιστική στη χαοτική αφήγηση, περνώντας από την ελαφρώς ποιητική απόδοση των πραγματικών γεγονότων και έτσι ως τελικό προϊόν υπάρχει η προσωπική προσέγγιση του δημιουργού σε αυτά και μια προσωπική πρόταση ως προς τις λύσεις και τις αλλαγές που προτείνει ο ίδιος. Η ίδια ακριβώς γραμμή απόδοσης υπάρχει και στο κινηματογραφικό ντοκιμαντέρ, κατά την οποία ισχύει η ρήση «θεώρηση της πραγματικότητας», σύμφωνα με τον Τζον Γκρίερσον (John Grierson). Αν λοιπόν γίνει ένα συνδυασμός αυτόν τον δύο τότε δίνεται το αποτέλεσμα πως διαφέρει κατά πολύ με το τηλεοπτικό διότι το πρώτο διαθέτει καλλιτεχνική χροιά μέσα όμως από πραγματικά και υπαρκτά στοιχεία. «Για να γίνει πιο κατανοητό αυτό θα πρέπει να αναφερθεί ότι η ιστορία του ντοκιμαντέρ ταυτίζεται με την ιστορία του κινηματογράφου. Για παράδειγμα, «Η έξοδος από τα εργοστάσια Λυμιέρ» («La sortie des usines Lumiere»), 1895, θα μπορούσε κανείς να πει ότι είναι ένα ντοκιμαντέρ, κινηματογραφημένο από το Luis Lumiere, το οποίο αναφέρεται στην επιχείρησή του. Στην κυριολεξία επειδή η κάμερα για πρώτη φορά τοποθετείται πάνω από το ύψος των ματιών του ανθρώπου που κάνει λήψη, έχουμε την πρώτη έννοια τέχνης. Δεν μπορούμε όμως να μιλήσουμε για ένα καλλιτεχνικό έργο. Το ίδιο μπορούμε να πούμε και για τα επίκαιρα (newsreels). Και στις δύο περιπτώσεις έχουμε να κάνουμε περισσότερο με μια αναφορά παρά με μια καλλιτεχνική δημιουργία. Στις δύο πρώτες

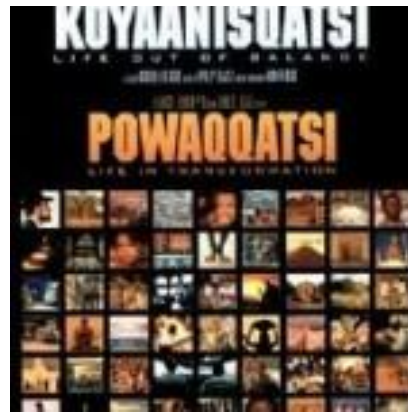
δεκαετίες του 20ου αιώνα, μέχρι το 1922, έχουμε πολλά τέτοια παραδείγματα. Ταινίες που αναφέρονταν στην Ινδία («The Delhi Durhar», 1911), στην Ανταρκτική («The undying story of Captain Scott», 1913), στην άγρια φύση («Animal life in the Antarctic», 1913) ή σε ιστορικές προσωπικότητες, όπως η ταινία «The life of Villa» (1914), μονταρισμένα επίκαιρα, μια παραγωγή που επίβλεψε ο Griffith, η οποία αναφερόταν στον επαναστάτη Βίλλα που έζησε στο Μεξικό, ακόμα και εντυπωσιακές παραγωγές, όπως η «Thirty leagues under the sea» (1914), των John Ernest και Georges Williamson, και η «How life begins» (1916), που με πειραματικό τρόπο συνδυάζουν την επιστήμη και την κινηματογραφική αναφορά, δεν έχουν παρά σπέρματα από την τέχνη του κινηματογράφου».²

1.3 Ντοκιμαντέρ ή ταινία μυθοπλασίας

Είναι λίγες και λεπτές οι ισορροπίες διαχωρισμού αυτών των δύο όρων του ντοκιμαντέρ ή της ταινίας μυθοπλασίας. Το ντοκιμαντέρ από την μια πλευρά έχει την δυνατότητα και κάνει χρήση πολλών σύγχρονων μέσων, εργαλείων και εντολών όπως είναι τα animation, με σκοπό να υπάρξει μια περισσότερο καλλιτεχνική και εντυπωσιακή παρουσίαση του θέματος, το οποίο παρουσιάζει. Ένα παράδειγμα είναι η ταινία «the Missing Picture», στην οποία παρουσιάζεται ένα δραματοποιημένο ντοκιμαντέρ με ηθοποιούς, των δεν ακούγονται οι φωνές αλλά όταν ανοιγοκλείνουν το στόμα τους και ακούγονται ηχογραφημένες συνεντεύξεις των πραγματικών προσώπων της ιστορίας πρωταγωνιστών της πραγματικής ιστορίας, με αποτέλεσμα να μην προταθεί για όσκαρ καλύτερου ντοκιμαντέρ αλλά για όσκαρ καλύτερης ξενόγλωσσας ταινίας. Ο πιο δημοφιλής ντοκιμενταρίστας, των οποίων όλοι θυμούνται από τα παιδικά μας κιόλας χρόνια («Εκπαιδευτική Τηλεόραση» της ΕΡΤ) είναι ο Ζακ-Υβ Κουστό (1910-1997). «Πρωτοπόρος εξερευνητής, αλλά και δεινός δύτες και ευφυέστατα εφευρετικός: Το 1936 κατασκεύασε την πρώτη μάσκα κατάδυσεων, ενώ αργότερα το 1943 με τη συμβολή και του Εμίλ Γκανιάν έφτιαξαν την πρώτη ολοκληρωμένη στολή αυτόνομης κατάδυσης. Συντέλεσε στη δημιουργία της Γαλλικής Ωκεανογραφικής Υπηρεσίας και από το 1950 με το ναρκαλιευτικό σκάφος «Καλυψώ» που μετέτρεψε σε εξερευνητικό άρχισε να

² Συλλογικό Έργο. (2009). *Ντοκιμαντέρ, μια άλλη πραγματικότητα*. Αθήνα: Αιγόκερως.

οργώνει τις θάλασσες καταγράφοντας τη θαλάσσια ζωή, τον ωκεανό και αμέτρητα ναυάγια. Ανάμεσα στα ταξίδια του εξερεύνησε και τις θαλάσσιες περιοχές της Σαντορίνης και της Κρήτης (ερευνώντας τη Χαμένη Ατλαντίδα) και έφερε στο φως τον περίφημο μηχανισμό των Αντικυθήρων, ενώ ανακάλυψε και το κουφάρι του «Βρετανικού». Γύρισε εκατοντάδες ντοκιμαντέρ και βραβεύτηκε με δυο όσκαρ για τον Σιωπηλό Κόσμο (1956) και τον Κόσμο χωρίς ήλιο (1964). Ακόμα και μετά τον Κουστώ, οι σύγχρονοι Γάλλοι ντοκιμενταρίστες παραμένουν πολύ μπροστά σε ποιότητα εικόνων αλλά και έμπνευσης. Σημαντικά δείγματα ο Μικρόκοσμος (Microcosmos: Le peuple de l'herbe, των Nuridsany και Pérennou, 1996) και το Ταξίδι του Αυτοκράτορα (La marche de l'empereur του Luc Jacquet, 2004) μοιάζουν να μετατρέπουν τα ζώα σε ηθοποιούς και να σκηνοθετούν τις δυνάμεις της φύσης».³

Εικόνα 1: Από την ταινία Koyaanisqatsi – Powaqqatsi (Πηγή: www.amazon.co.uk)

Απέδωσε έναν εκρηκτικό συνδυασμό τέχνης, ισχυρής εναλλαγής δυνατών εικόνων και μουσικής υπόκρουσης, η συνεργασία του σκηνοθέτη Γκόντφρεϊ Ρέτζιο με τον μουσικό συνθέτη Φίλιπ Γκλας κατάφεραν να αποτελέσουν ένα ισχυρό επαγγελματικό δίδυμο και να μεταφέρουν πολλά ουσιαστικά μηνύματα χωρίς υποψία διαλόγου στα Koyaanisqatsi - Powaqqatsi.

³ Μεταλληνός Ν. (2003). *Παραγωγή τηλεοπτικού ντοκιμαντέρ*. Αθήνα: Έλλην.

Εικόνα 2: Ο γνωστότερος ντοκιμενταρίστας Μάικλ Μουρ

(Πηγή: www.cinepivates.gr)

Στις ΗΠΑ βέβαια ο πιο γνωστός ντοκιμενταρίστας θεωρείται ο προκλητικός, όπως τον χαρακτηρίζουν, Μάικλ Μουρ. Ο ίδιος κατάφερε να δώσει μια διαφορετική οδό στον όρο “επιθετικό ρεπόρτερ” και να το μετατρέψει σε «τέχνη»! Μερικά από τα πιο δημοφιλή του έργα είναι το «Fahrenheit» 9/11 (2004), «Sicko» (2007), «Bowling for Columbine» (2002). Οι περισσότερες ταινίες του βρίσκονται στο διαδίκτυο και αρκετοί κριτικοί του είδους αναφέρουν πως οι πλοκές και οι υποθέσεις των ταινιών του βασίζονται σε αυθαίρετα γεγονότα, ανακρίβειες και συννομωσιολογίες, με αποτέλεσμα να ασκούν παραπληροφόρηση στον θεατή.

1.4 Ο 21ος αιώνας και η «άλλη πραγματικότητα»

Παλαιότερα ο ορισμός που δινόταν στο ντοκιμαντέρ ήταν ότι ασκούσε μεγάλη επιρροή στο κοινό και κατά βάσει στην κριτική που αποκτούσε ο μέσος θεατής από αυτήν και αυτό εξαιτίας των σοβαρών θεμάτων που προσέγγισε ένας ντοκιμαντερίστας. Η συνεχής ανάδειξη μόνον σοβαρών θεμάτων είχε επίσης σαν αποτέλεσμα την απόλυτη εμπιστοσύνη του θεατή απέναντι στην ταινία. Οι μαρτυρίες και οι αφηγήσεις των πραγματικών προσώπων για τα πραγματικά γεγονότα έκαναν το ντοκιμαντέρ απόλυτα αληθινό χωρίς στοιχεία αμφισβητήσεις. Η πρώτη ύλη, τα πρόσωπα, το υλικό είχαν άρρηκτους δεσμούς με το πραγματικό, με αποτέλεσμα να διαθέτει μια εξαιρετική δύναμη και επιβολή σε κάθε θεατή. Αυτή όμως η επιρροή δεν συνεχίστηκε για πολύ, συγκεκριμένα από το έτος 1970 ως σήμερα, το κοινό ξεκίνησε να έχει μια περισσότερο ατομική και κριτική προσέγγιση. Αυτό συνέβη

διότι ξεκίνησε να επικρατεί ένα νέο ρεύμα των εποχών το οποίο αναφερόταν ως «μεταμοντέρνα κατάσταση», ασκώντας έτσι μια νέα επιρροή εξαλείφοντας τις παραδόσεις που ίσχυαν μέχρι πρότινος. Υποστηρικτής της «Μεταμοντέρνας κατάστασης», ήταν ο Λυοτάρ ο οποίος κάνει λόγο για ένα περιβάλλον γεμάτο πληροφορίες, όπου αρκετές από αυτές έχουν τον ρόλο εντυπωσιασμού, ενώ αναφέρεται και στην ταχύτατη ανάπτυξη των τεχνολογιών, της επιστήμης και των υπολογιστών που διαθέτουν μια σειρά από εντυπωσιακά εργαλεία επεξεργασίας της πρώτης ύλης. «Η κατανάλωση της πληθώρας διαθέσιμων υλικών γίνεται με πολύ πιο συγκριτικούς όρους. Ο σύγχρονος θεατής έχει γνώση του τρόπου με τον οποίο τα διάφορα προγράμματα που του προσφέρονται σχετίζονται μεταξύ τους, πράγμα που κατευθύνει το κοινό γενικότερα σε μια πιο σκεπτικιστική συμπεριφορά. Αυτό σημαίνει ότι το κοινό σήμερα είναι διατεθειμένο, όσο ποτέ, να σχετίζεται με τα προγράμματα με ένα χιουμοριστικό και μερικές φορές αμερόληπτο τρόπο απολαμβάνοντας την εμπειρία της θέασης περισσότερο παρά να εμπλέκεται σε ερωτήματα όπως «τι σημαίνει αυτό; Ποιο είναι το νόημα;». Όλα αυτά έχουν επίπτωση στο τηλεοπτικό ντοκιμαντέρ κυρίως. Η μεταμοντέρνα σκέψη μας προσκαλεί να εγκαταλείψουμε προοδευτικά την πεποίθηση ότι εδώ μπορεί να υπάρχει κάτι ως μια «συστατική αλήθεια». Η κατάσταση γίνεται ακόμα πιο πολύπλοκη αν λάβουμε υπόψη τη σχέση του ντοκιμαντέρ με το θεατή τα τελευταία χρόνια, υπό το πρίσμα της ανάπτυξης και εξέλιξης των τεχνολογικών μέσων, που καθιστούν την ταινία ντοκιμαντέρ περισσότερο ένα τεχνολογικό επίτευγμα παρά ένα πολιτιστικό προϊόν. Αναφερόμαστε στην ραγδαία πρόοδο της ψηφιακής τεχνολογίας που κατέστησε δυνατή την κάθε είδους παραποίηση, μεταμόρφωση και παραμόρφωση της κινούμενης εικόνας, με τέτοιο τρόπο ώστε να καταστεί άνευ νοήματος η σχέση μεταξύ σημαίνοντος και σημαινομένου στη διαδικασία σημασιοδότησης».⁴

⁴ Συλλογικό Έργο. (2009). *Ντοκιμαντέρ, μια άλλη πραγματικότητα*. Αθήνα: Αιγόκερως.

Κεφάλαιο 2^ο: Δερματοστιξία

2.1 Η τέχνη της δερματοστιξίας

«Το τατουάζ ή δερματοστιξία είναι μια τέχνη, η οποία κατά κύριο λόγο γίνεται στο σώμα. Γίνεται με την εισαγωγή ανεξίτηλου μελανιού στο χόριο στρώμα του δέρματος με σκοπό να παρουσιάζεται αλλαγή της χρωστικής ουσίας . Η λέξη tattoo (τατουάζ) έχει δύο μεγάλα παράγωγα: την πολυνησιακή λέξη «ta», που σημαίνει κάτι το εντυπωσιακό, και την ταϊτινή λέξη «tatau», που σημαίνει για να σηματοδοτήσει κάτι. Η πρώτη γραπτή αναφορά για την λέξη, "τατουάζ" (ή Σαμόα "Tatau") εμφανίζεται στο ημερολόγιο του Joseph Banks , ο φυσιοδίφης στο πλοίο Captain Cook 's το πλοίο HMS Endeavour αναφέρει: «Θα αναφερθώ τώρα στον τρόπο με τον οποίο αυτές θα αποτυπωθούν ανεξίτηλα, το καθένα από αυτά χαρακτηρίζεται από το χιούμορ ή τη διάθεση τους ». Η λέξη "τατουάζ" ήρθε στην Ευρώπη από τον εξερευνητή Τζέιμς Κουκ , όταν επέστρεψε το 1771 από το πρώτο ταξίδι του στην Ταϊτή και τη Νέα Ζηλανδία . Στην αφήγηση του ταξιδιού, που αναφέρεται σε μια λειτουργία που ονομάζεται "tattaw", όπου πριν από αυτό είχε περιγραφεί ως ουλές, ζωγραφική, ή χρώση. Το τατουάζ ή δερματοστιξία, όπως ονομάζεται την ελληνική γλώσσα, είναι μια διαδικασία μόνιμης τροποποίησης του σώματος. Το νόημα της διαδικασίας αυτής αλλάζει ανάλογα με τον κάθε λαό, τον κάθε άνθρωπο, ακόμη και με την ιστορική ή χρονική στιγμή που πραγματοποιείται. Οι ερμηνείες των συμβόλων που επιλέγονται από τον καθένα δεν είναι εύκολο να ερμηνευθούν, καθώς το μέσο που χρησιμοποιείται, το σώμα, έχει ήδη αποδώσει το νόημα, κάνοντας δύσκολο ή διαστρεβλώνοντας, πολλές φορές, το αρχικό νόημα της εικόνας. Αντίθετα, η ερμηνεία και η επιβλητικότητα του μηνύματος προκύπτει από αυτόν το συνδυασμό. Το ήδη εμπλουτισμένο με νόημα σώμα, σε συνδυασμό με το νόημα των συμβόλων που έχουν αποτυπωθεί σε αυτό, είναι πολλές φορές αρκετό για να μην περάσει απαρατήρητο».⁵

⁵ Taschen (2004). *1000 Tattoos*. Αθήνα: ΙΑΝΟΣ.

2.2 Οι πρώτες ενδείξεις για την ύπαρξη της τέχνης της δερματοστιξίας

Η τέχνη της δερματοστιξίας έχει μια βαθιά και πανάρχαια ιστορία, οι πρώτες αναφορές για την ύπαρξή της μας οδηγούν γύρω στα 10.000 π.Χ. Πιο συγκεκριμένα το έτος 1962, η Marthe Réquart έκανε την πρώτη της δημοσίευση-μελέτη, η οποία αφορούσε τα εργαλεία τα οποία χρησιμοποιούσαν για την πραγμάτωση της τέχνης του τατουάζ. Τα εν λόγω εργαλεία βρέθηκαν μετά από συνεχής έρευνες και αναζητήσεις στα Πυρηναία Όρη, στη Νότια Γαλλία. Τα εργαλεία είναι για την ακρίβεια σκεύη με χρώμα και εργαλεία μυτερά, στα οποία οι ειδική αποδίδουν ηλικία περίπου 12.000 χρόνων. Από την άλλη πλευρά οι ειδικοί κάνουν λόγο και για τις πρώτες ουσιαστικότερες ενδείξεις, οι οποίες φτάνουν 5.000 χρόνια πριν.⁶

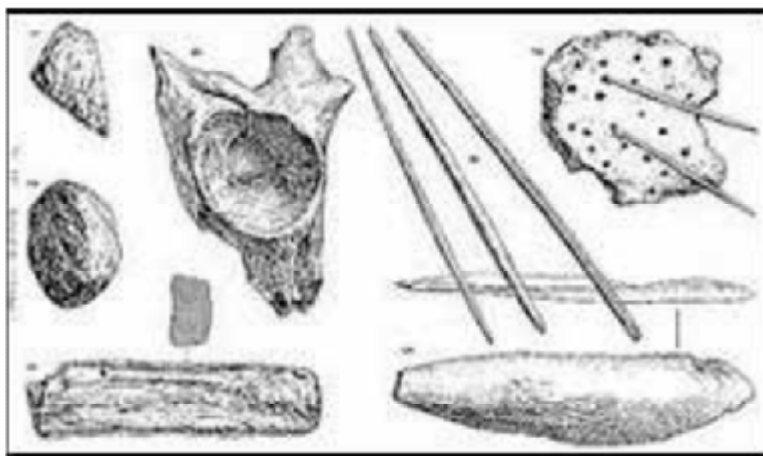
Εικόνα 3: Οι πρώτες ουσιαστικές αποδείξεις της τέχνης της δερματοστιξίας ανακαλύφθηκαν στις Άλπεις, πρόκειται για τον άνθρωπο των πάγων ή Otzi ηλικίας 3.300 χρόνων. (Πηγή: www.artmag.gr)

Αυτές λοιπόν οι ενδείξεις θεωρούνται ως οι παλαιότερες ενδείξεις για την τέχνη της δερματοστιξίας και ένα από τα αρχαιότερα ευρήματα που παρουσιάζουν με ακρίβεια την ύπαρξη της τέχνης. Η ανακάλυψη έγινε το έτος 1991 στις Άλπεις, όταν βρέθηκε ένα ανδρικό σώμα ηλικίας 3.300 χρόνων, πάνω στο οποίο ήταν εμφανή σημάδια, τα οποία είχαν διατηρηθεί λόγω του πάγου, με το οποίο ήταν καλυμμένο το ανδρικό

⁶ www.iefimerida.gr, (<http://www.iefimerida.gr/news>), από τους Βάλερι Βάργκας και Τόμ Ντέ Βίτα, [Τελευταία ενημέρωση: 13 Μαρτίου 2013], [Ανακτήθηκε: 7 Ιουλίου 2013]

σώμα. Οι ειδικοί του απέδωσαν του ακριβή ονομασία «Ο άνθρωπος των πάγων ή Otzi», και αυτό εξαιτίας της τοποθεσίας που βρέθηκε με την ονομασία Otztal. Οι πρώτες αναφορές κάνουν λόγο για έναν βοσκό ή κυνηγό μέσης ηλικίας, ο οποίος έχασε τη ζωή του από βέλος στην πλάτη. Μετά από ένα μεγάλο διάστημα ο πάγος κάλυψε το σώμα του άνδρα και έτσι το δέρμα του διατηρήθηκε σε πολύ κατάνεα κατάσταση. Βρέθηκε με συνολικά 59 σημάδια στο σώμα, τα οποία και επιβεβαιώθηκαν ως τατουάζ από τους ειδικούς. Μετά από μια μελέτη επρόκειτο για σημάδια, στους αστράγαλους, πίσω από το αριστερό γόνατο, χαμηλά στην πλάτη και στους καρπούς, σε σχήμα σταυρού και σημάδια σε σχήμα γραμμών, τα οποία δεν είχαν απόλυτη αρμονία καθώς δεν είχαν σχεδιαστεί με ακρίβεια. Πέραν των άλλων οι ειδικοί καταλήγουν στο συμπέρασμα πως τα σημάδια δεν είχαν σκοπό τη θέση στον κόσμο, καθώς ήταν καλυμμένα με ρούχα και με δυσκολία μπορούσε να τα διακρίνει κανείς. Οι ειδικοί προχώρησαν και σε μελέτες με ακτίνες Χ στον σκελετό του Otzi, μέσα από τις οποίες αποδεικνύεται πως στα σημεία των τατουάζ εμφάνιζε εκφυλισμό κοκάλων, με αποτέλεσμα να καταλήγουν στο συμπέρασμα πως ο άνθρωπος είναι ένα είδος ρευματισμού. «Οι ερευνητές καταλήγουν έτσι στο συμπέρασμα πως οι πρόγονοι του Otzi, που κατοικούσαν στην Κεντρική και Βόρεια Ευρώπη, ίσως χρησιμοποιούσαν τα τατουάζ ως ιατρική αγωγή για μείωση του πόνου χωρίς να αποδίδουν καλλιτεχνική αξία στα σχέδια. Άλλες πιθανές εξηγήσεις είναι πως είτε σημείωναν τα σημεία που άγγιζε το άτομο για να διαλογιστεί, είτε επιφορτίζονταν τα ίδια τα τατουάζ με μαγική σημασία, που βοηθά στην ίαση».⁷

⁷ www.artmag.gr, (<http://www.artmag.gr/art-history/art-history/item/4326-art-tattoo>), από την Μαρία Μποιλέ, [Τελευταία ενημέρωση: 27 Φεβρουαρίου 2013], [Ανακτήθηκε: 10 Απριλίου 2013]

Εικόνα 4: Τα ευρήματα αφορούν στην Amunet, ιέρεια της θεάς Hathor, που βρέθηκε στις Θήβες της Αιγύπτου. Θεωρείται πως πρόκειται για την ερωμένη του φαραώ Mentuhoter II (Πηγή: www.artmag.gr)

Πέραν των αναφερθέντων υπάρχει ακόμη ένα εξίσου σημαντικό εύρημα, περίπου μία χιλιετία μετά τον άνθρωπο των πάγων, το οποίο μας παραπέμπει στην Αίγυπτο. Το εύρημα κάνει λόγο για Μούμιες, οι οποίες φανερώνουν πως οι γυναίκες της Αιγύπτου ήταν λάτρες των τατουάζ. Αυτό διότι ένα από τα ευρήματα είναι αυτό της Amunet, ιέρεια της θεάς Hathor, που βρέθηκε στις Θήβες της Αιγύπτου. Οι ειδικοί αναφέρουν πως ήταν η ερωμένη του φαραώ Mentuhoter II, που έζησε περίπου το 2.100 π.Χ.⁸

2.3 Ιστορικά στοιχεία ανά εποχή

Χάλκινη εποχή

Το έτος 1991, βρέθηκαν ευρήματα, τα οποία μας παραπέμπουν στην χάλκινη εποχή κατά την οποία υπάρχει ο «otzi, ο άνθρωπος πάγος». Τότε οι εφημερίδες ανά τον κόσμο βρέθηκαν να κάνουν πρωτοσέλιδα με το εν λόγω εύρημα, καθώς μαρτυρά πολλά για την πανάρχαια τέχνη της δερματοστιξίας.

⁸ www.i-diadromi.gr, (http://www.i-diadromi.gr/2013/03/blog-post_1107.html), [Τελευταία ενημέρωση: 20 Μαρτίου 2013], [Ανακτήθηκε: 25 Μαρτίου 2013]

Εικόνα 5: Ο iceman όπως ο ίδιος βρέθηκε στα ψηλά βουνά.

(Πηγή: www.fanaripress.gr)

Σήμερα πολλά από τα μουσεία της Δανίας διατηρούν στην κατοχή τους βελόνες από την Εποχή του Χαλκού (γύρω στο 2000 - 500 π.χ.), οι οποίες κατά τους ειδικούς έχουν χρησιμοποιηθεί για την πραγματοποίησης της τέχνης. Για όλα αυτά βέβαια δεν υπάρχει κάποια συγκεκριμένη απόδειξη, αλλά τα ευρήματα και κυρίως οι συνθήκες γύρω από αυτά είναι ισχυρά αποδεικτικά στοιχεία για την ύπαρξη και τη χρήση τους στην τέχνη του τατουάζ.

Εικόνα 6: Εργαλεία και βελόνες για την πραγματοποίησης της τέχνης της δερματοστιξίας από την Εποχή του Χαλκού σε μουσεία της Δανίας.

(Πηγή: www.tattooand.gr)

«Οι Σκύθες Pazyryk της περιοχής Αλτάι (βουνό) ήταν ένας άλλος αρχαίος πολιτισμός, που απασχολούταν με τα τατουάζ. Το 1948, η Ρωσίδα αρχαιολόγος Sergei Rudenko άρχισε τις ανασκαφές σε μια ομάδα τάφων, στα ψηλά βουνά του Αλτάι της δυτικής και νότιας Σιβηρίας, 120 μίλια βόρεια των συνόρων μεταξύ Ρωσίας και Κίνας. Εκεί βρέθηκαν μούμιες, που χρονολογούνται πριν από περίπου 2.400 χρόνια. Τα τατουάζ στα σώματά τους αντιπροσωπεύουν μια ποικιλία ζώων. Σώματα αντρών Σκυθών ανακαλύφθηκαν διατηρημένα σε πάγο στη Σιβηρία, τα άκρα και ο κορμός των οποίων καλύπτονταν από περίτεχνο τατουάζ μυθικών ζώων. Αμέσως μετά τον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο, οι αρχαιολόγοι ανεσκάψανε τους

πρώτους μιας μακράς σειράς τάφων, που βρίσκονται στο βουνά Αλτάι της Νότιας Σιβηρίας. Αυτοί οι τάφοι ήταν μονίμως γεμάτοι από πάγο, έτσι ώστε αυτό που περιείχαν, ήταν άριστα διατηρημένο. Μέσα στον τάφο με τον αριθμό δύο, βρέθηκε ένα καλά διατηρημένο σώμα οπλαρχηγού με κάποια φανταστικά τατουάζ». ⁹

Εικόνα 7: Ο iceman όπως ο ίδιος βρέθηκε στα ψηλά βουνά.

(Πηγή: www.tattooland.gr)

Έπειτα το έτος 1993, στην περιοχή Αλτάι βρέθηκε ένας τάφος στον οποίο βρέθηκε μια γυναίκα, η οποία αποδείχθηκε πως είχε στο σώμα της τατουάζ, με τα μυθικά πλάσματα στους ώμους, στους καρπούς και στον αντίχειρά της. Οι φιγούρες που είχε παραπέμπουν σε γρύπες και τα τέρατα, τα οποία την τότε εποχή είχαν μαγική σημασία για τον άνθρωπο που τα έκανε και για την φυλή στην οποία ανήκε, βέβαια το γεγονός αυτό δεν αποκλείει και την επιλογή τους ως διακοσμητικό στοιχείο πάνω στο σώμα. Αυτό δηλώνει πως ένα τατουάζ γινόταν για να εκφράσει και την κατάσταση του ατόμου γύρω από κοινωνικές, ψυχολογικές κ.α καταστάσεις στην παρούσα φάση της ζωής του. Η άποψη αυτή μάλιστα γίνεται γνωστή και από τον Έλληνα συγγραφέα Ηρόδοτο (450 Π.Χ.), ο οποίος αναφέρει ότι ανάμεσα στους Σκύθες και στους Θράκες «τα τατουάζ ήταν ένα σημάδι της ευγένειας και, όσοι δεν τα είχαν, ήταν μαρτυρία της χαμηλής τους καταγωγής». ¹⁰

Βίκινγκς

Αναφορές υπάρχουν και για τους Βίκινγκς, για τους οποίους λέγεται πως συναντήθηκαν με τους Σκύθες στα ρωσικά ποτάμια, οι οποίοι ήταν στραμμένοι προς την Ευρώπη, για να λεηλατήσουν και να καταστρέψουν. Από αυτόν λοιπόν τον τρόπο

⁹ C.P. Jones. (1987). *Tattooing and Branding in Graeco-Roman Antiquity*, JRS 77 .

¹⁰ www.lifo.gr, (<http://www.lifo.gr/team/u12124/38145>), από την Άλκηστη Γεωργίου, [Τελευταία ενημέρωση: 12 Μαρτίου 2013], [Ανακτήθηκε: 20 Μαΐου 2013]

συμπεριφοράς και από τον τρόπο ζωής των Σκύθων οι Βίκινγκς ξεκίνησαν σταδιακά να επηρεάζονται και να τον υιοθετούν μέσω των τεχνών και κυρίως των τατουάζ. Αυτό έγινε γνωστό από την μαρτυρία του Άραβα Ibn Fadlan, ο οποίος περιέγραψε αναλυτικά μια συνάντηση που είχε με κάποιους Βίκινγκς, παρουσιάζοντάς τους πολύ αγενείς, βρώμικους και καλυμμένους με εικόνες.

Αίγυπτος

Μέχρι σήμερα έχουν βρεθεί πτώματα που χρονολογούνται ήδη από τη δυναστεία XI και είναι εμφανή στο σώμα τους σημάδια από τατουάζ. Συγκεκριμένα το έτος 1891, οι αρχαιολόγοι ανακάλυψαν μουμιοποιημένη μίαν ιέρεια της θεάς Hathor. Στο σώμα της βρέθηκαν κάποιες γραμμές και τελείες που δείχνουν να είναι ένα είδος τατουάζ. Αποτελεί ένα συγκεκριμένο είδος, το οποίο κατά τους ειδικούς αφορούσε μόνον τις γυναίκες που είχαν εκμειευθεί σε τελετουργική πράξη. Οι Αιγύπτιοι έγιναν η αφετηρία αυτής της τέχνης, καθώς ο λαός αυτός έγινε ο λόγος να διαδοθεί η τέχνη ανά τον κόσμο.¹¹

Ιαπωνία

Η πρώτη γραπτή απόδειξη για την ύπαρξη των ιαπωνικών τατουάζ βρίσκεται στην ιστορία της Κινέζικης Δυναστείας, τοποθετημένη στο 297 μ.Χ. Στην Ιαπωνία οι ενδείξεις οδηγούν τους ειδικούς σε μια διαφορετική μορφή όπως αυτή των πήλινων ειδωλίων, τα οποία έχουν πρόσωπα ζωγραφισμένα ή χαραγμένα, και κάνουν λόγο για σήματα τατουάζ. Τα πρώτα ευρήματα βρέθηκαν σε τάφους από το 3.000 π.Χ και από τη δεύτερη και την τρίτη χιλιετία π.Χ. Αυτά τα ευρήματα- ειδώλια λέγεται πως είχαν συμβολικό χαρακτήρα και χρησιμοποιούνταν για να συνοδεύουν τους νεκρούς, καθώς διέθεταν μια θρησκευτική ή μαγική έννοια για το άγνωστο μέλλον του νεκρού ανθρώπου.

¹¹ [www.oneman.gr,\(http://www.oneman.gr/keimena/diabasma/article1492674.ece\)](http://www.oneman.gr/keimena/diabasma/article1492674.ece), από τον Τάκης Χυτήρης - Tattoo Artist, [Τελευταία ενημέρωση: 21 Φεβρουαρίου 14], [Ανακτήθηκε: 12 Ιουνίου 2014]

Εικόνα 8: Γιαπωνέζος παλαιστής με ολόσωμο tattoo. (Πηγή: www.tattooland.gr)

Αναφορές βέβαια αναφέρουν πως για τους Ιάπωνες ένα τατουάζ είχε κυρίως διακοσμητικό λόγο ύπαρξης και όχι τόσο μαγικής σημασίας ή ιδιότητας. Ο Horis, ένας Ιάπωνας καλλιτέχνης τατουάζ, ήταν αυτός που έδωσε άλλη οπτική στην τέχνη της δερματοστιξίας. Η χρήση των διαφόρων χρωμάτων, η διαφορετική οπτική ματιά και τα εντυπωσιακά σχέδια, έδωσαν στην τέχνη της εποχής μια διαφορετική χροιά, άλλωστε έκτοτε το κλασικό ιαπωνικό τατουάζ είναι ένα πλήρες «κοστούμι» στο σώμα.¹²

Πολυνησία

Στους πολιτισμούς του ειρηνικού η τέχνη της δερματοστιξίας διαφέρει από άλλους πολιτισμούς και έχει μια μακρά ιστορική και ουσιαστική για αυτούς σημασία. Αυτός άλλωστε είναι και ο λόγος που κατά τους αρχαίους κόσμους το πολυνησιακό τατουάζ διαθέτει μια πολυσύνθετη σημασία, καθώς για τους ανθρώπους της Πολυνησίας ένα τατουάζ διαθέτει ισχυρό, ακλόνητο και δυνατό σημάδι εξουσίας και πνευματικότητας. Σήμερα τα αρχεία μας για τον λαό αυτό μας μιλούν μέσα από αρχαίες τέχνες, θρύλους, παραδόσεις, τραγούδια και τελετουργικές τελετές. Όλα τα σχέδια είναι αρμονικά και γεωμετρικά σχεδιασμένα, όπου κατά περιόδους εμπλουτιζόντουσαν με τα χρόνια από τους ανθρώπους που τα φέρουν στο σώμα τους. Ο εμπλουτισμός αυτός μπορεί να είχε ως αποτέλεσμα την κάλυψη ολόκληρου του σώματος σαν ρούχο για τον άνθρωπο. Στη Σαμόα, μάλιστα η παράδοση της πραγμάτωσης ενός τατουάζ γινόταν εξολοκλήρου με το χέρι, η οποία μεταδίδεται από ανθρώπους αξιόλογων οικογενειών και υψηλής καταγωγής.¹³

¹² www.tattooland.gr, (<http://www.tattooland.gr/history-of-tattoo.html>), Ιστότοπος του εργαστηρίου τατουάζ των ιδιοκτητών Παύλο και Μωσή , [Τελευταία ενημέρωση: 21 Μαρτίου 2014], [Ανακτήθηκε: 5 Απριλίου 2014]

¹³ www.smithsonianmag.com, (<http://www.smithsonianmag.com/historyarchaeology/tattoo.html>), από την Cate Lineberry, [Τελευταία ενημέρωση: 1 Ιανουαρίου 2007], [Ανακτήθηκε: 9 Νοεμβρίου 2013]

Εικόνα 9: Hula-χορεύτρια με τατουάζ από τη Χαβάη (Πηγή: www.tattooland.gr)

«Οι τελετές μύησης στην τέχνη του τατουάζ για τους νέους αρχηγούς, κατά κανόνα, διεξάγονταν με την έναρξη της εφηβείας. Οι πρώτοι ευρωπαίοι που πάτησαν το πόδι τους στο έδαφος Σαμόα, ήταν μέλη από μια γαλλική αποστολή του 1787. Μελέτησαν τους ιθαγενείς και ανέφεραν ότι οι άνδρες είχαν στους μηρούς τους τατουάζ κατά τέτοιο τρόπο, ώστε κάποιος θα νόμιζε ότι ήταν ντυμένοι, αν και ήταν σχεδόν γυμνοί. Η μυθολογική προέλευση του τατουάζ Σαμόα και η έκτακτη διαπολιτισμική ιστορία του «tatau» έχουν μεταφερθεί στις μεταναστευτικές κοινότητες της Νέας Ζηλανδίας και αργότερα διαδόθηκαν προς τις Κάτω Χώρες. Οι άνθρωποι της Χαβάης είχαν τη δική τους παραδοσιακή τέχνη τατουάζ, γνωστή ως «kakau». Αυτήν δεν τη χρησιμοποιούσαν Αμόνο για διακόσμηση και για διάκριση, αλλά και για τη φύλαξη της υγείας τους και για την πνευματική τους ευεξία. Πολύπλοκα σχήματα, κατ' απομίμηση υφασμένων καλαμιών ή με άλλες φυσικές μορφές, κοσμούσαν τα χέρια, τα πόδια, τον κορμό και το πρόσωπο των ανδρών. Ενώ οι γυναίκες είχαν γενικά τατουάζ στο χέρι, στα δάχτυλα, στους καρπούς και μερικές φορές στη γλώσσα τους».¹⁴

¹⁴ www.newsbeast.gr, (<http://www.newsbeast.gr/world/arthro/652588/i-istoria-tis-tehnis-tou-tatouaz>), από την στήλη «Κόσμος», [Τελευταία ενημέρωση: 21 Μαρτίου 2014], [Ανακτήθηκε: 5 Απριλίου 2014]

Εικόνα 10: Ένας αρχηγός μαορί με tattoo (moko) (Πηγή: www.tattooland.gr)

Ζηλανδία

«Οι Μαορί της Νέας Ζηλανδίας είχαν δημιουργήσει έναν από τους πιο εντυπωσιακούς πολιτισμούς σε όλη την Πολυνησία. Τα τατουάζ τους, που ονομάζονται «moko», αντικατοπτρίζουν την εκλεπτυσμένη τέχνη: χρησιμοποιούσαν επιδέξια την ξυλογλυπτική, για να χαράζουν το δέρμα. Ένα πλήρες πρόσωπο «moko» ήταν σημάδι (σύμβολο) της διάκρισης, η οποία κοινοποιούσε την κοινωνία τους. Οι γραμμές της καθόδου και φυλετικών δεσμών τους υπενθύμιζαν τους πολέμους και άλλες μεγάλες εκδηλώσεις της ζωής τους».¹⁵

Αρχαία Ελλάδα και Ρώμη

«Οι Έλληνες έμαθαν τα τατουάζ από τους Πέρσες. Οι Ελληνίδες γυναίκες ήταν γοητευμένες από την ιδέα του τατουάζ ως χαρακτηριστικού εξωτικής ομορφιάς. Οι Ρωμαίοι υιοθέτησαν τα τατουάζ από τους Έλληνες. Οι Λατίνοι συγγραφείς, όπως ο Βιργίλιος, ο Σενέκας και ο Γαληνός, αναφέρουν ότι πολλοί δούλοι και εγκληματίες είχαν τατουάζ. Μια νομική επιγραφή από την Έφεσο αναφέρει ότι, κατά τη διάρκεια της πρώτης Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας, οι σκλάβοι που εξάγονταν προς την Ασία, είχαν τατουάζ με τη λέξη «φόρος κατεβλήθη». Επίσης, και οι Έλληνες και οι Ρωμαίοι χρησιμοποιούσαν τα τατουάζ ως τιμωρία. Στις αρχές του 4ου αιώνα, όταν ο Κωνσταντίνος έγινε αυτοκράτορας (306 - 373 μ.Χ.) και ήρε την απαγόρευση του Χριστιανισμού, ο ίδιος απαγόρευσε τα τατουάζ στο πρόσωπο (το οποίο ήταν σύνηθες για τους κατάδικους, τους στρατιώτες και τους μονομάχους), διότι πίστευε ότι το

¹⁵.Taschen (2004). *1000 Tattoos*. Αθήνα: ΙΑΝΟΣ.

ανθρώπινο πρόσωπο ήταν μια αναπαράσταση της εικόνας του Θεού και δεν έπρεπε να παραμορφωθεί ή να δεχθεί ιεροσυλία». ¹⁶

Αγγλία

«Εξερευνητές επέστρεψαν στα σπίτια τους με τατουάζ πολυνησιακά, για να τα εκθέσουν σε εμποροπανηγύρεις, σε αίθουσες διδασκαλίας και σε κάποια μουσεία, προκειμένου να αποδειχθεί η υπεροχή του ευρωπαϊκού πολιτισμού σε σύγκριση με τους «πρωτόγονους» ιθαγενείς. Μετά την επιστροφή του Captain Cook από ταξίδι του στην Πολυνησία, τα τατουάζ έγιναν παράδοση στο βρετανικό ναυτικό. Στα μέσα του 18ου αιώνα τα περισσότερα βρετανικά λιμάνια είχαν εγκατεστημένο (σε ειδικό οίκημα) τουλάχιστον έναν επαγγελματία καλλιτέχνη τατουάζ.

Εικόνα 11: Σετ tattoo (εξοπλισμός) που είχε μαζί του ένας λιποτάκτης από το βρετανικό στρατό (Πηγή: www.tattooland.gr)

2.4 Το τατουάζ στην Ελλάδα

Στην Ελλάδα δεν μπορεί να πει κάποιος ότι υπάρχει κάποιο εκπαιδευτικό σύστημα, το οποίο εφαρμόζει και διδάσκει την τέχνη της δερματοστιξίας. Αποτελεί προσωπική θέληση και προσωπική αναζήτηση με σκοπό να μάθει κάποιος την τέχνη. Σίγουρα αρκετοί είναι αυτοί που θεωρούνται αυτοδίδακτοι ή έμαθαν και εξάσκησαν την τέχνη δίπλα σε κάποιον επαγγελματία. Βέβαια σε αρκετές περιοχές της Ελλάδας, αλλά και στο εξωτερικό, μπορεί ο καθένας να παρακολουθήσει πιστοποιημένα σεμινάρια και φυσικά να παρακολουθήσει τα μυστικά της τέχνης μέσα από φεστιβάλ και ποικίλες

¹⁶ www.tattooland.gr, (<http://www.tattooland.gr/history-of-tattoo.html>), Ιστότοπος του εργαστηρίου τατουάζ των ιδιοκτητών Παύλο και Μωσή , [Τελευταία ενημέρωση: 21 Μαρτίου 2014], [Ανακτήθηκε: 5 Απριλίου 2014]

συναντήσεις. Όσον αφορά την Ελλάδα, η πρωτεύουσά της η Αθήνα, παρουσιάζει μεγάλη ακμή ως προς αυτή τη τέχνη και σήμερα καταγράφονται πάνω από 40 εξειδικευμένα στούντιο, στα οποία μπορεί ο καθένας να κάνει ένα τατουάζ. Το ίδιο παρατηρείται και στις υπόλοιπες περιοχές της χώρας, όπου δεν είναι λίγοι αυτοί, οι οποίοι εξασκούν την τέχνη του τατουάζ. Πιο συγκεκριμένα και για να οδηγηθούμε λίγο πίσω στην ιστορία της δερματοστιξίας, ο πρώτος ο οποίος έκανε γνωστή την τέχνη και πρωτοξεκίνησε να υποδέχεται τους πελάτες του στο προσωπικό του επαγγελματικό εργαστήριο ήταν ο Τζίμης. Το έτος 1970 ξεκίνησε να κάνει επάγγελμα την τέχνη και έκανε την ζήτηση ενός τατουάζ να εκτοξευθεί στα ύψη. Στις ΗΠΑ, η Ένωση Επαγγελματιών τατουάζ, έχει καταγράψει το θεαματικό ποσό των 40 εκατομμυρίων ατόμων, από το έτος 1990 έως το έτος 2005, όπου έχουν κάνει τατουάζ και μεταξύ αυτών ο 1 στους 6 ήταν αμερικανός.¹⁷

2.5 Στερεότυπα

Καθ' όλη τη διάρκεια των χρόνων και ανά τους αιώνες η τέχνη της δερματοστιξίας θεωρείτο προνόμιο των κατώτερων κοινωνικά στρωμάτων. Αποτελούσε αρνητικό εγχείρημα και πάντα ήταν κατακριτέο από την κοινωνία. Αυτό διότι ξεκίνησε να εφαρμόζεται από ανθρώπους με βεβαρημένο παρελθόν και με άσχημο παρελθόν. Συνήθιζαν να το έχουν αποτυπωμένο σε κάποιο μέρος του σώματός τους άνθρωποι, οι οποίοι δεν αποτελούσαν ένα σωστό και καλό παράδειγμα.¹⁸ Έτσι λοιπόν αυτοί οι μερίδα κοινού που είχε τατουάζ είχε ως συνέπεια να περιθωριοποιηθεί και να γίνει μια ξεχωριστή ομάδα για το υπόλοιπο σύνολο της κοινωνίας. Παρακάτω υπάρχουν αναλυτικά πληροφορίες σχετικά με αυτή την μερίδα κοινού:

Ναύτης

Οι ναυτικοί μετά από ένα μεγάλο ταξίδι τους συνήθιζαν να επιστέφουν στα σπίτια τους έχοντας κάνει τατουάζ σε κάποιο σημείο του σώματός τους. Τα περισσότερα τατουάζ συνήθιζαν να έχουν συγκεκριμένα σχήματα και σχέδια και φαινόταν επίπεδα ή το πολύ δύο διαστάσεων.

¹⁷ www.iefimerida.gr, (<http://www.iefimerida.gr/news>), από τους Βάλερι Βάρκγας και Τόμ Ντέ Βίτα, [Τελευταία ενημέρωση: 13 Μαρτίου 2013], [Ανακτήθηκε: 7 Ιουλίου 2013]

¹⁸ Galeotti M. (1994). *Criminal Russia: The traditions behind the headlines History Today*

Εικόνα 12: Ναύτης (Πηγή: www.tattooland.gr)

Εγκληματικότητα

Για αρκετά χρόνια του τατουάζ αποτελούσε πρώτη επιλογή και σύνηθες φαινόμενο των εγκληματιών. Κατά τη διάρκεια της παραμονής τους στην φυλακή έκαναν ένα τατουάζ σε κάποιο μέρος του σώματός τους και πάντα αυτά είχαν τη σημασία της αυτονομίας και της απόκτησης προσωπικής ταυτότητας που οι ίδιοι αποζητούσαν. Σήμερα παρατηρείται πως ήταν προνόμιο ομάδας συμμοριών που ήθελαν να έχουν κοινούς κώδικες μεταξύ τους και απαράβατους κανόνες στις γειτονίες που σύχναζαν και δρούσαν. Μερικά από τα πιο γνωστά σύμβολα ήταν τα δάκρυα κάτω από το μάτι και ο ιστός αράχνης στους αγκώνες, που συμβολίζουν τους ανθρώπους που σκοτώθηκαν.

Τσίρκο

Μεγάλη ακμή παρουσίαζε το τατουάζ κατά τη διάρκεια του 19ου αιώνα και του πρώτου μισού του 20ου αιώνα, στα τσίρκο..

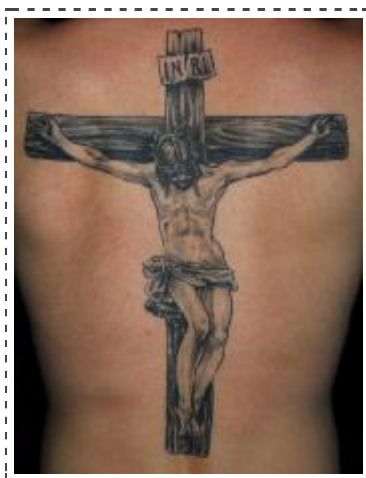

Εικόνα 13:Γυναίκα με τατουάζ από γερμανικό τσίρκο (Πηγή: www.tattooland.gr)

Μάλιστα λέγεται πως πάνω από 70 χρόνια κάθε μεγάλο τσίρκο απασχολούσε ανθρώπους που ήταν γεμάτοι τατουάζ.¹⁹

2.6 Η τέχνη του τατουάζ ως σύμβολο πίστης

«Η εμφάνιση των πρώτων Χριστιανικών κοινοτήτων προκάλεσαν την αντίδραση των Ρωμαίων, οι οποίοι συνήθιζαν να τιμωρούν τους Χριστιανούς κάνοντας στο σώμα τους τατουάζ, δηλωτικό του εγκλήματός τους. Σταδιακά το στίγμα του καταδιωκόμενου Χριστιανού άλλαξε σημασία. Θεωρήθηκε ένδειξη τιμής ανάμεσα στα μέλη της κοινότητας και από τον 4ο αιώνα μ.Χ. παρατηρείται η εξάσκηση της πρακτικής εθελοντικά, συμβολίζοντας την πίστη στο Χριστό και την κοινότητα. Ο Μέγας Κωνσταντίνος, υιοθετώντας τις Χριστιανικές αρχές, απαγόρευσε τη χρήση της πρακτικής στο πρόσωπο, το 325 μ.Χ., καθώς προσέβαλαν την εικόνα του Θεού, σύμφωνα με την οποία έχουν δημιουργηθεί όλοι οι άνθρωποι.

Εικόνα 14: Η Τέχνη της δερματοστιξίας ως σύμβολο πίστης (Πηγή: www.artmag.gr)

Στις αρχές της 1ης χιλιετίας, οι Αγγλοσάξονες, φαίνεται πως χρησιμοποιούσαν τα τατουάζ, τόσο για να δηλώσουν την αφοσίωση τους σε αγαπημένα πρόσωπα, όσο και για να τονίσουν τη θρησκευτική τους πίστη. Κατά την ήττα των Άγγλων από το Νορμανδικό στρατό, στη μάχη του Hasting, το 1.066 μ.Χ., κατέστη δυνατό να αναγνωριστεί το πτώμα του βασιλιά της Αγγλίας, Harold B', από το τατουάζ που είχε

¹⁹ www.smithsonianmag.com, (<http://www.smithsonianmag.com/historyarchaeology/tattoo.html>), από την Cate Lineberry, [Τελευταία ενημέρωση: 1 Ιανουαρίου 2007], [Ανακτήθηκε: 9 Νοεμβρίου 2013]

στο ύψος της καρδιάς με το όνομα της αγαπημένης του Edith και το σύμβολο της Αγγλίας. Την ίδια εποχή, από το 10ο -11ο αιώνα, στις πόλεις Ιερουσαλήμ και Βηθλεέμ, τόποι σημαντικής θρησκευτικής λατρείας, τα τατουάζ χρησίμευαν ως ένα είδος ανάμνησης του ταξιδιού στους Αγίους Τόπους και ως σημάδι βαθιάς αφοσίωσης στο Θεό. Οι σταυροφόροι, που πολέμησαν εναντίων των Μουσουλμάνων, φαίνεται πως εφάρμοζαν τακτικά την πρακτική αυτή. Σταυροί και άλλα θρησκευτικά σύμβολα σηματοδούνταν στο σώμα με την τεχνική του τατουάζ προκειμένου να αναγνωρίζονται και να τους παρέχεται το δικαίωμα της χριστιανικής ταφής. Τα χριστιανικά τατουάζ ενδυνάμωναν τους δεσμούς ανάμεσα στα μέλη της κοινότητας, γεγονός που λειτουργούσε βοηθητικά στον πόλεμο εναντίων των άπιστων. Τα χριστιανικά σύμβολα, όπου αυτά εμφανίζονται, συνήθως απεικονίζουν τον ιχθύ, το σταυρό ή ακόμη τα ελληνικά αρχικά ΧΡ, Χριστός, και τα λατινικά JN, Jesus of Nazareth. Έως τον 18ο αιώνα, αυτή η μορφή θρησκευτικού τατουάζ διατηρήθηκε στη Δύση. Από τότε και μετά, καθώς επιστρέφουν οι πρώτοι εξερευνητές από την Ανατολή, η πρακτική της τέχνης αλλάζει ριζικά. Τότε τοποθετούνται τα θεμέλια της σύγχρονης εξάσκησης του φαινομένου, εμπλουτίζοντας τις εικόνες και τους συμβολισμούς με νέες ιδέες».²⁰

Εικόνα 15: Την δεκαετία του '80 η ο τατουάζ παίρνει μια διαφορετική μορφή αυτή της προάσπισης των ατομικών κοινωνικών πεποιθήσεων και απόψεων. (Πηγή: www.artmag.gr)

²⁰ www.eleftheria.gr, (<http://www.eleftheria.gr/index.asp?cat=39&aid=71454#.VOiSseasXI>), [Τελευταία ενημέρωση: 16 Μαΐου 2014],[Ανακτήθηκε: 26 Μαΐου 2014]

Τα πρώτα συνέδρια τα οποία είχαν θέμα την τέχνη της δερματοστιξίας παρουσιάζονται από το 1979. Ο κόσμος είχε τη δυνατότητα να μάθει ενδιαφέρουσες πληροφορίες γύρω από την συγκεκριμένη τέχνη και να τους εξοικειώσει με αυτό που αρκετοί θεωρούν αρνητικό.

Εικόνα 16: Το σώμα γίνεται μέσο με σκοπό το τατουάζ να επικοινωνήσει το μήνυμά του. (Πηγή: www.artmag.gr)

«Το τατουάζ αποτελεί μόνιμη μορφή σωματικής τροποποίησης, έχοντας όμως ταυτόχρονα εφήμερο χαρακτήρα, εφόσον χάνεται ως έργο με το θάνατο του φορέα του. Το γεγονός αυτό προβληματίζει τους κριτικούς μεγάλων Οίκων Τέχνης, όπως τους Kristie's, καθώς θεωρούν πως η αξία του έργου, κατά μία έννοια, αντικατοπτρίζεται από τη διάρκειά του στο χρόνο. Στην άποψη αυτή αντιδιαστέλλονται σημαντικοί εκπρόσωποι του χώρου και της τέχνης, που κατηγορούν τους κριτικούς των μεγάλων Οίκων, πως προωθούν μία αγορά τέχνης βασισμένη στην εμπορικότητα και όχι σε αντικειμενικά κριτήρια. Η αμφισημίες όμως γύρω από την τέχνη του τατουάζ δεν απέτρεψαν εκατομμύρια ανθρώπους την τελευταία εικοσαετία να δεχτούν στο σώμα τους το δικό τους σχέδιο. Η τέχνη του τατουάζ δημιουργεί επιπλέον παρερμηνείες λόγω της φύσης των βασικών χαρακτηριστικών του. Το σώμα γίνεται μέσο με σκοπό το τατουάζ να επικοινωνήσει το μήνυμά του. Η δυσκολία ανάγνωσής του οφείλεται στις επιφορτισμένες σημασίες

που έχει λάβει το σώμα στη σύγχρονη κοινωνία, λειτουργώντας μέσα σε ένα προκαθορισμένο κοινωνικό και πολιτικό πλαίσιο». ²¹

²¹ www.elftheria.gr, (<http://www.elftheria.gr/index.asp?cat=39&aid=71454#.VOiSseasXfi>), [Τελευταία ενημέρωση: 16 Μαΐου 2014],[Ανακτήθηκε: 26 Μαΐου 2014].

Κεφάλαιο 3^ο: Μεθοδολογία Λήψης Συνέντευξης/πλάνων

3.1 Τι είναι η συνέντευξη

Η συνέντευξη αποτελεί ένα είδος διαδικασίας, η οποία μας επιτρέπει να αντλούμε συγκεκριμένες πληροφορίες για το θέμα το οποίο διαπραγματευόμαστε. Αυτές οι πληροφορίες συλλέγονται μέσα από μια σειρά αναζητήσεων από πρόσωπα, γεγονότα και καταστάσεις επιλέγοντας έτσι αυτά που τοποθετούνται αναλυτικά στο θέμα του ερευνητή. Είναι ένα εργαλείο, ονομαζόμενο ως ερευνητικό, με το οποίο γίνεται η απαραίτητη συλλογή πληροφοριών που απορρέουν από τα ερευνητικά ερωτήματα μιας έρευνας. Οι συνεντεύξεις λοιπόν έχουν ως απώτερο σκοπό να γίνεται εκτενή πρόσβαση στον τρόπο που βλέπει και αφηγείται κάποιος τα πράγματα μέσα από τις σκέψεις τους, την οπτική τους γωνία, τις απόψεις τους γύρω από ένα γεγονός. Γενικότερα η συνέντευξη δεν στηρίζεται σε έναν τρόπο απόσπασης πληροφοριών, αλλά ως ένα μέσο συζήτησης, επικοινωνίας ώστε να καταφέρει ο συνεντευκτής και ο ερωτώμενος να αποκτήσουν την απαραίτητη οικειότητα. Με αυτόν τον τρόπο ο συνεντευκτής θα δημιουργήσει μια αντλία δεδομένων από την οποία θα παρθούν οι απαραίτητες πληροφορίες και να πλησιάζει εις βάθος στο θέμα που πραγματεύεται. Σημαντικό βέβαια κρίνεται και το γεγονός να καταφέρει να αποκομίσει και τις πρόπουσες συναισθηματικές εμπειρίες για την ολοκληρωμένη τοποθέτηση στο θέμα που θέλει να ερευνήσει. Με λίγα λόγια, λοιπόν, συνέντευξη είναι ένας πρακτικός τρόπος να καταφέρει ο ενδιαφερόμενος ερευνητής να καταλάβει τις απόψεις, τις προθέσεις και τα συναισθήματα του ερωτώμενου. Μόνον τότε θα έχει επιτελέσει ένα επιτυχημένο έργο και μια επιτυχημένη έρευνα εις βάθος και να μπορεί να εξαλείψει πληροφορίες χωρίς ουσιαστική βάση και απάντηση στο αληθινό γεγονός.²²

3.2 Η συνέντευξη στο πλαίσιο της ποιοτικής έρευνας

Το έργο που επιτελεί ο ερευνητής είναι πολυδιάστατο και πολυσύνθετο, αυτό διότι πρέπει απαραίτητα να κρίνει μεθοδικά τις ποσοτικές και ποιοτικές πληροφορίες με

²²Φίλιας Β.(2004).Εισαγωγή στη μεθοδολογία και της τεχνικές των κοινωνικών ερευνών.(2ηέκδ). Αθήνα: Gutenberg

σκοπό να ερευνήσει σωστά και διεξοδικά το θέμα. Συγκεκριμένα η ποσοτική έρευνα είναι εκείνη που μας μεταδίδει πληροφορίες για το τι συνέβη ενώ η ποιοτική έρευνα μας δίνει τη δυνατότητα να εξετάσουμε: «να ανακαλύψει τις απόψεις του ερευνώμενου πληθυσμού, εστιάζοντας στις οπτικές γωνίες υπό τις οποίες τα άτομα βιώνουν και αισθάνονται τα γεγονότα» (Bird, & συν.,1999: 320). Άρα λοιπόν η ποιοτική έρευνα μας επιτρέπει να καταλάβουμε σε βάθος γιατί συνέβη κάτι, το κίνητρο και ο στόχος που έγινε αφού πρώτα αξιολογήσουμε τα δεδομένα μας, τα ταξινομήσουμε ανά κατηγορίες και τα αξιολογήσουμε με μεθοδικότητα και ανοικτό οπτικό πεδίο δράσης και έρευνας. Από την άλλη πλευρά μια ποσοτική μέθοδο είναι χρήσιμη στην ολοκληρωμένη συλλογή πληροφοριών ώστε να μπορέσει ο συνεντευκτής να έχει μια σφαιρική ενημέρωση για το θέμα που ερευνά.²³

3.3 Βήματα λήψης συνέντευξης

Για να υλοποιηθεί με επιτυχία μια συνέντευξη, θα πρέπει να ακολουθηθούν τις εξής γενικές γραμμές διαδικασίας:

Να επιλεγθούν οι ερωτώμενη για της έρευνα

Σε πρώτο στάδιο ο ερευνητής χρειάζεται να συλλέξει ένα αξιόλογο αριθμό ατόμων με σκοπό να συλλέξει όλες τις απαραίτητες πληροφορίες για το θέμα, το οποίο ερευνά. Είναι πολύ σημαντικό να συλλεχθεί ένας αριθμός ατόμων, οι οποίοι θα εξασφαλίσουν μια αξιόλογη σειρά πληροφοριών με σκοπό να οδηγήσουν στην ποιοτική μέθοδο της έρευνας. Έτσι λοιπόν σκοπός είναι να συγκεντρωθούν τόσοι ερωτώμενοι όσοι θα προσφέρουν ποιοτική έρευνα και θα καλύψουν όσο το δυνατόν καλύτερα τις κυριότερες κατηγορίες του πληθυσμού που ερευνούμε. Σε πολλές περιπτώσεις μια έρευνα και μια συνέντευξη βάθους μας οδηγεί σε ένα άκρως επιθυμητό αποτέλεσμα και σε μια σφαιρική προσέγγιση του θέματος. Σκοπός και στόχος είναι να μετριάσουμε όσο το δυνατόν περισσότερο την ποσοτική μέθοδο με την ποιοτική μέθοδο. Η ποσοτική μέθοδος δεν είναι απαραίτητο ότι θα μας δώσει περισσότερα επιθυμητά αποτελέσματα από μια ποιοτική μέθοδο. Ο ρόλος επομένως του συνεντευκτή είναι να καταφέρει να συλλέξει σημαντικές πληροφορίες από τα

²³Τσουρβάκας, Γ.Ε., (1997). Ποιοτική έρευνα – Οι εφαρμογές της στη μελέτη των μέσων μαζικής επικοινωνίας. Αθήνα: Εκδοτικός Όμιλος Συγγραφέων Καθηγητών.

κατάλληλα πρόσωπα και όχι μέσα από έρευνα πολλών ατόμων που δεν είναι πλήρως σχετικοί του θέματος. Αυτό είναι το δεύτερο σημαντικό κριτήριο, το οποίο αφορά την σωστή επιλογή των ερωτώμενων, από τους οποίους είμαστε ικανοί να αντλήσουμε εύκολα και άμεσα τις απαραίτητες πληροφορίες για το θέμα μας.²⁴

Προετοιμασία, σχεδιασμός της συνέντευξης

Η κύρια αυτή γραμμή έρευνας, αφορά την προετοιμασία συνέντευξης για το τι είδους πορεία θα λάβει η και τι είδους ερωτήσεις θα γίνουν για την απόσπαση των πληροφοριών και να σχεδιαστούν κάποιοι θεματικοί άξονες. Εδώ λοιπόν έρχεται η στιγμή που χρειάζεται να φτιάξουμε έναν Οδηγό βάση του οποίου θα κινηθούμε. Θα δημιουργηθεί ένα πιλοτικό πρόγραμμα με το οποίο θα εμβαθύνουμε σωστά και μεθοδικά για την συλλογή των πληροφοριών. Ένας αρχάριος ερευνητής θα φτιάξει έναν αριθμό ερωτήσεων τον οποίο ή θα ακολουθήσει πιστά ή θα προσθέσει επιπλέον ερωτήσεις που θα προκύψουν την ώρα τις συνέντευξης. Έπειτα προχωράμε στην δεύτερη φάση που είναι ο προσδιορισμός του τόπου και του χρόνου συνάντησης με τον συνεντευξιζόμενο. Σε αυτή τη περίπτωση κινούμαστε έξυνα και μεθοδικά με σκοπό να εντοπιστεί κατάλληλος χώρος και τον χρόνο αρεσκείας του ερωτώμενου. Ο χώρος αποτελεί βασικό κριτήριο, καθώς η σωστή επιλογή θα επιφέρει και μια ομαλή και ενδιαφέρουσα διεξαγωγή της συζήτησης, μέσα από την οποία ο ερωτώμενος θα νιώσει οικεία.²⁵

Αρχική προσέγγιση του ερωτώμενου

Αυτό που κρίθηκε από εμάς απαραίτητο είναι να δημιουργήσουμε μια όμορφη, χαλαρή και οικεία ατμόσφαιρα με τα πρόσωπα που θα παίρναμε συνέντευξη. Αυτό άλλωστε είναι και το μυστικό μιας ομαλής και σωστής διεκπεραίωσης θέματος. Διότι έτσι ο ερωτώμενος θα έχει την άνεση να απαντήσει σε όλες μας τις ερωτήσεις με απόλυτη ειλικρίνεια και θέληση να βοηθήσει στην έρευνά μας. Άλλωστε μέσα από μια σωστή επικοινωνία θα έχουμε και έναν ποιοτικό διάλογο, ποιοτικές και ουσιαστικές πληροφορίες. Το επόμενο βήμα του ερευνητή είναι να κάνει σαφής τους στόχους και τους σκοπούς τις συνέντευξης με σκοπό ο ερωτώμενος να τρέφει θέληση

²⁴Πηγάκη, Π., (1988). Εθνογραφία Η μελέτη της ανθρώπινης διάστασης στην κοινωνική και παιδαγωγική έρευνα. Αθήνα: Γρηγόρης.

²⁵Cohen, L., & Manion, L., (1977). Μεθοδολογία εκπαιδευτικής έρευνας. Αθήνα: Μεταίχμιο.

βοήθειας στην συμβολή της έρευνας. Αυτή είναι η πρώτη επικοινωνία και με αυτήν θα φροντίσουμε να έχουμε μια διαφωτιστική και ποιοτική αναζήτηση στοιχείων και να χρησιμοποιήσουμε τα απαραίτητα μέσα καταγραφής πληροφοριών π.χ. μικρόφωνα, μαγνητόφωνα, κάμερα και να είναι φυσικά αυτά αποδεκτά από τον ερωτώμενο, διότι αυτά τα μέσα είναι απαραίτητα να εξασφαλίσουν την πιστή αναπαραγωγή όσων μας πει ο ίδιος, κτλ. «Ακόμα, κατά την αρχική επικοινωνία συζητείται και το ζήτημα της ανωνυμίας (ή μη) και, γενικά, δίνονται εγγυήσεις για το πώς θα χρησιμοποιηθούν οι πληροφορίες που θα μας δώσει ο ερωτώμενος. Εδώ δίνεται και η υπόσχεση ότι η συνέντευξη θα σταματήσει στο σημείο που δεν θα αισθάνεται άνετα ή ότι, ακόμα κι αν αρχικά καταγραφούν κάποιες απόψεις του, μπορεί να ζητήσει να μην δημοσιοποιηθούν. Τέλος, μπορούμε να συμφωνήσουμε, κι αυτό συνήθως αίρει την επιφυλακτικότητα των ερωτώμενων, ότι πριν από κάθε χρήση και δημοσιοποίηση της συνέντευξης θα τους δοθεί ένα αντίγραφο. Αυτού του τύπου οι εξηγήσεις και οι διαβεβαιώσεις είναι δικλείδες ασφαλείας για τον διστακτικό συμμετέχοντα και συνήθως τον κάνουν να αισθανθεί πιο ασφαλής, ανοιχτός και χαλαρός κατά τη συνέντευξη. Όλα αυτά αποτελούν το «συμβόλαιο» της συνέντευξης. Απαραίτητως ο ερευνητής πρέπει να τηρήσει ό,τι συμφωνήσει στο αρχικό στάδιο της προσέγγισης. Καλό είναι, πάντως, να θυμόμαστε ότι ο ερωτώμενος έχει δικαίωμα (για τους δικούς του λόγους, που δεν οφείλει να μας τους πει) να αρνηθεί να πάρει μέρος στην έρευνά μας. Τέλος, ο ερευνητικός μας σχεδιασμός χρειάζεται να περιλαμβάνει και τη διεξαγωγή μιας πιλοτικής συνέντευξης για τη βελτίωση τυχόν προβλημάτων που θα εντοπιστούν στη διαδικασία των συνεντεύξεων».²⁶

Ανάλυση του ερευνητικού υλικού και ερμηνεία του

Αυτός ο τομέας αφορά την ανάλυση του υλικού μας και η τελική ταξινόμησή του. Ξεκινάμε λοιπόν μια μεθοδική ανάλυση των υπαρχόντων δεδομένων μας ανά κατηγορία με σκοπό να τα μετατρέψουμε σε ποιοτικές ειδήσεις που απαντούν εύστοχα και αναλυτικά σε κάθε μας ερώτηση. «Η ανάγνωση του υλικού εξαρτάται κι από τον τρόπο της καταγραφής του. Αν η συνέντευξη έχει μαγνητοφωνηθεί, απαιτείται η χρονοβόρα αλλά απαραίτητη διαδικασία της απομαγνητοφώνησης, που μετατρέπει τον προφορικό λόγο σε γραπτό κείμενο κι έτσι μπορεί να αναλυθεί με

²⁶ Πηγάκη, Π., (1988). Εθνογραφία Η μελέτη της ανθρώπινης διάστασης στην κοινωνική και παιδαγωγική έρευνα. Αθήνα: Γρηγόρης.

μεγαλύτερη συστηματικότητα. Αντίθετα, αν ο ερευνητής πρέπει να θυμάται τι ειπώθηκε ή να στηριχτεί αποκλειστικά στις σημειώσεις του, κινδυνεύει να χάσει ένα μεγάλο ποσοτικά ή/και ποιοτικά μέρος των δεδομένων που συνέλεξε από τους ερωτώμενους. Ωστόσο ίσως είναι χρήσιμο να γίνει συνδυασμός της χρήσης των σημειώσεων με το μαγνητόφωνο, διότι στις σημειώσεις μπορεί να περιέχονται πληροφορίες που δεν αποκαλύπτονται στο απομαγνητοφωνημένο κείμενο της συζήτησης π.χ. η έκφραση του προσώπου, η στάση του σώματος, δηλαδή σημάδια της μη λεκτικής επικοινωνίας, τα συναισθήματα πριν και μετά τη συνέντευξη κτλ.».²⁷

3.4 Τα Είδη των Πλάνων

Σε αυτή την ενότητα θα επικεντρωθούμε στα διάφορων ειδών κινηματογραφικά πλάνα, που χρειάζεται να γνωρίζουμε για να καταφέρουμε να επιτύχουμε μια ικανοποιητική ποσότητα του υλικού, η οποία χρειάζεται να υπάρχει στο τελικό μας στάδιο στο κάδρο της οθόνης. Τα πλάνα, μπορεί να πει κάποιος με σιγουριά πως ποικίλλουν μεταξύ τους σε ένα αξιοσημείωτο βαθμό. Πιο συγκεκριμένα στην περίπτωση ενός μεσαίου πλάνου, ένας άλλος σκηνοθέτης μπορεί να το θεωρήσει ως ένα γκρο πλάνο. Εξάλλου όσο μακρύτερο κυρίως σε διάρκεια μπορεί να θεωρηθεί ένα πλάνο, τόσο λιγότερο με ακρίβεια αναγνωρίζονται τα σημεία και οι προσδιορισμοί του. Για να γίνει όμως αυτό αρκετά κατανοητό, για έναν αρχάριο που θέλει να λάβει τον ρόλο του σκηνοθέτη, χρειάζεται να αναφερθεί πως ένα πλάνο δεν χρήζει σημασίας από την απόσταση που θα έχει η κάμερα από το «αντικείμενο» λήψης, αυτό διότι έχει να κάνει καθαρά με τον φακό της κάμερας, ο οποίος ενδέχεται να έχει ρυθμιστεί με εντολή ζουμαρίσματος. Οπότε αυτό που θα πρέπει να έχουμε υπόψη μας είναι η ρύθμιση του φακού της κάμερας και μετά η μέτρηση της απόστασης αυτής από την εικόνα που θέλουμε να συμπεριλάβουμε στο πλάνο μας.

Τα πλάνα λοιπόν που διαθέτει μια κινηματογραφική ταινία χωρίζονται στις εξής έξι κατηγορίες: (1) στα πολύ γενικά πλάνα, (2) στα γενικά πλάνα, (3) στα πλήρης πλάνα, (4) στα μεσαία πλάνα, (5) στα γκρο πλάνα, και (6) στα τρε γκρο πλάνα.

²⁷ Κυριαζή, Ν., (1998). Η κοινωνιολογική έρευνα – Κριτική επισκόπηση των μεθόδων και των τεχνικών. Αθήνα: Ελληνικές Επιστημονικές Εκδόσεις

Σε περίπτωση που θέλουμε να κάνουμε καταγραφή ενός πολύ γενικού πλάνου, θα πρέπει η κάμερά μας να τοποθετηθεί σε απόσταση που ενδεχομένως να φτάνει τα 250 μέτρα. Αυτό το πλάνο περιγράφεται ως ένα γενικό πλάνο, το οποίο θα δείχνει την σκηνή που διαδραματίζεται η ιστορία χωρίς να παραλείψουμε κάποια πληροφορία και κανέναν αξιοσημείωτο γεγονός της σκηνής και του θέματος μας. Τα κοντινά πλάνα είναι αυτά που εστιάζουν στην βαθύτητα του βλέμματος του ηθοποιού και στο συναίσθημα. Όταν θέλουμε να δώσουμε ιδιαίτερη έμφαση σε αυτά που μας αναφέρει ο ερωτώμενος τότε προτιμούνται τα κοντινά πλάνα με σκοπό να αποδοθεί καλύτερα το συναίσθημα. Από την άλλη πλευρά δεν μπορούμε να μην αναφερθούμε και στο μεσαίο πλάνο, το οποίο επικεντρώνεται σε μια φιγούρα, η οποία ξεκινά από τα γόνατα ή τη μέση και καταλήγει προς τα πάνω. Θεωρείται ως ένα από τα καλύτερα και λειτουργικότερα πλάνα και μεταφέρει άριστα έναν διάλογο ή ερωταπαντήσεις μεταξύ του ερευνητή και του συνεντευξιαζόμενου. Αυτά είναι και τα πλάνα που χρησιμοποιήσαμε. «Χρησιμοποιείται επίσης για το πέρασμα ανάμεσα σε γκρο πλάνα και γενικά, και για την επανεγκατάσταση της συνάφειας μετά από ένα κοντινό ή γενικό πλάνο. Υπάρχουν αρκετές παραλλαγές των μεσαίων πλάνων. Το διπλό πλάνο περιέχει δύο φιγούρες από τη μέση και πάνω. Το τριπλό πλάνο περιέχει τρεις φιγούρες. Πέρα από το τριπλό, το πλάνο τείνει να γίνει ένα πλήρες, εκτός και αν οι φιγούρες βρίσκονται στο φόντο. Το πάνω από τον ώμο (αμόρσα) πλάνο συνήθως περιέχει δύο φιγούρες με τη μία να στέκεται με ένα τμήμα της πλάτης της γυρισμένη στην κάμερα, και την άλλη να κοιτάζει την κάμερα. Αυτό το πλάνο είναι χρήσιμο σαν μία παραλλαγή του κλασσικού διπλού πλάνου, και ως ένας τρόπος που δίνει έμφαση στην κυριαρχία του ενός προσώπου πάνω στο άλλο. Το γκρο πλάνο δείχνει πολύ λίγο ή καθόλου από τον χώρο της σκηνής, και επικεντρώνεται πάνω σε ένα σχετικά μικρό αντικείμενο –το ανθρώπινο πρόσωπο, για παράδειγμα. Καθώς το γκρο πλάνο μεγενθύνει το μέγεθος ενός αντικειμένου, τείνει να εξυψώνει τη σπουδαιότητα των πραγμάτων, συχνά υποδηλώνοντας μία συμβολική σημασία. Το τρε γκρο πλάνο είναι μία παραλλαγή αυτού του πλάνου. Έτσι, αντί για ένα πρόσωπο, το τρε γκρο πλάνο μπορεί να δείξει μόνο το ένα μάτι του προσώπου ή το στόμα του».²⁸

²⁸ Giannetti L. (1996). *Understanding Movies*. Επιμέλεια μετάφρασης: Τσακωνιάτης Μίμης. Prentice Hall: Englewood Cliffs N.J.

3.5 Οι Γωνίες Λήψεις

Αυτού του είδους τα πλάνα είναι ιδιαίτερα χρηστικά για έναν δημιουργό, ο οποίος θέλει να εμπλουτίσει την ταινία του και ιδιαίτερα τα κομμάτια συνεντεύξεων ή αφηγήσεων των ηθοποιών. Βέβαια το σημαντικότερο είναι τα πλάνα αυτά να σχετίζονται απόλυτα με το θέμα που πραγματεύεται η ομιλία ή αφήγηση ή συνέντευξη με σκοπό να γίνουν κατανοητά όσα αναφέρονται και με παραδείγματα μέσα από πλάνα και γωνίες λήψεις. Μάλιστα με αυτό τον τρόπο ο δημιουργός έχει τη δυνατότητα να βάλει την προσωπική του καλλιτεχνική χροιά στην κινηματογραφική ταινία και να την αποδώσει μια διαφορετική καλλιτεχνική προσέγγιση. Αυτό άλλωστε είναι και το θετικό στοιχείο βάση του οποίου ο δημιουργός έχει τη δυνατότητα να δώσει στην ταινία μια σύγχρονη και μοντέρνα οπτική. «Αν η γωνία είναι μικρή, μπορεί να χρησιμοποιηθεί ως ένας λεπτός τρόπος για συναισθηματικό χρωματισμό. Αν η γωνία είναι ακραία, μπορεί να εκφράζει το πιο σημαντικό νόημα μιας εικόνας. Το είδωλο ενός ατόμου που είναι φωτογραφημένο από ψηλά στην πράξη υποδηλώνει μία αντίθετη ερμηνεία από μία εικόνα του ίδιου προσώπου τραβηγμένου από χαμηλά. Το θέμα μπορεί να είναι πανομοιότυπο στις δύο εικόνες, αλλά όσον αφορά την πληροφορία που αποκομίζουμε και από τις δύο, είναι καθαρό ότι η φόρμα είναι το περιεχόμενο, και το περιεχόμενο η φόρμα. Οι κινηματογραφιστές στη ρεαλιστική παράδοση τείνουν να αποφεύγουν τις ακραίες γωνίες. Οι περισσότερες από τις σκηνές τους είναι γυρισμένες από το ύψος του ματιού, περίπου ενάμιση μέτρο από το έδαφος –κατά προσέγγιση με τον τρόπο που ένας πραγματικός παρατηρητής θα έβλεπε τη σκηνή. Συνήθως αυτοί οι σκηνοθέτες προσπαθούν να συλλάβουν την καθαρότερη εικόνα από ένα αντικείμενο. Τα στο ύψος του ματιού πλάνα σπανία είναι εγγενώς δραματικά, καθώς τείνουν να είναι φυσιολογικά. Ουσιαστικά όλοι οι σκηνοθέτες χρησιμοποιούν κάποια πλάνα γυρισμένα στο ύψος του ματιού, ιδιαίτερα στις ρουτινιάρικες σκηνές που απλά δίνουν πληροφορίες στο θεατή. Οι φορμαλιστές σκηνοθέτες δεν ενδιαφέρονται πάντα για την καθαρότερη εικόνα ενός αντικειμένου, αλλά για την εικόνα η οποία αιχμαλωτίζει καλύτερα τη βαθύτερη έκφραση ενός αντικειμένου. Οι ακραίες γωνίες συνεπάγονται παραμορφώσεις. Παρόλλο αυτά πολλοί κινηματογραφιστές νιώθουν ότι με το να διαστρέφουν τη ρεαλιστική επιφάνεια ενός αντικειμένου, επιτυγχάνουν μεγαλύτερη αλήθεια –μία συμβολική αλήθεια. Τόσο οι ρεαλιστές όσο και οι φορμαλιστές σκηνοθέτες γνωρίζουν ότι ο

θεατής τείνει να ταυτίζεται με το φακό της κάμερας. Ο ρεαλιστής επιθυμεί να κάνει το κοινό να ξεχάσει εντελώς ότι υπάρχει η κάμερα. Ο φορμαλιστής διαρκώς τραβάει την προσοχή σε αυτήν».²⁹

²⁹ Giannetti L. (1996). *Understanding Movies*. Επιμέλεια μετάφρασης: Τσακωνιάτης Μίμης. Prentice Hall: Englewood Cliffs N.J.

Κεφάλαιο 4^ο: Συλλογή Υλικού

Εισαγωγή

Για την πραγμάτωση του ντοκιμαντέρ έπρεπε να προηγηθεί η συλλογή του απαραίτητου υλικού με σκοπό να καλυφθεί και να παρουσιαστεί πλήρως το θέμα της πτυχιακής εργασίας. Σχεδιάσαμε και χωρίσαμε σε κεφάλαια το θέμα μας και έπειτα προχωρήσαμε και στην συλλογή του υλικού. Αρχικά ήρθαμε σε επικοινωνία με καλλιτέχνες που ασκούν την τέχνη του τατουάζ με σκοπό να μας παραχωρήσουν συνέντευξη. Ξεκινήσαμε με ρωτήσεις που αφορούν την ενασχόλησή τους με την τέχνη του τατουάζ και έπειτα σε πληροφορίες που έχουν σχέση με την ιστορική αναδρομή του τατουάζ αλλά και την διαδικασία δερματοστιξίας στους πελάτες του. Ξεναγηθήκαμε στους χώρους τους και ήρθαμε σε επαφή με άτομο το οποίο είχε ραντεβού για το «χτύπημα του τατουάζ», όπως μας το αναφέρουν οι ειδικοί του είδους. Ενημερωθήκαμε εξολοκλήρου για την διαδικασία του χτυπήματος, για την μετέπειτα θεραπεία που θα πρέπει να ακολουθήσει το άτομο που έκανε τατουάζ, αλλά και για τυχόν προβλήματα που εγκυμονεί η μη τήρηση των οδηγιών από τον καλλιτέχνη του τατουάζ. Μας οδήγησε στους ειδικούς χώρους που γίνεται το τατουάζ, μας έδειξε τα απαραίτητα εργαλεία ενώ αρκετό χρόνο αφιερώθηκε και στους τρόπους υγιεινής των χώρων για την ασφαλή συνεργασία με τον πελάτη και την πράξη του τατουάζ. Η έρευνα μας οδήγησε σε ένα άτομο που έχει κάνει αρκετά τατουάζ στο σώμα του και θέλησε να γίνει μέρος αυτού του ντοκιμαντέρ. Η συζήτηση κρίθηκε αρκετά ενδιαφέρουσα καθώς μας εξήγησε πολλές πτυχές της ψυχοσύνθεσης ενός νεαρού ατόμου γύρω από αυτή την τέχνη, η οποία έχει γίνει μόδα της σύγχρονης εποχής. Το επόμενο κεφάλαιο ήταν οι πληροφορίες από έναν επαγγελματία Ψυχολόγο, με τον οποίο καλύφθηκε ένα αρκετά μεγάλο κομμάτι που αφορά τον άνθρωπο, την μόδα και του τατουάζ ανά δεκαετίες. Μας ανέλυσε πολλά προφίλ προσωπικότητας με σκοπό να γίνει κατανοητό όσο το δυνατόν καλύτερα ο λόγος που το τατουάζ έχει αλλάξει μορφή και πλέον αποτελεί την μόδα του σύγχρονου κόσμου. Στο τέλος χρειάστηκε να επικεντρωθούμε και στους κινδύνους που ενδεχομένως κρύβονται από την πανάρχαια αυτή τέχνη. Κινδύνους που αφορούν την υγεία των ανθρώπων εάν δεν εξετάσουν πολύπλευρα την επιθυμία τους για ένα τατουάζ. Ο επαγγελματίας Δερματολόγος αναφέρθηκε στην επιτακτική ανάγκη ελέγχου πριν και μετά το τατουάζ εξέταση όσον αφορά δερματολογικές και

αλλεργικές παθήσεις, οι οποίες θα πρέπει να ελεγχθούν κυρίως πριν γίνει η διαδικασία του τατουάζ και φυσικά μετά σύμφωνα πάντα με τις σωστές οδηγίες του καλλιτέχνη της τέχνης του τατουάζ.

4.1 Συνέντευξη από επαγγελματία της τέχνης της Δερματοστιξίας

Γιάννης Βρουσκαρίνης (ετών – A tattoo artist Skyls το tag του)

Το τατουάζ εμφανίστηκε σχεδόν από τότε που υπάρχει ο άνθρωπος, έχουν βρεθεί διάφορα απολιθώματα στα οποία εικονίζονται τατουάζ πάνω σε ανθρώπινα σώματα, τα οποία προφανώς συμβόλιζαν κάτι γι' αυτούς, όπως γενικότερα το τατουάζ συμβολίζει κάτι.

Ερώτηση: Παλιά ήταν ταμπού για κάποιους το τατουάζ;

Απάντηση: Παλιά ήταν μεγάλο ταμπού, στις δεκαετίες '60-'80 στιγμάτιζε ανθρώπους που φέρεται να είχαν κάνει κάτι κακό. Για παράδειγμα, οι ναυτικοί ήταν αυτοί που φημίζονταν πιο πολύ για τα πολλά τατουάζ που είχαν. Σχέδια όπως δελφίνια, άγκυρες, γοργόνες που ουσιαστικά «μιλούσαν» για τη ζωή τους στο καράβι. Τι είχαν δει, τι είχαν περάσει... Μετά πέρασε στις φυλακές όπου για κάθε φυλακισμένο είχε πάντα ένα συμβολισμό. Κι αυτό ήταν «νόμος» στη φυλακή. Ένα χαρακτηριστικό ήταν τα δάκρυα στο πρόσωπο. Αυτό έχει διπλό συμβολισμό, ή την πολυετή φυλάκιση ή τον φόβο. Ένα δάκρυ για κάθε φόνο ή για κάθε χρόνο. Επίσης τα χελιδόνια συμβόλιζαν την ελευθερία

Ερώτηση: Για σένα τι είναι τατουάζ;

Απάντηση: Για εμένα τατουάζ είναι φιλοσοφία. Όταν αποκτήσεις το πρώτο τατουάζ ξέρεις ότι δε θα μείνεις στο πρώτο. Θα κάνεις και 2^ο και 3^ο και ουσιαστικά γίνεται ένας εθισμός. Σήμερα, υπάρχουν δυο μοτίβα ανθρώπων που κάνουν τατουάζ. Αυτοί που κάνουν συμβολικά κάποια πράγματα πάνω τους και αυτοί που το κάνουν γιατί τους αρέσει, χωρίς να είναι απαραίτητο να συμβολίζει κάτι. Μπορεί να σε αντιπροσωπεύει για άλλο λόγο, π.χ να είναι ένας αγαπημένος καλλιτέχνης.

Ερώτηση: Εσύ πότε έκανες το πρώτο τατουάζ;

Απάντηση: Το πρώτο τατουάζ το έκανα πριν 13-14 χρόνια και μέχρι σήμερα έχω φτάσει στα 22...Βέβαια, δεν τα μετράμε πια με νούμερο αλλά με ώρες. Οπότε είμαι στις 120 ώρες δουλειάς.

Ερώτηση: Η αγάπη σου για το τατουάζ στο σώμα σου έγινε δουλειά που έχεις αγαπήσει και την κάνεις κι εσύ;

Απάντηση: Ξεκινήσαμε όπως οι περισσότεροι, να κάνεις ένα τατουάζ γιατί το είδες κάπου. Στην πορεία έγινε φιλοσοφία, το αγάπησα, μου αρέσει πολύ και τα επόμενα χρόνια άρχισα να το δουλεύω και φτάσαμε στο σήμερα που έχουμε δημιουργήσει ένα studio, έχουμε πολλές παραπάνω γνώσεις και συνεχίζουμε διαρκώς να μαθαίνουμε.

Ερώτηση: Υπάρχει κάποια σχολή που θα εκπαιδεύσει κάποιον να κάνει τατουάζ;

Απάντηση: Στην Ελλάδα, απ' ότι ξέρουμε μέχρι σήμερα, δεν υπάρχει. Αντίθετα, στο εξωτερικό και πιο συγκεκριμένα στην Ιταλία, στο Βερολίνο... αλλά, δεν είναι η Σχολή, είναι το ταλέντο. Εμείς είμαστε αυτοδίδακτοι, δεν έχουμε περάσει σε κάποια σχολή. Είναι καθαρά ταλέντο. Αν μπορεί το χέρι σου να κάνει κάποια πράγματα, το κάνει, αν δεν μπορεί, σε όποια σχολή και να πας δε θα το καταφέρεις.

Ερώτηση: Ποια είναι τα σχέδια που έχουν μεγαλύτερη ζήτηση;

Απάντηση: Το σχέδιο πάει με το ύψος κάθε ανθρώπου. Αν θέλαμε να το πάμε σε κατηγορίες, υπάρχουν οι ροκάδες που προτιμούν πιο γκόθικ και βαμπίρ σχέδια. Νεκροκεφαλές, σταυρούς... Υπάρχει μια άλλη κατηγορία ανθρώπων που κάνουν πιο απλά ή συμβολικά σχέδια, όπως το όνομα ενός συγγενικού προσώπου. Από την άλλη, οι τατουατζίδες «χτυτούν» σχέδια στη φιλοσοφία του τατουάζ.

Ερώτηση: Τι συμβολίζουν τα δικά σου τατουάζ;

Απάντηση: Το κάθε ένα έχει διαφορετική έννοια. Ένα από αυτά συμβολίζει το γκράφιτι, ένα άλλο είναι το tattoo-machine και συνεχίζει ως περίστροφο και έχω επίσης και το tag μου, το αρχικό μου. Επίσης, έχω ένα πορτραίτο νίνερος το οποίο δε συμβολίζει κάτι αλλά είναι ο αγαπημένος μου καλλιτέχνης πολλά χρόνια και ήθελα να έχω κάποιο σχέδιό του.

Ερώτηση: Υπάρχουν σχέδια πάνω στο κορμί σου που έχουν ιδιαίτερη σημασία και δεν τα έχεις αποκαλύψει στους άλλους;

Απάντηση: Εννοείται ότι υπάρχουν τέτοια σχέδια και δε θα ήθελα να αποκαλύψω. Σίγουρα όμως υπάρχει λόγος που βρίσκονται εκεί.

Ερώτηση: Οι κοπέλες ή τα αγόρια δυσκολεύονται περισσότερο να αποκαλύψουν τι σημαίνει ένα τατουάζ;

Απάντηση: Δεν παίζει ρόλο το φύλο αλλά ο χαρακτήρας. Μπορεί κάποιος να το αποκαλύψει αμέσως και κάποιος να μην πει το παραμικρό.

Ερώτηση: Τι σχέδια ζητούν οι κοπέλες και τι τα αγόρια;

Απάντηση: Συνηθίζονται τα εύκολα τατουάζ, γραμματοσειρές, κάποιο όνομα, κάποια φράση, κάποια προσευχή, τα οποία δεν έχουν φύλο, τα κάνουν και οι άνδρες και οι γυναίκες. Τα πιο extreme άτομα πάνε σε πιο μεγάλα σχέδια, ένας άγγελος, μια πεταλούδα στις γυναίκες, αστεράκια, δελφινάκια κ.α.

Ερώτηση: Αν κάποιος κάνει ένα τατουάζ, ισχύει ότι ουσιαστικά κάνει την αρχή;

Απάντηση: Εγώ λέω ότι όποιος κάνει 3 κάνει την αρχή, εκεί κολλάς. Το ένα μπορείς να το κάνεις και να μείνεις. Αν περάσεις ένα νούμερο, είναι εθισμός και μετά κάνεις.

4.2 Συνέντευξη από επαγγελματία της τέχνης της Δερματοστιξίας

Βασίλης Βαρβαρέσος (ετών – Moral το tag του)

Ερώτηση: Πόσα χρόνια ασχολείσαι με το τατουάζ και πως ξεκίνησες να ασχολείσαι;

Απάντηση: Ασχολήθηκα από το Γυμνάσιο όπου, δεν τα πήγαινα και τόσο καλά στο διάβασμα αλλά πιο πολύ ζωγράφιζα και έτσι εξελίχθηκα σ' αυτό. Στην πορεία ξεκίνησα να βάφω θρανία, μετά στους τοίχους με γκραφίτι στους τοίχους και άρχισα να γράφω, να αποτυπώνω σχέδια να εκφράζω δικά μου σχέδια που είχα στο μυαλό μου. Στην πορεία προσπάθησα να τα κάνω όσο πιο πολύ ζωντανά και από εκεί και πέρα ασχολήθηκα με το τατουάζ. Δεν ασχολούμαι πολλά χρόνια, τα δυο τελευταία μόνο. Είχα ασχοληθεί με όλες τις τέχνες και μου είχε μόνο αυτό να ασχοληθώ. Μου αρέσει πάρα πολύ και προσπαθώ να το κάνω ότι μπορώ καλύτερα.

Ερώτηση: Τι χρειάζεται να ασχοληθεί κανείς μ' αυτό; Εκπαίδευση ή αγάπη;

Απάντηση: Στην Ελλάδα είμαστε λίγο πίσω, δεν υπάρχουν σχολές για να μάθεις. Πρέπει από μόνος σου να ασχοληθείς, ή μέσω youtube ή με κάποιον που ξέρει γιατί δε σου δείχνουν εύκολα. Πρέπει να ασχοληθείς μόνος σου, να το ψάξεις, ή να πας στο εξωτερικό γιατί στην Ελλάδα είμαστε λίγο κάτω... Από εκεί και πέρα, για να ξεκινήσει να μάθεις τατουάζ, υπάρχουν κάποιοι τρόποι. Για παράδειγμα, μπορείς να πάρεις δέρμα από γουρούνι – που είναι σαν το ανθρώπινο και έχει πόρους– και να αρχίσεις να «χτυπάς» πάνω σ’ αυτό και να μαθαίνεις τα πρώτα πατήματα. Να αποτυπώνεις, να κάνεις στάμπα, να σχεδιάζεις.

Ερώτηση: Ποια είναι η διαδικασία από την πρώτη επίσκεψη μέχρι την απόφαση γι’ αυτόν που θέλει να κάνει τατουάζ.

Απάντηση: Ο καθένας έρχεται συνήθως «ψαγμένος» για να κάνει ένα σχέδιο αλλά υπάρχουν κι άλλοι που δεν ξέρουν τι να κάνουν. Είτε παίρνουν κάποιο περιοδικό, είτε μπαίνουν στο ίντερνετ, ή τους βοηθάμε εμείς για να διαλέξουν το κατάλληλο.

Ερώτηση: Υπάρχει περίπτωση να έχεις αρνηθεί σε κάποιον να του κάνεις τατουάζ;

Απάντηση: Ναι, γιατί υπάρχουν πολλοί που έρχονται επειδή είναι στη μόδα, θέλουν να κάνουν χωρίς να ξέρουν τι είναι. Έχει τύχει πελάτης να λέει ότι του αρέσει ένα σχέδιο, την άλλη μέρα να θέλει άλλο σχέδιο, την επόμενη άλλο... Οπότε τον συμβουλεύω να δει τι του αρέσει, να το σκεφτεί λίγο καλύτερα και να το κάνει γιατί θα το έχεις μια ζωή πάνω σου. Ή όπως και στα σημεία. Δηλαδή ζητούν στο μάτι, σε λαιμούς... και είναι 18 χρόνων και θα χρειαστεί να βρουν μια δουλειά αργότερα και δε θα μπορούν με τίποτα .

Ερώτηση: Αν είναι ανήλικος, μπορεί να κάνει κάποιος τατουάζ ή χρειάζεται η συναίνεση γονέα;

Απάντηση: Δεν το κάνεις στα μικρά γιατί δεν έχουν μυαλό να σκεφτούν λόγω της ηλικίας, δεν είναι σαν τους μεγάλους που έχουν σκεφτεί τι θα κάνουν. Αν το θέλουν πολύ, μόνο με υπογραφή γονέα και παίρνουν την ευθύνη οι γονείς του.

Ερώτηση: Ένας αναποφάσιτος, όσον αφορά στο σχέδιο, πόσο μπορεί να βοηθηθεί από τον καλλιτέχνη;

Απάντηση: Μπορεί να πει σ’ εμάς τι του αρέσει, το σχεδιάζουμε, το βλέπουμε το αλλάζουμε και διαμορφώνουμε το σχέδιο με τα δικά του στοιχεία. Για παράδειγμα,

σε κάποιον αρέσει η μουσική. Θα βάλουμε ένα μικρόφωνο, νότες για να τον εκφράζει αυτό που φτιάχνουμε.

Ερώτηση: Μπορούμε και να διορθώσουμε κι ένα παλιό σχέδιο...

Απάντηση: Πατάμε παλιά σχέδια. Κάποια μπορεί να μην παίρνουν αλλαγή ή αν είναι μικρά να γίνουν μεγαλύτερα... αλλά συνήθως γίνεται.

Ερώτηση: Ποια είναι τα βήματα για να κάνει κάποιος ένα τατουάζ;

Απάντηση: Αρχικά να βρει το σχέδιο που χρειάζεται, να το εκτυπώσουμε, να δούμε το μέγεθος και μετά να αποστειρώσουμε τα μηχανήματα για να φτάσουμε στη δημιουργία του.

Ερώτηση: Υπάρχουν σημεία του σώματος που απαγορεύεται να χτυπήσει κανείς ένα τατουάζ;

Απάντηση: Λίγο πολύ μπορείς να κάνεις όπου θέλεις και φαντάζεσαι. Μέχρι και στα μάτια μπορεί να γίνει, δεν τα κάνουμε εμείς αλλά γιατροί.

Ερώτηση: Πόση ώρα μπορεί να διαρκέσει η διαδικασία για να κάνεις ένα τατουάζ;

Απάντηση: Μπορεί να διαρκέσει από 10-15 λεπτά αν είναι μικρό και μπορείς να φτάσεις σε 8-9 ώρες, όσες αντέχει ένας οργανισμός ή να σταματήσεις και μετά από 20 ημέρες, αφού ηρεμήσει το δέρμα, να συνεχίσουμε στο ίδιο σημείο.

Ερώτηση: Υπάρχουν ειδικά μελάνια για να γίνει ένα τατουάζ; Ακούγεται ότι υπάρχουν και φυτικά μελάνια;

Απάντηση: Φυτικά χρησιμοποιούνται συνήθως στη χένα, τα οποία όμως δημιουργούν αλλεργίες. Δηλαδή τα 8 στα 10 συνήθως μπορούν να κάνουν μόλυνση γιατί από τα φυτά παθαίνεις τις περισσότερες αλλεργίες. Οπότε χρησιμοποιούνται μεν χημικά αλλά είναι τα καλύτερα, χρησιμοποιούνται χρόνια και είναι ελεγχμένα από τις αρμόδιες υπηρεσίες.

Ερώτηση: Τι πρέπει να προσέξει κανείς όταν κάνει ένα τατουάζ;

Απάντηση: Πρέπει να το προσέξει γενικότερα, να το πλένει, να το καθαρίζει, να μείνει μακριά από ζώα και επίσης δεν πρέπει να γίνει το καλοκαίρι γιατί πας στην

παραλία και υπάρχουν μικρόβια, δεν πρέπει να βγει στον ήλιο. Χρειάζεται ένας μήνας να μη το δει ήλιος.

Ερώτηση: Αν κάποιος θέλει να το αφαιρέσει, τι μπορεί να κάνει;

Απάντηση: Η επιστήμη έχει προχωρήσει πολύ πλέον και μπορεί ένα τατουάζ να βγει με λέιζερ . Βέβαια, αν είναι βαθιά χτυπημένο – αυτά που είναι πιο παλιά – μπορεί να φαίνεται μετά σαν καμένα. Βέβαια το κόστος είναι πολύ ακριβό. Μπορεί να το πληρώσεις 100 ευρώ να το φτιάξεις και να σου κοστίσει 2000 ευρώ για να το βγάλεις.

Ερώτηση: Ποια είναι η πιο μικρή και ποια η πιο μεγάλη ηλικία που έχεις χτυπήσει τατουάζ;

Απάντηση: Αποφεύγω να κάνω σε μικρούς, τους λέω να το δουν αλλού γιατί αν γίνει κάτι εγώ θα τρέχω. Από 18 και πάνω. Ποιο μεγάλος ήταν 65 χρόνων, που ήθελαν να το κάνουν κι επειδή παλιά ήταν πιο ταμπού, το κάνουν τώρα γιατί είναι πιο απλό στις ημέρες μας. Ποτέ δεν είναι αργά...

Ερώτηση: Κάποιοι κρατούν κρυφό το συμβολισμό ενός σχεδίου. Στον καλλιτέχνη το αποκαλύπτουν;

Απάντηση: Τις πιο πολλές φορές το αποκαλύπτουν και φυσικά υπάρχει εχεμύθεια. Στις πιο μικρές ηλικίες που μπορεί να φωνάζουν οι γονείς, το κάνουν σε σημεία που δε φαίνεται, είναι κρυφό...

Ερώτηση: Τι χρειάζεται για να λειτουργήσει ένα τατουάζ στούντιο

Απάντηση: Χρειάζεται άδεια από υγειονομικές υπηρεσίες αφού πρώτα ελέγξει τον χώρο ότι πληροί τις προϋποθέσεις. Είναι αυστηρά πια, όχι όπως παλιά που ήταν πιο ελαστικά τα πράγματα. Συγκεκριμένα τετραγωνικά κ.α..

4.3 Συνέντευξη από επαγγελματία Ψυχολόγο

Ελένη Παναγούλια – Ψυχολόγος

Ερώτηση: Πως αποφασίζει κάποιος να κάνει τατουάζ, μήπως είναι φορτισμένος συναισθηματικά;

Απάντηση: Κατά κύριο λόγο το τατουάζ, η λεγόμενη δερματοστιξία, όπως είναι ο ελληνικός όρος, είναι ένας τρόπος προβολής ενός μηνύματος. Η επιλογή του συμβόλου που θα κάνει κάποιος είναι ανάλογα με τα βιώματα, τις εμπειρίες και την προσωπικότητά του. Οι άνδρες επιλέγουν κυρίως σύμβολα τα οποία είναι ικανά να τονίσουν τον ανδρισμό και κυρίως την προσωπικότητά τους, ως ένδειξη του ανδρικού εγωισμού, ενώ οι γυναίκες επιλέγουν πιο θηλυκά σύμβολα, πιο ευαίσθητα, προκειμένου να τονίσουν τη σεξουαλικότητά τους. Η πρώτη επαφή, όσον αφορά την ανάγκη του τατουάζ παρατηρείται κατά τη διάρκεια της εφηβικής ηλικίας γιατί εκεί έχουμε την ανάγκη για προβολή. Οπότε, η χάραξη ενός συμβόλου πάνω στο δέρμα μας, μας δίνει περισσότερο δυναμισμό, μας κάνει να φαινόμαστε διαφορετικοί, που είναι και η ανάγκη αυτής της ηλικιακής περιόδου, να είμαστε αρεστοί από τον περίγυρο, κάτι που είναι φυσικό σε αυτή την ηλικία και να μας κάνει να ξεχωρίζουμε.

Ερώτηση: Πως μπορεί να επηρεάσει ο κοινωνικός κύκλος την απόφαση ενός παιδιού – ενήλικα να κάνει ένα τατουάζ;

Απάντηση: Αν λάβουμε υπόψη τον κοινωνικό περίγυρο, ακόμα και εν έτει 2013, το τατουάζ θεωρείται κάτι που χρησιμοποιείται από περιθωριακά άτομα. Αυτό βέβαια τα τελευταία χρόνια έχει αλλάξει κατά πολύ τα τελευταία χρόνια, αλλά σε μερικούς υπάρχει αυτή η αντίληψη. Αν αναλογιστούμε όμως ότι το τατουάζ υπήρχε και σε αρχαίες θρησκείες ως σύμβολο καλλιτεχνίας πάνω στο σώμα, ακόμα και σύμβολο πένθους σε κάποιες θρησκείες, βλέπουμε ότι δεν είναι τόσο περιθωριακό. Περιθωριακό όμως θεωρείται το τατουάζ που καλύπτει όλο το σώμα. Από εκεί και πέρα, η κοινωνία, με τα σύμβολα που θα χρησιμοποιήσεις, το κατά πόσο θα είναι ισχυρά διαμορφωμένη η άποψη σου, κατά πόσο θα είναι έντονα τα συναισθήματα για να χαράξεις και το σύμβολο που θέλεις, μπορεί να διαφοροποιηθεί και είναι λάθος να λέμε ότι αυτό είναι αρνητική ψυχολογική συμπεριφορά ή όχι γιατί τα όρια μεταξύ φυσιολογικού ή μη φυσιολογικού, όσον αφορά τη συγκεκριμένη περίπτωση δεν είναι τελείως ευδιάκριτα. Δηλαδή, για να θεωρήσουμε ότι υποβόσκει κάποιας μορφής ψυχοπαθολογία πρέπει να υπάρχουν και κάποια άλλα στοιχεία, όπως μια κοινωνική απομόνωση του ατόμου, κάποια προβληματική του συμπεριφορά.

Ερώτηση: Η ύπαρξη του στο σώμα μας μπορεί να επηρεάσει την ψυχολογία μας μετά από λίγα χρόνια που ενδεχομένως έχει φύγει ο αρχικός ενθουσιασμός;

Απάντηση: Αν δεν είναι συνειδητοποιημένη κίνηση, φυσικά και μπορεί να την επηρεάσει. Αν είναι κατευθυνόμενη κίνηση μόνο και μόνο από την ανάγκη προβολή, γιατί συνήθως το επιλέγουν άτομα τα οποία έχουν και κάποια ανάγκη να προβάλουν κάτι από τον εαυτό τους, ή άτομα αρκετά εγωπαθή. Αν λοιπόν είναι κατευθυνόμενη κίνηση επειδή το έχουν οι περισσότεροι φίλοι μου, επειδή είναι μόδα, επειδή απλά μου άρεσε ένα σχέδιο που το βλέπω σε πολλούς, φυσικά αυτό αργότερα μπορεί να αλλάξει. Με τον καιρό λοιπόν έρχεται στην επιφάνεια και σε βρίσκει αυτή σου η επιλογή.

Ερώτηση: Τι μπορούν να κρύβουν τα σχέδια και γιατί δε θέλουμε να αποκαλύψουμε τι σημαίνει;

Απάντηση: Πολλές φορές τα σύμβολα μας βγάζουν κι ένα σκεπτικισμό. Αν δε θέλουμε να είναι τελείως ευδιάκριτα είναι για να ενισχύουμε μια εικόνα μυστηρίου γύρω από τον εαυτό μας, για να ασχολούνται ίσως λίγο περισσότερο μ' εμάς μ' αυτό που έχουμε ζωγραφίσει πάνω στο σώμα μας και να μας δίνουν περισσότερη σημασία. Συνήθως όμως τα σύμβολα είναι ευδιάκριτα, μπορεί να εκφράζουν ένα βαθύ πόνο ή μια απώλεια που πέρασε το άτομο στη ζωή του. Μπορεί να είναι αρχικά κάποιων γραμμμάτων που συμβολίζουν κάποια ονόματα ή καταστάσεις. Μπορεί να είναι σύμβολα που τονώνουν τον ανδρισμό στους άνδρες ή τη σεξουαλικότητα στις γυναίκες. Αν όμως είναι σύμβολα που δεν κωδικοποιούνται και δεν είναι εύκολα αναγνωρίσιμα, συνήθως γίνεται για να στρέψουμε ένα μυστικισμό γύρω από το άτομό τους, το όνομά τους, για να ασχοληθούν οι άλλοι μαζί του.

-(προσθέτει η ίδια)

Το τατουάζ είναι και φαινόμενο της εποχής γιατί είναι και μόδα γιατί βλέπουμε ότι πολλά άτομα τα οποία αποτελούν πρότυπο για κάποιους, όπως αστέρες του αθλητισμού, της μουσικής και της υποκριτικής, επιλέγουν να έχουν από ένα έως και πάρα πολλά τατουάζ πάνω στο κορμί τους. Οπότε αυτό κάνει κάποιους να θέλουν να μοιάσουν, κατά κάποιο τρόπο σ' αυτά τα άτομα και επιλέγει να κάνει και ο ίδιος κάτι ανάλογο. Αυτό δε θεωρείται και τόσο συνειδητοποιημένη απόφαση αλλά είναι περισσότερο μια κατευθυνόμενη συμπεριφορά από την ανάγκη του προτύπου που έχουμε στη ζωή μας. Συναντάται πολύ και κατά τη διάρκεια της εφηβικής ηλικίας, οπότε οι γονείς θα πρέπει να είναι πολύ προσεκτικοί, να έχουμε μιλήσει στο παιδί ώστε να εκφράζεται ελεύθερα απέναντί τους, να μη τους κρύψει κάτι για να

μπορέσουν να το βοηθήσουν στην επιλογή του, να το κουβεντιάσουν ξεκάθαρα και με ειλικρίνεια ώστε αν είναι να ακολουθήσει κάτι να μην το κάνει μόνο και μόνο για να μοιάσει σε κάποιον, γιατί πολύ απλά ο κάθε άνθρωπος είναι ξεχωριστός. Ένα ίδιο σύμβολο δε θα μας κάνει να μοιάζουμε με κάποιον άλλο, απλά θα έχουμε ένα ίδιο σύμβολο. Αν θέλει να κάνει ας είναι πλήρως συνειδητοποιημένο και να γνωρίζει για ποιους λόγους. Κι αν μπορεί να περιμένει ώστε να φτάσει σε μια μεγαλύτερη ηλικία και να έχει από μόνο του τον έλεγχο και την απόφαση για τη ζωή του, αυτό είναι το πιο σωστό. Οι γονείς όμως θα πρέπει να είναι ειλικρινείς, ξεκάθαροι και δίπλα στο παιδί χωρίς να το αντιμετωπίσουν με αρνητισμό με την ύπαρξη οποιασδήποτε τιμωρίας, επειδή μπορεί να σκεφτούν ότι εκφράζει το περιθωριακό στοιχείο το τατουάζ. Να προσπαθήσουν να καταλάβουν τις ανάγκες του και με μια ειλικρινή συζήτηση, αν χρειάζεται, να είναι συνειδητοποιημένο να το κάνει διαφορετικά να το κάνει σε μια μεγαλύτερη ηλικία.

4.4 Συνέντευξη από επαγγελματία Δερματολόγο

Θεανώ Παρασκευοπούλου – Δερματολόγος

(τοποθέτηση της ίδιας) Καλό είναι, ένας που θέλει να κάνει ένα τατουάζ, που είναι μια μόνιμη βλάβη, δεν είναι κάτι που το μετανιώνεις μετά από ένα μήνα και λες το σβήνω με τη γομολάστιχα και έφυγε, δεν υπάρχει αυτό. Καλό είναι να συμβουλευτεί έναν ειδικό και ο ειδικός του δέρματος είναι ο δερματολόγος, για μερικές συμβουλές, για πιθανές βλάβες που μπορεί να κάνει το τατουάζ μετά. Δηλαδή από τον δερματολόγο θα του κάνει μια κλινική εξέταση να δει αν έχει έντονο δερμογραφισμό, μια αλλεργικότητα και σε ορισμένα σημεία μπορεί ένα τατουάζ να αποβεί μοιραίο. Δηλαδή, αν βάλει ένα άλλο αλλεργιολόγο, έχει την αλλεργικότητα, να έχει προβλήματα. Δε θα πεθάνει αλλά θα έχει ταλαιπωρία. Αν θέλει να κάνει ένα τατουάζ στο στήθος για παράδειγμα και το ιστορικό της μπορεί να έχει η μητέρα, η αδελφή ή η θεία καρκίνο ή καρκίνο του μαστού στην οικογένεια, δε θα συνιστούσαμε να το κάνει. Μετά, ένα πλήρες ιστορικό. Ένα άτομο που έχει δέρμα με ποικιλοδερμία, πολλές ελιές, ορισμένες από τις οποίες, πιθανόν – μιας και ζούμε σε μια χώρα με ηλιοφάνεια – κάποια στιγμή να γίνουν ένα μελάνωμα. Έτσι, δεν θα είναι σωστό να

κάνεις εκεί κοντά ένα τατουάζ. Αυτές οι συμβουλές μπορούν να τον βοηθήσουν γιατί το τατουάζ είναι μόνιμη βλάβη.

Ερώτηση: Σε περίπτωση, πριν προχωρήσει στην αφαίρεση, υπάρχει ενδεχόμενο να πάθει μια μόλυνση, κι αν αυτό μπορείτε να του δώσουμε μια λύση;

Απάντηση: Η μόλυνση που μπορεί να πάθει είναι τα πρώτα 24ωρα από τη στιγμή που θα κάνει το τατουάζ. Υπάρχουν ορισμένες τεχνικές και γι' αυτό καλό είναι να γίνει σε κάποιον να ξέρει τη δουλειά, να υπάρχουν οι συνθήκες υγιεινής. Όπως όταν τρυπάμε τα αυτιά μας, δεν πηγαίνουμε στο δρόμο αλλά σε κάποιον που τηρεί το ελάχιστο των κανόνων υγιεινής. Γιατί όταν θα κάνεις το τατουάζ, οι πρώτες 2 εβδομάδες, θέλει μεγάλη προσοχή. Πριν από όλα, δεν πρέπει να γίνει καλοκαίρι. Η καλύτερη εποχή για τατουάζ είναι ο χειμώνας. Γιατί ο ήλιος θα κάνει κακό στην περιοχή. Μπορεί να κάνει μια φωτοαλλεργική αντίδραση που ούτε καν την περίμενε κανείς και να τρέχει με κορτιζόνες και αλοιφές και να υποφέρει. Μπορεί να γίνει μόλυνση και εκεί θέλει άμεσα επίσκεψη στο γιατρό. Δεν είναι να βάλεις μια αλοιφή ο φαρμακοποιός ή αυτός που σου έκανε το τατουάζ. Γιατί, κακά τα ψέματα, όσον αφορά στο δέρμα, όλοι είναι ειδικοί. Από τον κουρέα μέχρι τον φαρμακοποιό, όλοι ξέρουν το δέρμα, εκτός από τον ειδικό, εκεί δεν πηγαίνει κανένας, αυτό είναι κανόνας. Αν δει κάτι, ότι κάπου κοκκινίζει η περιοχή, ότι έκανε ένα μικρό πυρετό πρέπει να πάει στο δερματολόγο να μπορέσει να προλάβει μια λοίμωξη που μπορεί να συμβεί, τοπικά βέβαια, αλλά δεν παύει να είναι μια φλεγμονή. Κι αν είναι πολύ έντονη και περάσει στο αίμα, δεν ξέρει κανείς τι μπορεί να συμβεί. Επίσης, υπάρχει και ο κίνδυνος της αλλεργικότητας στη χρωστική. Γι' αυτό λέμε ότι πριν το κάνει, να κάνει σε κάποιο σημείο του σώματος ένα δοκιμαστικό, να αφήσει τη χρωστική 72 ώρες και αν δεν κάνει αντίδραση, τότε δεν έχει κανένα πρόβλημα. Αυτό είναι μια προφύλαξη. Ένας τρόπος να αποφύγεις ορισμένα πράγματα.

Ερώτηση: Φτάνουμε στην ώρα που κάποιος το έχει μετανιώσει, το βαρέθηκε, για διάφορους λόγους. Είτε αν είχε μια συναισθηματική αξία έπαψε να υπάρχει.

Απάντηση: Τότε έρχονται τα πολύ δύσκολα. Το τατουάζ είναι ουλή, γίνεται κάτω από το δέρμα, που σημαίνει ότι είναι μόνιμο. Βέβαια, τώρα, επειδή προχωρά η ιατρική, οι τεχνικές και η κοσμετολογία έχει προχωρήσει αρκετά όπως και η δερματοχειρουργική, μπορεί κάπως να το βελτιώσεις, να το ξανθύνεις, να το μικρύνεις λίγο, αλλά δεν παύει, και με τις μεθόδους που θα χρησιμοποιηθούν, είτε με

φωτολίθηση, είτε με λείζερ, είτε με οποιαδήποτε άλλη τεχνική, θα παραμείνει η ουλή. Η ουλή είναι ανεξίτηλη. Δηλαδή, αν είχες κάνει ένα τριαντάφυλλο, θα φύγει το πράσινο και το κόκκινο χρώμα, αλλά αμυδρά θα υπάρχει μια ουλή όπως όταν καιγόμαστε που μένει ένα σημαδάκι, θα μείνει κι αυτό. Δεν μπορεί να φύγει. Βέβαια, αν κάποιος έχει αρκετά λεφτά μπορεί να κάνει μεταμόσχευση δέρματος, αυτό μπορεί να γίνει. Αλλά, όταν έχεις ένα τατουάζ που είναι μερικών εκατοστών, μπορεί και να το κάνεις, αλλά όταν έχεις ένα τατουάζ που πιάνει όλη την πλάτη, δε νομίζω ότι ένας πλαστικός χειρουργός που έχει συνείδηση να πάει να κάνει ένα τέτοιο πράγμα. Γιατί αφενός είναι επώδυνο και αφετέρου οι επιπλοκές μπορεί να είναι πάρα πολλές. Είναι μια μεταμόσχευση. Γι' αυτό είναι, πριν το κάνεις, να το σκεφτείς... Σίγουρα είναι μεγάλη κουβέντα, αλλά βλέπουμε ότι επειδή τα τατουάζ είναι στίγμα, η νεολαία, είναι η ηλικία αυτή, το έχει ο ένας, το έχει ο άλλος, είναι της μόδας, ξεγελιέται, το κάνει και τέλος, μένει, τη γνωρίζουν από αυτό.

4.5 Συνέντευξη από άτομο που έχει κάνει τατουάζ

Άννα Μαρία Παπαδάτου

Ερώτηση: Άννα Μαρία μας έχεις εκμυστηρευτεί ότι έχεις κάποια τατουάζ στο σώμα σου;

Απάντηση: Έχω τρία, μου αρέσουν πάρα πολύ, το ένα από τα τρία είναι ένα γράμμα, από το όνομα ενός φίλου μου, στην πορεία όμως το άλλαξα γιατί θεωρώ ότι είναι λάθος να κάνεις κάτι πάνω σου, να είναι το γράμμα του πρώην φίλου σου, δεν είναι τόσο ωραίο και κάποια στιγμή το μετανιώνεις και νιώθεις ότι το κουβαλάς και δεν είναι καθόλου σωστό να συμβαίνει αυτό. Αν είναι της μητέρας ή του αδελφού σου είναι ωραίο, γι' αυτό πήγα και το άλλαξα και έγραψα κάτι άλλο πάνω σε αυτό

Ερώτηση: Ήταν εύκολη η αλλαγή του σχεδίου;

Απάντηση: Ήταν σχετικά εύκολο, δεν ήταν κάτι περίεργο και μου το κάλυψε πάρα πολύ καλά

Ερώτηση: Δηλαδή υπάρχει εναλλακτική αν κάποιος μετανιώσει;

Απάντηση: Ναι, σίγουρα, αν μετανιώσεις, μπορεί κάτι να γράψεις από πάνω, να φτιάξεις κάτι άλλο πιο μεγάλο ή να το μεταποιήσεις.

Ερώτηση: Ήθελες από μικρή να κάνεις τατουάζ ή το αποφάσισες γιατί είναι της μόδας για τη γενιά σου;

Απάντηση: Ο παππούς μου έχει τατουάζ στο χέρι και το έβλεπα από μικρή και μου άρεσε σαν σχέδιο. Στα 16 είχα πάει σ' ένα στούντιο να μου κάνουν αλλά δε γινόταν γιατί ήμουν μικρή και έπρεπε να γίνω 18 και έτσι πήγα και «χτύπησα» ένα μεγάλο. Το πρώτο μου σχέδιο είναι στην πλάτη, ένα τριαντάφυλλο μ' ένα καρφωμένο μαχαίρι.

Ερώτηση: Το είδες κάπου και σου άρεσε και πως ξεκίνησε αυτή η ιδέα;

Απάντηση: Μου άρεσε πολύ σαν σχέδιο, είναι χρωματιστό και δεν ήθελα κάτι μουντό και μαύρο. Το έχω σκεφτεί ήταν ήμουν μικρή και ήθελα να κάνω την επανάστασή μου κι επειδή νιώθω ότι κάποιες φίλες μου με «μαχαίρωσαν» πισώπλατα και ουσιαστικά αυτό απεικονίζει.

Ερώτηση: Όταν κάνεις το πρώτο τατουάζ, κάνεις την αρχή και για άλλα;

Απάντηση: Είναι σα ναρκωτικό, εθίζεσαι σ' αυτό, θέλεις συνέχεια να κάνεις. Οτιδήποτε κάνεις θέλεις να κάνεις κι ένα τατουάζ.

Ερώτηση: Το δεύτερο πότε το έκανες;

Απάντηση: Δεν ήρθε μετά από μεγάλο χρονικό διάστημα, μετά από λίγο, έκανα κάποια αστεράκια στο πόδι που μου άρεσαν. Το τρίτο το μεταποίησα και το μετάνιωσα.

Ερώτηση: Αν εγώ εξέφραζα την επιθυμία να κάνω ένα τατουάζ, ποια θα ήταν η συμβουλή σου;

Απάντηση: Καταρχήν να το σκεφτείς πολύ καλά και καθαρά, χωρίς να σε επηρεάζει κάποιος, να το θέλεις πραγματικά. Δεν σκέφτηκα ούτε τον πόνο ούτε τίποτα άλλο. Να το θέλεις πραγματικά και να είναι κάτι που θα σου αρέσει και θα σε εκφράζει.

Ερώτηση: Πριν κάνεις το τατουάζ, το έψαξες καθόλου διαδικτυακά, πως ξεκίνησε...

Απάντηση: Δεν το έβαξα ιδιαίτερα, αλλά γενικά το κοίταξα για να μην κάνω κάτι και θα το μετανιώσω. Ούτε χρειάζεται να το βλέπεις συνέχεια αυτό που έχεις κάνει, γιατί θα το βαρεθείς και δε βγει εύκολα,. Ίσως μείνει ουλή.

Ερώτηση: Όταν έκανες το τατουάζ, γενικά σαν ιδέα ήταν αποδεκτή από την κοινωνία ή υπήρχε μια καχυποψία;

Απάντηση: Υπάρχει ακόμα αυτή η καχυποψία, αλλά από άτομα που είναι μεγαλύτερης ηλικίας, 70 ή 80 χρόνων. Τα παιδιά της ηλικίας μας, το δέχεται ενώ ένας μεγαλύτερος άνθρωπος το θεωρεί κάτι κακό έως και πρόστυχο. Κι επειδή υπάρχουν στον κύκλο μου άτομα μεγαλύτερης ηλικίας, το θεωρούν άσχημο.

Ερώτηση: Μπορεί δηλαδή κάποιος να βγάζει συμπεράσματα από ένα τατουάζ που μπορείς να έχεις στο σώμα σου;

Απάντηση: Ναι, βγάζουν εύκολα συμπεράσματα, ότι αυτή είναι...

Ερώτηση: Μετά από τόσα χρόνια, ακόμα υπάρχουν σημάδια καχυποψίας

Απάντηση: Αυτό νομίζω ότι δε θα ξεπεραστεί ποτέ γιατί μερικά άτομα, της ηλικίας μου, παίρνουν πρότυπα από τους γονείς και θεωρούν ότι είναι κάτι κακό. Υπάρχει ακόμα και δεν ξέρω αν θα αλλάξει . Μακάρι να αλλάξει γιατί δεν είναι κάτι κακό, ότι κάνεις το κάνεις στο εαυτό σου, δεν απασχολεί κάποιον και δεν μπορεί να βγάλει συμπεράσματα για το χαρακτήρα μου.

Ερώτηση: Σίγουρα, γιατί είναι ναι μεν προσωπική επιλογή αλλά είναι κι ένα κομμάτι που, αν είναι σε εμφανή σημεία, έχουν αντίκτυπο. Ναι μεν υπάρχει ιδιωτικότητα, εγώ το έκανα στο σώμα μου, αλλά «εκτίθεμαι» και στον κόσμο.

Απάντηση: Σίγουρα, ειδικά για αυτό που έχω στον καρπό, όταν βρίσκομαι σε παρέα με άτομα που δεν γνωρίζω ή δε νιώθω οικεία, προσπαθώ να το καλύπτω γιατί δεν ξέρω τι μπορεί να σκεφτεί κάποιος ή να πει μετά. Γι' αυτό προσπαθώ να τα καλύπτω. Επίσης, αν ήμουν σε μια δουλειά π.χ Τράπεζα, δε θα το έκανα σε εμφανές σημείο , θα το έκανα για παράδειγμα πίσω στον αυχένα, κάπου που να μη φαίνεται γιατί ο εργοδότης μπορεί να μη το θέλει, να νομίζω ότι στη δουλειά του είναι κάτι κακό.

Ερώτηση: Όταν συζήτησες με την οικογένειά σου και δη με τη μητέρα σου που έχετε μια σχέση στενή και είστε περισσότερο φίλες, ποια ήταν η αντίδρασή της;

Απάντηση: Μου είπε ότι θέλει και η ίδια να κάνει , της άρεσε πολύ η ιδέα και ακόμα το θέλει, αλλά εγώ την αποτρέπω.

Ερώτηση: Για ποιο λόγο;

Απάντηση: Γιατί ο άντρας της δεν του αρέσει.

Ερώτηση: Γι' αυτό ή γιατί θα σε ενοχλούσε να βλέπεις τη μαμά σου, που έχει μεγαλύτερη ηλικία, και δε δένει με την ηλικία και το χαρακτήρα της;

Απάντηση: Πιστεύω ότι το τατουάζ έχει ηλικίας. Θα μου άρεσε να το κάνει αλλά σκέφτομαι πως θα αντιδράσουν η γιαγιά και ο παππούς γιατί δεν την έχουν συνηθίσει έτσι, είναι πιο παραδοσιακή. Ναι μεν είναι ανοιχτή αλλά δε νομίζω ότι θα το ενέκρινε ο παππούς, παρόλο που έχει και ο ίδιος και ο εγώ. Δεν τα δέχεται αυτά

Ερώτηση: Ήσουν από τους τυχερούς νέους, γιατί δεν είχες την αρνητική επιρροή των δικών σου.

Απάντηση: Όχι, μόλις το έκανα, πήγα στο σπίτι, της το έδειξα και της άρεσε πάρα πολύ.

Ερώτηση: Ήταν δηλαδή καθαρά δική σου επιλογή και δεν επηρεάστηκες από κάποιον άλλο;

Ερώτηση: Ούτε ήθελα να επηρεαστώ, ούτε το συζητούσα συνέχεια. Ήθελα και το έκανα. Ίσως ήταν και αντίδραση αυτό που έκανα, αλλά μου αρέσει πραγματικά πάρα πολύ.

Απάντηση: Αυτό που έχεις στο χέρι σου τι είναι;

Ερώτηση: Είναι ένα γράμμα που το μεταποίησα και δε φαίνεται καθόλου. Το άλλαξα γιατί δεν υπήρχε λόγος να το κουβαλάω πάνω μου

Απάντηση: Πόνεσες καθόλου

Ερώτηση: Στο συγκεκριμένο σημείο πονά πάρα πολύ. Όπου περνούν φλέβες, είναι μαλακό το σημείο, ενώ στην πλάτη δεν πονά σχεδόν καθόλου.

Απάντηση: Η διαδικασία για να το περιποιηθείς ήταν επώδυνη, κουραστική, διήρκεσε πολύ καιρό;

Ερώτηση: Διαρκεί κάποιες ημέρες, ένα μήνα μέχρι να θρέψει το δέρμα γιατί μπαίνει η βελόνα μέσα. Σίγουρα πονά γιατί δεν πρέπει να μπει στη θάλασσα, να το βλέπει ήλιος. Πρέπει να είναι χειμώνας

Κεφάλαιο 5^ο: PowerDirector

Ένα εργαλείο επεξεργασίας βίντεο με επαναστατικά χαρακτηριστικά

Οι εφαρμογές όσον αφορά την εξελιγμένη επεξεργασία βίντεο έχουν μόνο μερικά ονόματα τα οποία μπορεί να θεωρηθούν εύχρηστα από έναν αρχάριο, έναν μέτριο ή έναν ειδικό χρήστη του υπολογιστή. Το CyberLinkPowerDirector είναι μία εφαρμογή επεξεργασίας βίντεο, η οποία είναι εύκολη προς διαχείριση σε ένα αρκετά μεγάλο εύρος χρηστών υπολογιστή, από τον πιο αρχάριο και μη εξειδικευμένο χρήστη, έως και τον πιο απαιτητικό. Είτε είναι κάποιος νέος στην επεξεργασία βίντεο είτε επαγγελματίας, το CyberLinkPowerDirector θεωρείτε το ιδανικό εργαλείο επεξεργασίας υλικού, ευέλικτα και εύκολα μέσα από μια σειρά ποικίλων εφαρμογών.³⁰

Εικόνα 17: Το πρόγραμμα PowerDirector (Πηγή: www.cyberlink.com)

5.1 CyberLinkPowerDirector: Σύνοψη Δυνατοτήτων

Με τη βοήθεια αυτού του προγράμματος επεξεργασίας βίντεο, υπάρχει η δυνατότητα να επεξεργαστείς βίντεο μεγάλης γκάμας. Τα βίντεο αυτά μπορεί να είναι από προσωπικές βιντεοσκοπήσεις που μπορεί ο καθένας να έχει στο δικό του προσωπικό

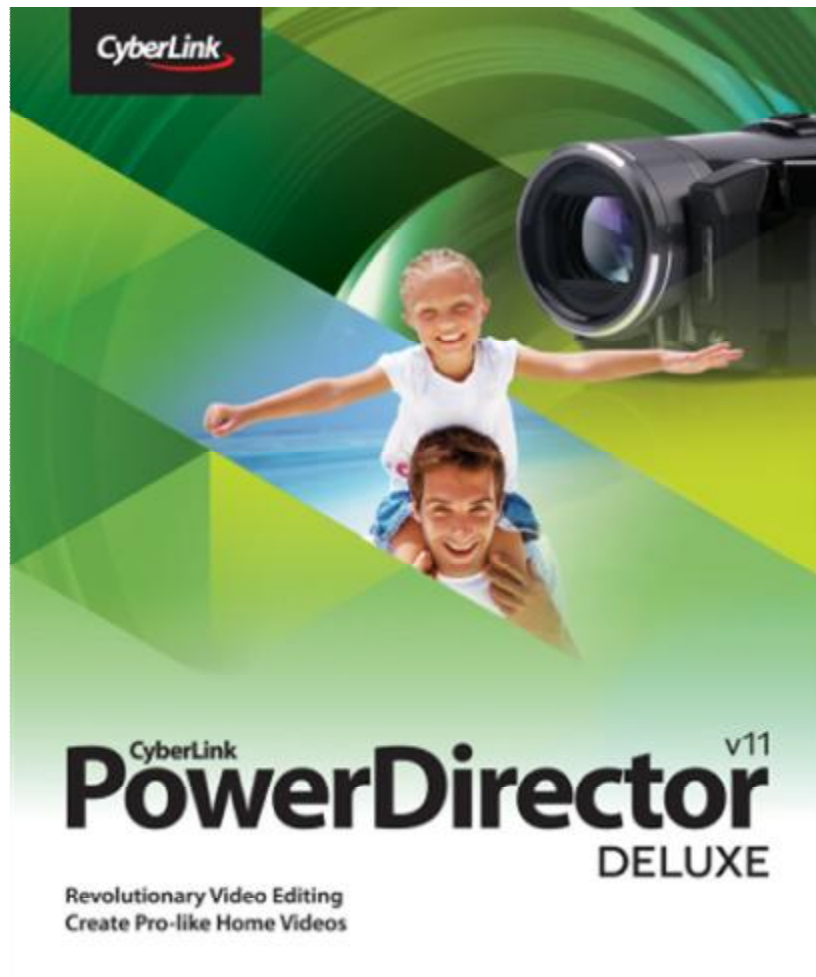
³⁰ www.cyberlink.com, (http://www.cyberlink.com/support/powerdirector-ultra/userguide_en_US.html), Επίσημος Διαδικτυακός τόπος της εταιρείας CyberLink Corp με έτος ίδρυσης το 1996 [Ανακτήθηκε: 30 Δεκεμβρίου 2013]

υπολογιστή και να θέλει να παρέμβει με οποιονδήποτε τρόπο, μέχρι και από επαγγελματικά βίντεο που μπορεί να χρησιμοποιούνται για διαφημιστικούς σκοπούς μεγάλων εταιρειών. Οι δυνατότητες του CyberLinkPowerDirector είναι πραγματικά απεριόριστες και μπορούν να συνδυαστούν και με άλλα προγράμματα, τα οποία κυκλοφορούν ευρέως στην αγορά και χρησιμοποιούνται κατά κόρον από χιλιάδες εταιρείες ανά τον κόσμο. Ένα από αυτά τα προγράμματα είναι και το PowerPoint, με το οποίο το CyberLinkPowerDirector έχει τη δυνατότητα να συνδυαστεί και να δημιουργήσει βίντεο μέσα από τις διαφάνειες του PowerPoint. Το CyberLinkPowerDirector είναι ένα πρόγραμμα, το οποίο διανέμεται σε διάφορες εκδόσεις με σκοπό να μπορεί να ικανοποιήσει τις απαιτήσεις αλλά και τις ανάγκες των χρηστών ανεξάρτητα από το επίπεδο που κατέχουν στην επεξεργασία των βίντεο.

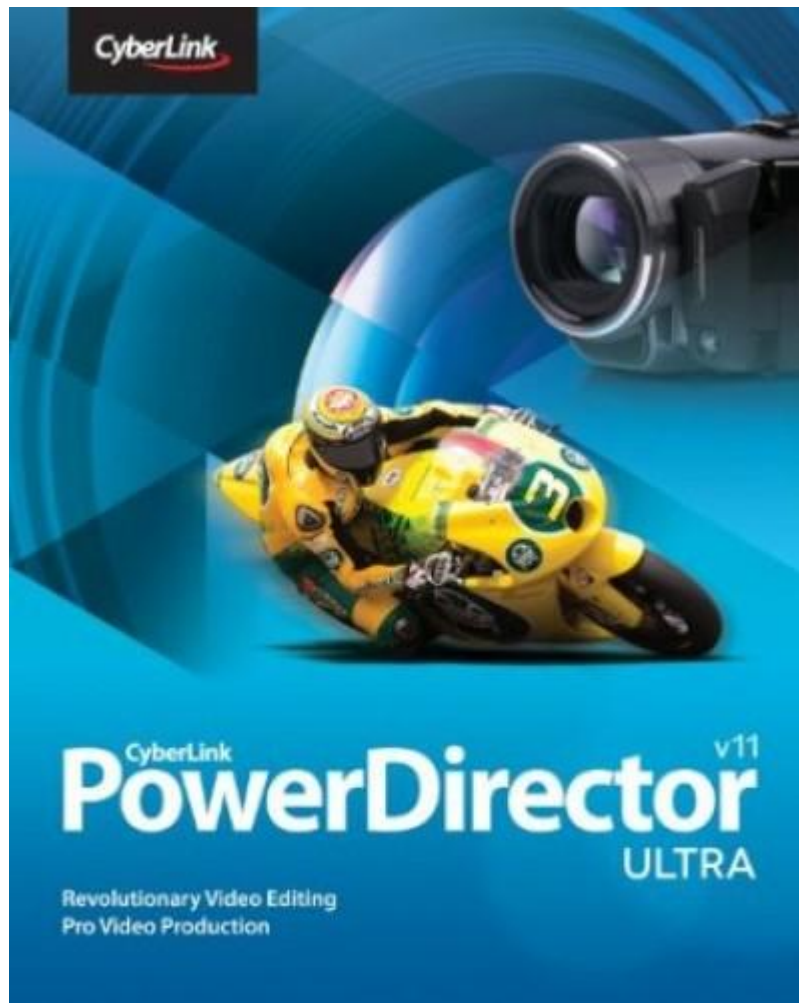
Εικόνα 18: Διανέμετε σε διάφορες εκδόσεις, παρέχοντας απεριόριστες δυνατότητες επεξεργασίας. (Πηγή: www.cyberlink.com)

Οι εκδόσεις που το CyberLinkPowerDirector διατίθεται είναι οι εξής (βάση κόστους). Για τους πιο αρχάριους χρήστες προτείνεται το CyberLinkPowerDirector 11 Deluxe, το οποίο εμπεριέχει τις βασικότερες λειτουργίες του προγράμματος.

Εικόνα 19: Η έκδοση προγράμματος με τις βασικότερες λειτουργίες και ευέλικτη επεξεργασία υλικού. (Πηγή: www.cyberlink.com)

Για τους πιο έμπειρους χρήστες στην επεξεργασία βίντεο υπάρχει το CyberLinkPowerDirector 11Ultrato οποίο βοηθά τους χρήστες να εξοικειωθούν σε ένα ημιεπαγγελματικό περιβάλλον.

Εικόνα 20: Η έκδοση PowerDirector Ultra απευθύνεται στο ημιεπαγγελματικό στάδιο επεξεργασίας βίντεο και μοντάζ. (Πηγή: www.cyberlink.com)

Το CyberLinkPowerDirector 11 Ultimate είναι ένα πρόγραμμα το οποίο καλύπτει τις ανάγκες ενός καθαρά πεπειραμένου χρήστη, ο οποίος θεωρείται επαγγελματίας.

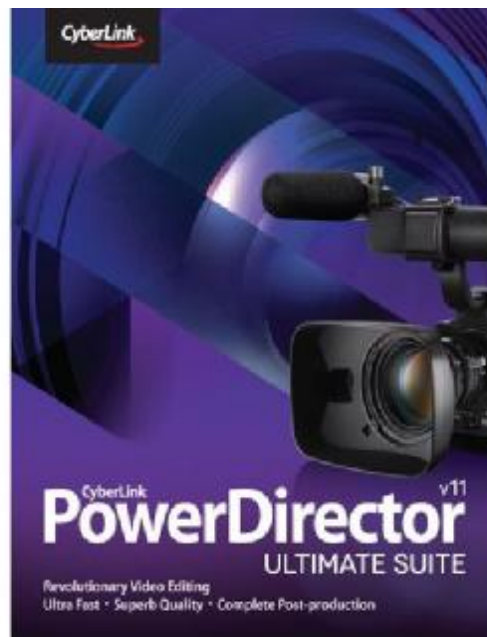

Εικόνα 21: Η έκδοση CyberLinkPowerDirector 11 Ultimate είναι μια πιο εξειδικευμένη προσπάθεια της εταιρείας για επαγγελματική χρήση.

(Πηγή: www.cyberlink.com)

Τέλος, διατίθεται το CyberLink PowerDirector 11 Ultimate Suite το οποίο δίνει τη δυνατότητα στον επαγγελματία να φέρει εις πέρας μέχρι και την πιο απαιτητική επεξεργασία βίντεο. Σίγουρα μια τέτοια έκδοση διευκολύνει αρκετούς επαγγελματίες του είδους με σκοπό να μπορούν μέσα από την συγκεκριμένη έκδοση του PowerDirector να έχουν τη δυνατότητα να σταθούν σε ιδιαίτερα απαιτητικές επαγγελματικές εργασίες. Ένα ντοκιμαντέρ ή ένα κινηματογραφικό ντοκιμαντέρ διαθέτει ένα εξαιρετικά πλούσιο υλικό, το οποίο είναι δύσκολο επεξεργάσιμο και χρειάζεται αρκετά μεγάλο χρονικό διάστημα επεξεργασίας. Μέσα από το πρόγραμμα η επεξεργασία γίνεται με έναν εξαιρετικά εύκολο τρόπο μέσα από εργαλεία εξίσου εύχρηστα. Ο χώρος «φιλοξενίας» και επεξεργασίας του υλικού στο πρόγραμμα είναι

διαμορφωμένος με απλό τρόπο με σκοπό να είναι ιδιαίτερα απλή και η λειτουργία του από τον χρήστη.³¹

Εικόνα 22: Το CyberLinkPowerDirector 11 Ultimate Suite είναι η έκδοση κατάλληλη για επαγγελματίες μοντερ. (Πηγή: www.cyberlink.com)

5.2 Τρεις Εύχρηστοι Τύποι Επεξεργασίας Βίντεο

Κατά την έναρξη του προγράμματος, ο χρήστης έχει τη δυνατότητα να διαλέξει μεταξύ τριών τύπων επεξεργασίας βίντεο, οι οποίοι περιλαμβάνουν το Full Feature Editor, το Easy Editor (για τους λιγότερο πεπειραμένους χρήστες) και το Slide Show Creator.

³¹ www.cyberlink.com, (http://www.cyberlink.com/support/powerdirector-ultra/userguide_en_US.html), Επίσημος Διαδικτυακός τόπος της εταιρείας CyberLink Corp με έτος ίδρυσης το 1996 [Ανακτήθηκε: 30 Δεκεμβρίου 2013]

Εικόνα 23: Πριν την εισαγωγή στο πρόγραμμα είναι απαραίτητη η επιλογή ενός των τριών επιλογών ανάλογα με τον τρόπο χρήσης του υλικού. (Πηγή: www.cyberlink.com)

Εξελιγμένα Χαρακτηριστικά Επεξεργασίας με το Full Feature Editor.

Το Full Feature Editor παρέχει τη δυνατότητα να χρησιμοποιηθούν τα εξελιγμένα χαρακτηριστικά επεξεργασίας βίντεο που απαιτούνται, ώστε να γίνει η επεξεργασία ενός βίντεο. Οι δυνατότητες αυτές εμπεριέχουν ένα χρονοδιάγραμμα, εισαγωγή αρχείου εικόνας/ήχου, καθώς και επιλογές σχολιασμού, τη δυνατότητα ηχογράφησης, χαρακτηριστικά μίξης ήχου, εφέ μετάβασης και πολλές άλλες δυνατότητες. Η διαδικασία επεξεργασίας είναι πανομοιότυπη με τα συνήθη εργαλεία επεξεργασίας βίντεο και ένας επαγγελματίας έχει τη δυνατότητα να αναγνωρίσει τα διάφορα χαρακτηριστικά με την πρώτη ματιά.

Εικόνα 24: Ο χώρος επεξεργασίας με την εντολή Full Feature Editor.

(Πηγή: www.cyberlink.com)

Εύκολη Δημιουργία Εκλεπτυσμένων Βίντεο με το Easy Editor

Το Easy Editor είναι προορισμένο για την επεξεργασία βίντεο με τη χρήση ενός απλού wizard. Με τη βοήθεια αυτού του wizard υπάρχει η δυνατότητα να προσθέσεις αρχεία βίντεο στο Easy Director με σκοπό να τα επεξεργαστείς ή ακόμα και να τα βελτιώσεις χρησιμοποιώντας τις διάφορες επιλογές. Για παράδειγμα, στο πρώτο βήμα ζητείται να προσθέσεις αρχεία τύπου media. Έπειτα θα σου ζητηθεί να επιλέξεις ένα στυλ για να παρουσιάσεις τα βίντεο που έχουν προστεθεί. Το πρόγραμμα από μόνο του διαθέτει μόνο ένα περίγραμμα, ωστόσο να υπάρχει η δυνατότητα να αντληθούν περισσότερα περιγράμματα για καλύτερες επιλογές διαμέσου του διαδικτύου.³²

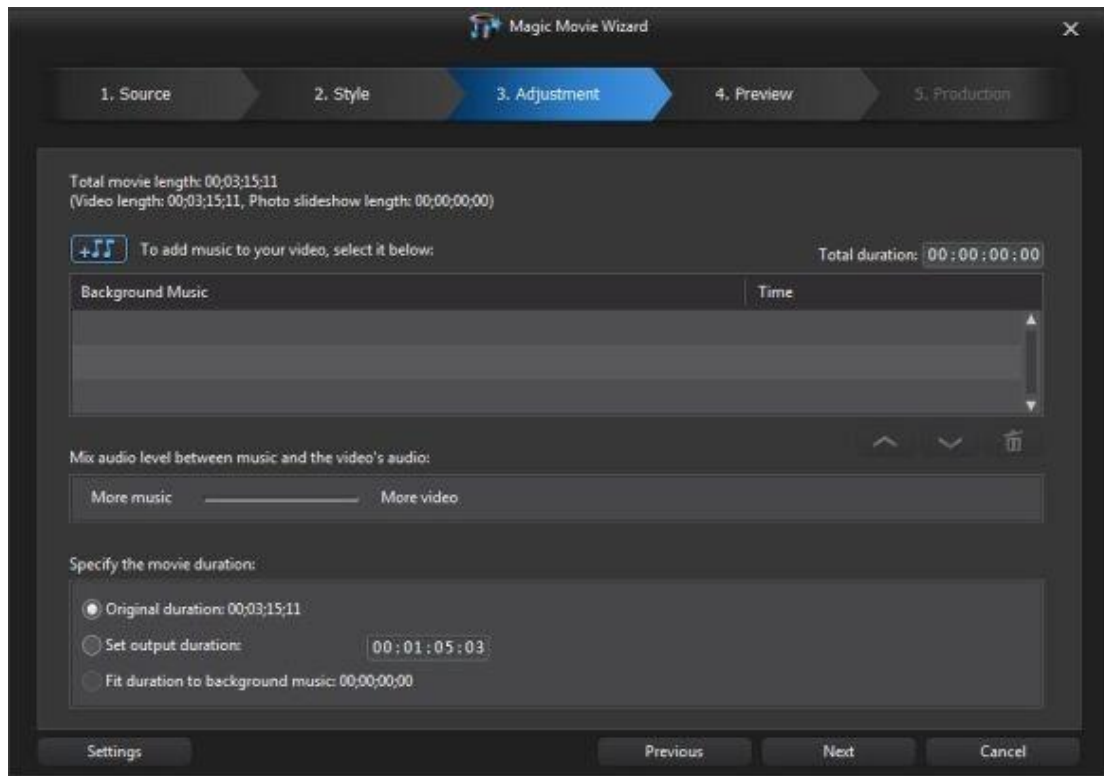
³² www.cyberlink.com, (http://www.cyberlink.com/products/powerdirectorultra/features_en_EU.html?&r=1),

Επίσημος Διαδικτυακός τόπος της εταιρείας CyberLink Corp με έτος ίδρυσης το 1996, [Ανακτήθηκε: 15 Ιανουαρίου 2014]

Εικόνα 25: Ο χώρος επεξεργασίας με την εντολή Easy Editor, επιλέγοντας εύκολα το στυλ παρουσίασης του βίντεο. (Πηγή: www.cyberlink.com)

Στο επόμενο βήμα δίνεται η δυνατότητα να προσαρμοστούν τα αρχεία εικόνας και ήχου που προστέθηκαν, όπως επίσης να οριστεί η διάρκεια του βίντεο που δημιουργήθηκε.

Εικόνα 26: Εντολή για αυτόματη προσαρμογή εικόνων και διάρκειας του βίντεο.

(Πηγή: www.cyberlink.com)

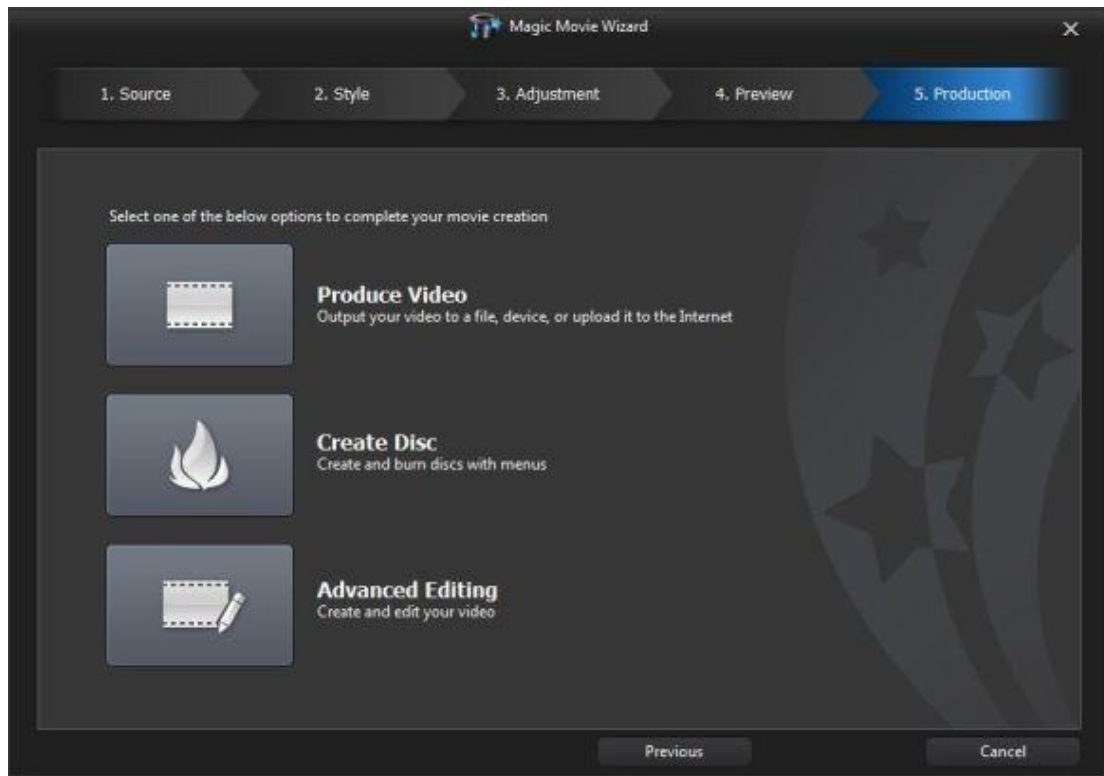
Το τμήμα Preview παρέχει τη δυνατότητα προεπισκόπησης του τελικού προϊόντος. Σε περίπτωση που θεωρηθεί ότι χρειάζονται κάποιες αλλαγές, το μόνο που χρειάζεται να γίνει είναι να επιλεγεί η εντολή Προηγούμενο και να γίνουν οι διορθώσεις που κρίνονται απαραίτητες για την καλύτερη διαμόρφωση του βίντεο.

Εικόνα 27: Εντολή προεπισκόπησης του τελικού προϊόντος.

(Πηγή: www.cyberlink.com)

Το τελικό βήμα δίνει τη δυνατότητα να επιλέξει ο χρήστης τον τύπο χρήσης του αρχείου, για παράδειγμα να ανεβάσει το βίντεο στο διαδίκτυο, να το αποθηκεύσει σε κάποια συσκευή, να το γράψει σε CD, συνοδευόμενο από ένα σχετικό μενού ή να το αποθηκεύσει στον σκληρό δίσκο του υπολογιστή με σκοπό να επεξεργαστεί ξανά αργότερα.

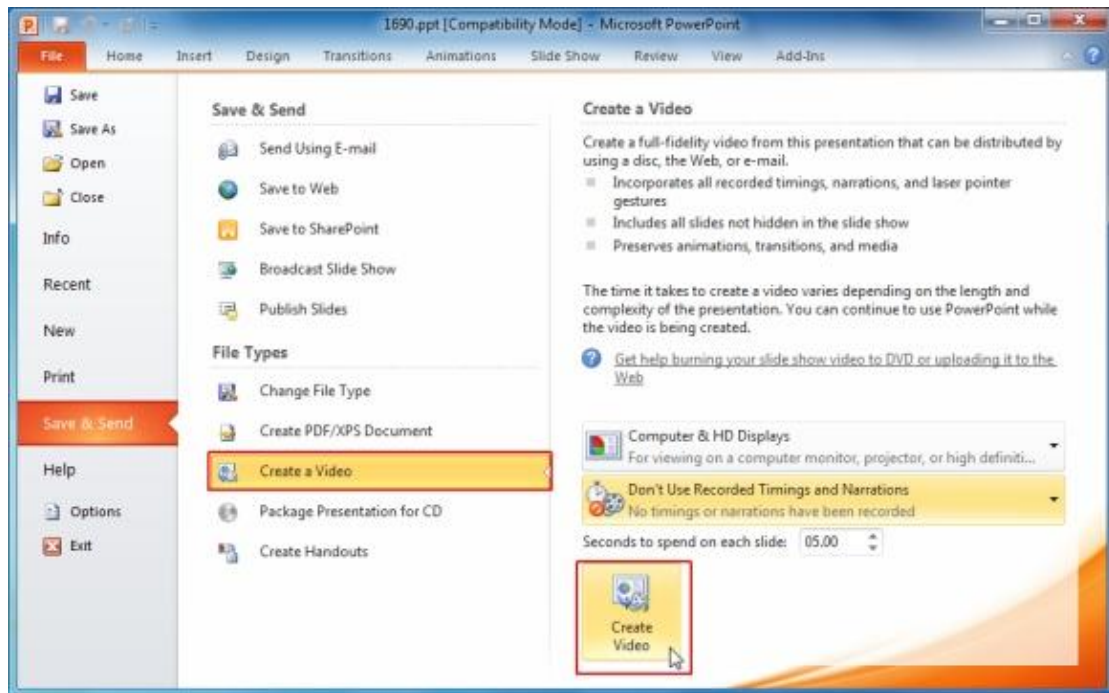
Εικόνα 28: Εντολή αποθήκευσης του τελικού προϊόντος ή του υλικού που έχει επεξεργαστεί ο χρήστης σε μια δεδομένη χρονική στιγμή.

(Πηγή: www.cyberlink.com)

Δημιουργία Εκπληκτικών Παρουσιάσεων με το Slide Show Creator

Το Slide Show Creator έχει παρόμοια λειτουργία με το Magic Movie Wizard. Υπάρχει η δυνατότητα να δημιουργήσει εκπληκτικές παρουσιάσεις με τη χρήση διαφανειών απλά ακολουθώντας ελάχιστα εύκολα βήματα. Αρχικά, προσθέτεις τα απαιτούμενα αρχεία εικόνας και μουσικής, έπειτα κάνεις προεπισκόπηση της διαφάνειας ελέγχοντας για τυχόν λάθη και τέλος αποθηκεύεις το αρχείο στην ανάλογη μορφή. Εάν κάποιος θελήσει να μετατρέψει μία παρουσίαση που δημιουργήθηκε μέσω του PowerPoint σε αρχείο βίντεο, μπορεί να αντλήσει πληροφορίες από την ιστοσελίδα του Cyber Link Power Director, όπου δίνεται βήμα προς βήμα η όλη διαδικασία της μετατροπής με σκοπό τη διευκόλυνση του χρήστη.³³

³³ www.cyberlink.com, (http://www.cyberlink.com/products/powerdirectorultra/features_en_EU.html?&r=1), Επίσημος Διαδικτυακός τόπος της εταιρείας CyberLink Corp με έτος ίδρυσης το 1996, [Ανακτήθηκε: 15 Ιανουαρίου 2014]

Εικόνα 29: Εξαιρετικές δυνατότητες της εντολής Slide Show Creator

(Πηγή: www.cyberlink.com)

Τέτοιου είδους βίντεο μπορούν αργότερα να επεξεργαστούν χρησιμοποιώντας το Cyber Link Power Director για να μετατραπούν σε εκπληκτικές παρουσιάσεις βίντεο, με άψογα εφέ μετάβασης καθώς και άλλες ενδιαφέρουσες επιλογές.

Εικόνα 31: Η δυνατότητα επεξεργασίας των διαφανειών σε αρχεία εικόνας και επεξεργασίας μέσω του Slide Show Creator έχει εξαιρετικά αποτελέσματα.

(Πηγή: www.cyberlink.com)

Τέλος, το πρόγραμμα Cyber Link Power Director 11 Ultimate Suite περιλαμβάνει άλλα δύο προγράμματα που επιτρέπουν την περαιτέρω επεξεργασία των βίντεο. Το πρώτο πρόγραμμα είναι το Cyber Link Audio Director και το δεύτερο το Color Director.³⁴

³⁴ www.cyberlink.com, (http://www.cyberlink.com/products/powerdirectorultra/features_en_EU.html?&r=1), Επίσημος Διαδικτυακός τόπος της εταιρείας CyberLink Corp με έτος ίδρυσης το 1996, [Ανακτήθηκε: 15 Ιανουαρίου 2014]

Κεφάλαιο 6^ο: Δημιουργία Ντοκιμαντέρ

Εισαγωγή

Για τη διαδικασία του μοντάζ χρησιμοποιήθηκε το πρόγραμμα επεξεργασίας βίντεο και ήχου "PowerDirector" έκδοση 11 της εταιρείας Cyberlink. Τα αμοντάριστα πλάνα ξεπερνούν τα 50 λεπτά ενώ χρησιμοποιήθηκαν και αποσπάσματα βίντεο και εικόνες σχετικά με την ιστορία και την τέχνη του τατουάζ.

6.1 Βασικές αρχές του προγράμματος

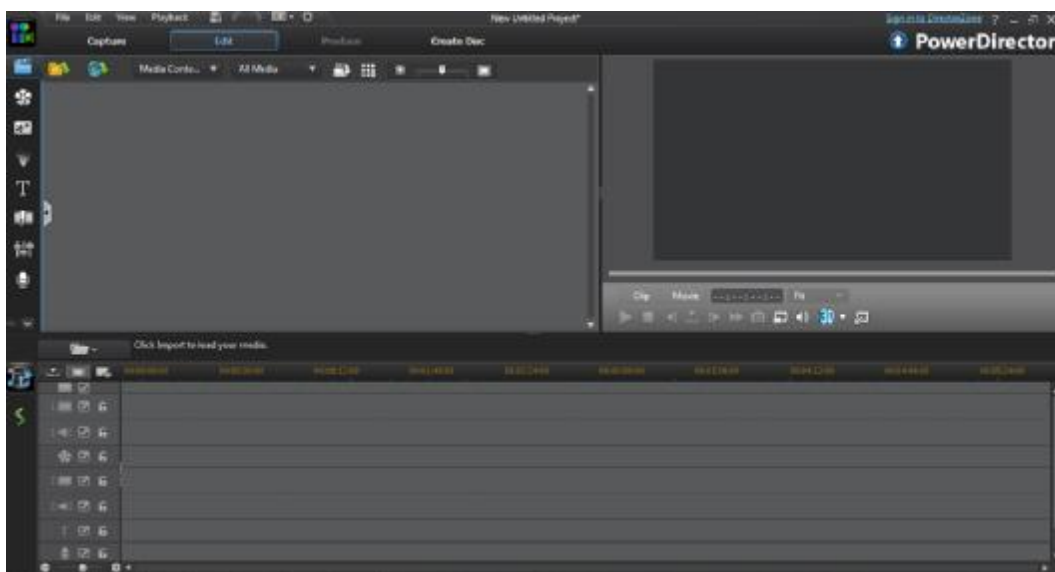
Με τον άνοιγμα του προγράμματος βρισκόμαστε στην αρχική οθόνη διαδικαστικών παραμέτρων.

Εικόνα32: Η αρχική οθόνη του προγράμματος, πριν την εισαγωγή μας στο πρόγραμμα.

Για μέγιστη απόδοση θα πρέπει να επιλεγθεί η επιλογή 16:9, δεδομένου ότι τα αμοντάριστα πλάνα έχουν ανάλυση 1440x1080, ενώ παράλληλα θα επιλεγεί και η

επιλογή "Full Feature Editor" ώστε να έχουμε την δυνατότητα να πειραματιστούμε σε αντίθεση με την επιλογή "Easy Editor" που διευκολύνει την διαδικασία, αλλά δεν μπορεί το αποτέλεσμα να απομακρύνει από πάνω του την μυρωδιά του "έτοιμου" και "πρόχειρου". Στη συνέχεια βρισκόμαστε στην κεντρική οθόνη του προγράμματος, στην οποία και θα δουλέψουμε κατά πλειοψηφία όλα τα κομμάτια των βίντεο και των αμοντάριστων πλάνων για τη πραγματοποίησης του ντοκιμαντέρ.

Εικόνα 33: Η κεντρική οθόνη του προγράμματος.

Το βίντεο ή εικόνα θα τοποθετηθεί στην πάνω αριστερό γκρίζο πλαίσιο ενώ η διαδικασία του μοντάζ θα λάβει χώρα στο timeline στο κάτω μακρόστενο πλαίσιο.

Εικόνα 34: Τοποθετείται το υλικό και ξεκινά η επεξεργασία του.

Εφόσον τοποθετηθεί το βίντεο και οι εικόνες που είναι προς χρήση τότε κρίνεται πλέον σωστή η στιγμή να ξεκινήσει η διαδικασία επεξεργασίας του υλικού. Κάνουμε κλικ στην ένδειξη "Trim". Στην επόμενη οθόνη θα πατήσουμε "Multi Trim" και ύστερα κάτω δεξιά το εικονίδιο με το σκουπιδοτενεκέ, ώστε να παραλείψουμε ένα αχρηάστο αυτοματισμό, που ενδεχομένως να επιβραδύνει τη διαδικασία της επεξεργασίας υλικού.

Εικόνα 35: Κάνουμε κλικ στην ένδειξη "Multi Trim" και ύστερα κάτω δεξιά το εικονίδιο με το σκουπιδοτενεκέ ώστε να αποφευχθούν επιβραδύνσεις κατά την διαδικασία επεξεργασίας.

Έπειτα σέρνουμε την κορδέλα στα δεξιά ώστε να έχουμε όλο το εύρος του βίντεο.

Εικόνα 36: Μια ακόμη ενδιαφέρουσα εντολή, για την καλύτερη και σφαιρικότερη οπτική-επαφή με το σύνολο του υλικού μας.

Καθώς πραγματοποιηθούν με επιτυχία οι προαναφερθέντες εντολές το υλικό μας είναι έτοιμο προς επεξεργασία και να ξεκινήσει το «κόψιμο» των ανεπιθύμητων κομματιών του αμοντάριστου υλικού. . Βάζουμε το σημείο αρχής (Mark in) και το σημείο τέλους (mark out). Π.χ. στην εν λόγω εργασία θέσαμε ως αρχή το πρώτο λεπτό και τέλος το 03.18. Σημείωση : για να φτάσουμε στο σημείο τέλους σέρνουμε την μπάρα στα δεξιά.

Εικόνα 37: Σε αυτό το σημείο θέτουμε την αρχή και το τέλος του κομματιού που θέλουμε να κρατήσουμε.

Εμφανίστηκε το "κομμένο" βίντεο στα δεξιά. Πατάμε "OK" και επιστρέφουμε στην κεντρική μας οθόνη.

Εικόνα 38: Στην timeline βρίσκεται το κομμάτι του υλικού που επιλέξαμε.

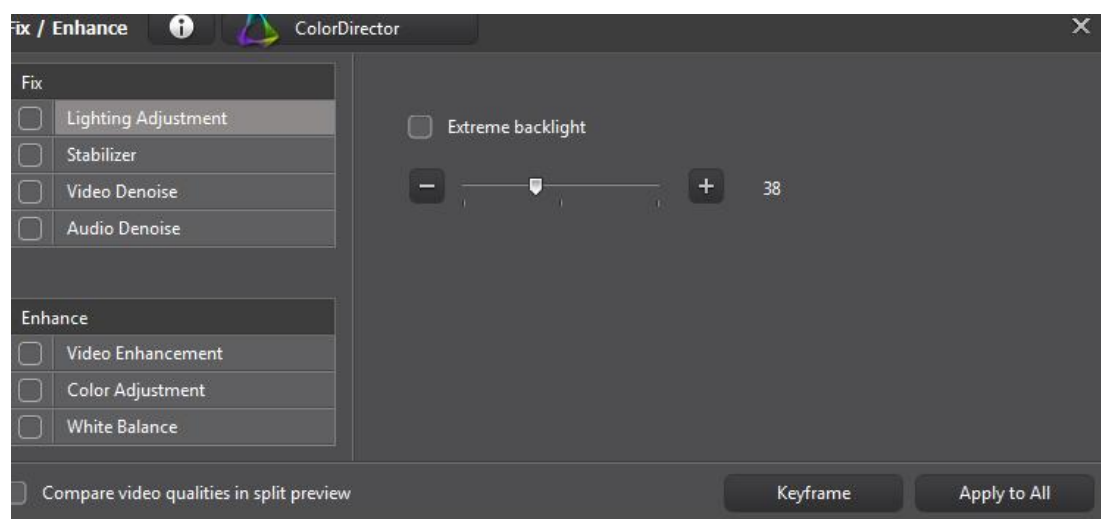
Σημαντική σημείωση : το "κομμένο" βίντεο ΔΕΝ έχει αποθηκευτεί ακόμα. Θα καταλήξω πως γίνεται αυτό. Τώρα έχουμε στη διάθεση μας ορισμένες ιδιότητες, οι οποίες είναι χρήσιμες για την πραγμάτωση του ντοκιμαντέρ. Στην εν λόγω πτυχιακή

εργασία οι ιδιότητες που παρέχει το πρόγραμμα και φάνηκαν ιδιαίτερες χρήσιμες είναι οι ακόλουθες.

Ιδιότητες προγράμματος:

α. Fix/Enhance

Κάνοντας κλικ στο πλήκτρο "Fix/Enhance", έχουμε τη δυνατότητα να βρεθούμε στην οθόνη με παραμέτρους βελτίωσης του βίντεο. Σε αυτό το σημείο μπορούμε να βρούμε κάποιες ιδιαίτερα έξυπνες επιλογές όπως το "Lightning Adjustment" για σταθεροποίηση του φωτισμού, "Stabilizer" για βελτίωση του καδραρίσματος του πλάνου, "Video Denoise" για αφαίρεση του "οπτικού θορύβου", "Audio Denoise" για την αφαίρεση του θορύβου του ήχου, στην ενότητα "Fix" και "Video Enhancement", "Color Adjustment", "White Balance" στην ενότητα "Enhance" για λοιπές βελτιώσεις. Στην περίπτωση της εν λόγω πτυχιακή εργασίας ιδιαίτερα χρήσιμο φάνηκαν οι επιλογές "Lightning Adjustment" και "Stabilizer" καθώς οι υπόλοιπες που δοκιμάστηκαν φάνηκε να παραμορφώνουν αισθητά το αποτέλεσμα. Παράλληλα κάνοντας κλικ στο "Apply to All" και οι αλλαγές εφαρμόζονται σε όλα τα βίντεο που βρίσκονται στο πλαίσιο της timeline.

Εικόνα 39: Οι επιλογές "Lightning Adjustment" και "Stabilizer" επέτρεψαν καθαρότητα σε όλα τα κομμένα πλάνα.

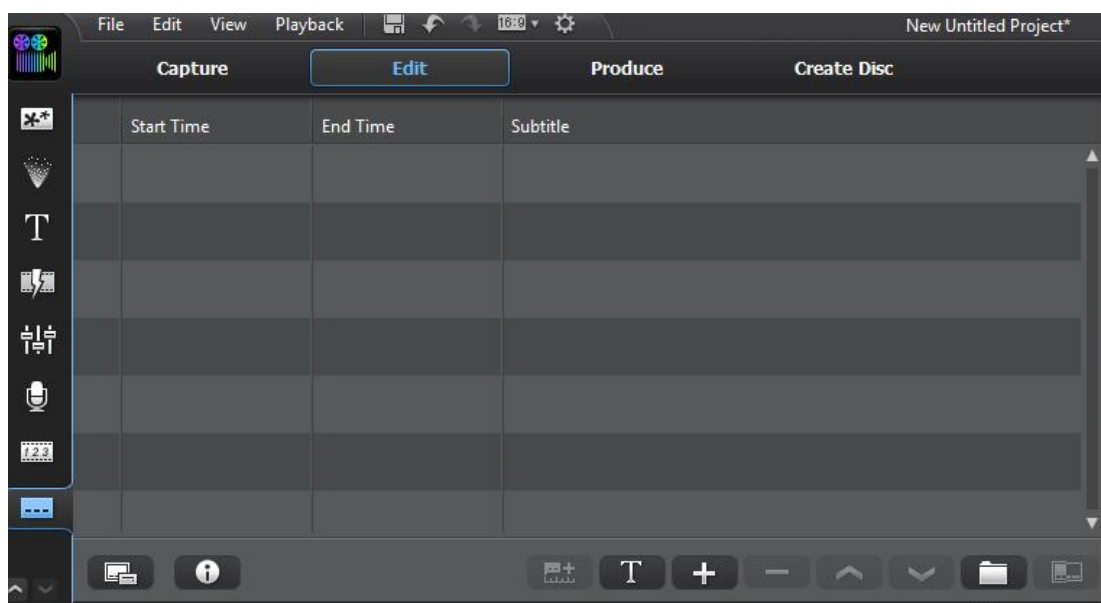
β. Υπότιτλοι

Μια εξίσου σημαντική ιδιότητα είναι η τοποθέτηση υπότιτλων, η οποία και κρίθηκε επιτακτική στην περίπτωση της πτυχιακής εργασίας. Για να προσθέσουμε λοιπόν υπότιτλους χρειάζεται να κάνουμε κλικ στο πλήκτρο "Roll down"

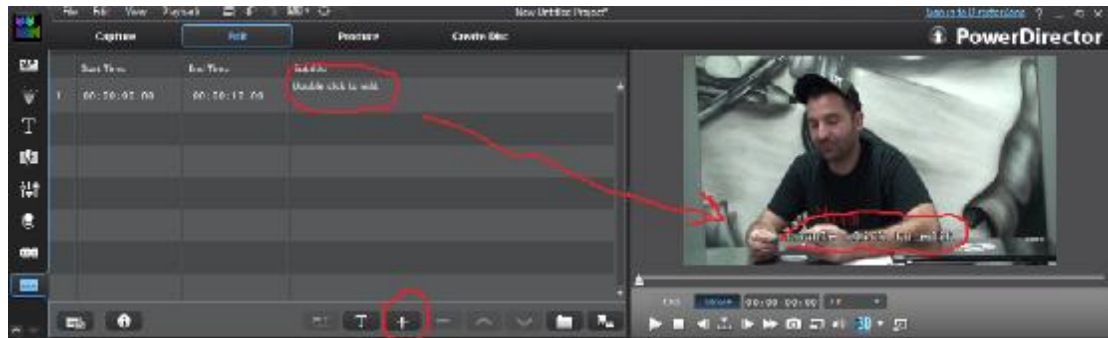
Εικόνα 40: Εισαγωγή υπότιτλων.

... και πατάμε στην ένδειξη "Subtitle Room". Θα βρεθούμε στην εξής οθόνη:

Εικόνα 41: Οθόνη εισαγωγής και επεξεργασίας υπότιτλων.

Για να πραγματοποιηθεί με επιτυχία η εισαγωγή των υποτίτλων μας εισάγουμε το κείμενο που επιθυμούμε και έπειτα πατάμε το πλήκτρο + (Add a subtitle...) για την εισαγωγή του στο βίντεο στο σημείο που επιθυμούμε. Πιο συγκεκριμένα θα διαπιστώσουμε πως στο player στα δεξιά έχει εμφανιστεί η πρόταση "Double click to edit". Η ίδια πρόταση βρίσκεται και στην στήλη "Subtitle". Κάνοντας λοιπόν διπλό κλικ εκεί θα γράψουμε το κείμενο μας. Π.χ. Moral – 31 ετών

Εικόνα 42: Επιτυχή εισαγωγή υποτίτλου στο βίντεο και στον χρόνο που χρειάζεται.

Έπειτα διαλέγουμε στις διπλανές στήλες πότε θα ξεκινήσει να εμφανίζεται ο υπότιτλος (Start Time) και πότε θα σταματήσει (End Time). Στην προκειμένη περίπτωση, ο χρόνος διάρκειας χρειάζεται να είναι τουλάχιστον για 20 δεύτερα αντί για 10 δεύτερα και η αλλαγή των αριθμών γίνεται με απλή πληκτρολόγηση.

Εικόνα 43: Ο χρόνος κατά τον οποίο χρειάζεται να εμφανίζεται ο υπότιτλος κατά τις εντολές Start και End Time.

γ. Ένωση με άλλα βίντεο

Με την επιλογή αυτή υπάρχει η δυνατότητα να ξεκινήσει η ένωση των κομματιών που έχουμε επιλέξει να κρατήσουμε από την συνολική διάρκεια του αμοντάριστου υλικού. Τοποθετούμε στην library (πάνω αριστερό πλαίσιο) το καινούργιο βίντεο και ύστερα το τοποθετούμε πριν ή μετά από το βίντεο που θέλουμε να το ενώσουμε.

Εικόνα 44: Η διαδικασία ένωσης των κομματιών του βίντεο.

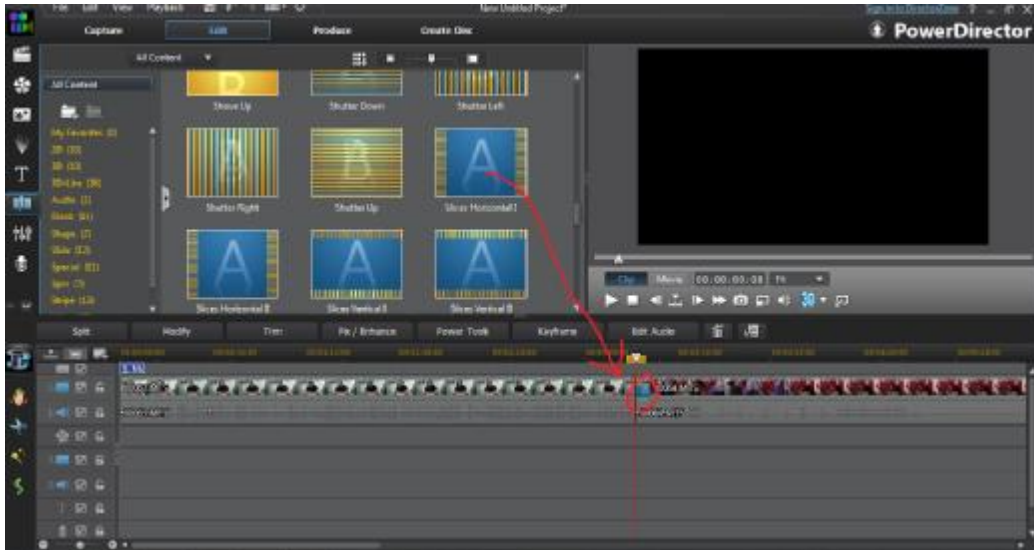
Προσοχή : Ελέγχουμε αν τα δύο βίντεο εφάπτονται πλήρως, ώστε να μην μείνει κενό στο τελικό αποτέλεσμα με την ένδειξη του μαύρου ακαθόριστου φόντου.

Έπειτα για "ραφινάρισμα" μπορούμε να βάλουμε την επιλογή "transition", ώστε να μην γίνει η μετάβαση ξαφνικά και να έχουμε μια φυσική ροή των κομματιών μας, τα οποία θα προσφέρουν και μια ολοκληρωμένη αρμονική συνύπαρξη των ξεχωριστών κομματιών σαν ενιαίο βίντεο . Κάνουμε κλικ στην ένδειξη "Transition Room".

Εικόνα 45: Ενώνουμε τα ξεχωριστά κομμάτια, επιτρέποντάς τα γίνει το ένα η συνέχεια του άλλου, μέσα από μια ομαλή μετάβαση.

Εδώ διαλέγουμε ανάμεσα σε πολλές επιλογές. Επιλέγουμε αυτή που θεωρούμε πως ταιριάζει καλύτερα στο βίντεο. Υπάρχουν για παράδειγμα τυπικές μεταβάσεις, ενώ άλλες μπορούν να δώσουν πιο κεφάτο τόνο.

Εικόνα 46: Το εργαλείο μετάβασης μας επιτρέπει να διαλέξουμε πολλούς τρόπους πραγμάτωσης αυτής μέσα από απλά ή μη εφέ μετάβασης.

"Σέρνουμε" τη μετάβαση που θέλουμε και τη τοποθετούμε στο σημείο που πιστεύουμε ότι ταιριάζει. Στην εν λόγω πτυχιακή εργασία κρίναμε σκόπιμο να τοποθετηθεί το εφέ μετάβασης στην αρχή του δεύτερου αποσπάσματος.

δ. Φτιάχνοντας slideshow με εικόνες

Η ιδιότητα αυτή αφορά την τοποθέτηση εικόνων, η οποία δεν διαφέρει ιδιαίτερα από τη δημιουργία βίντεο. Εισάγουμε τις εικόνες στη library και ύστερα με τη σειρά που θα θέλαμε να παίξουν.

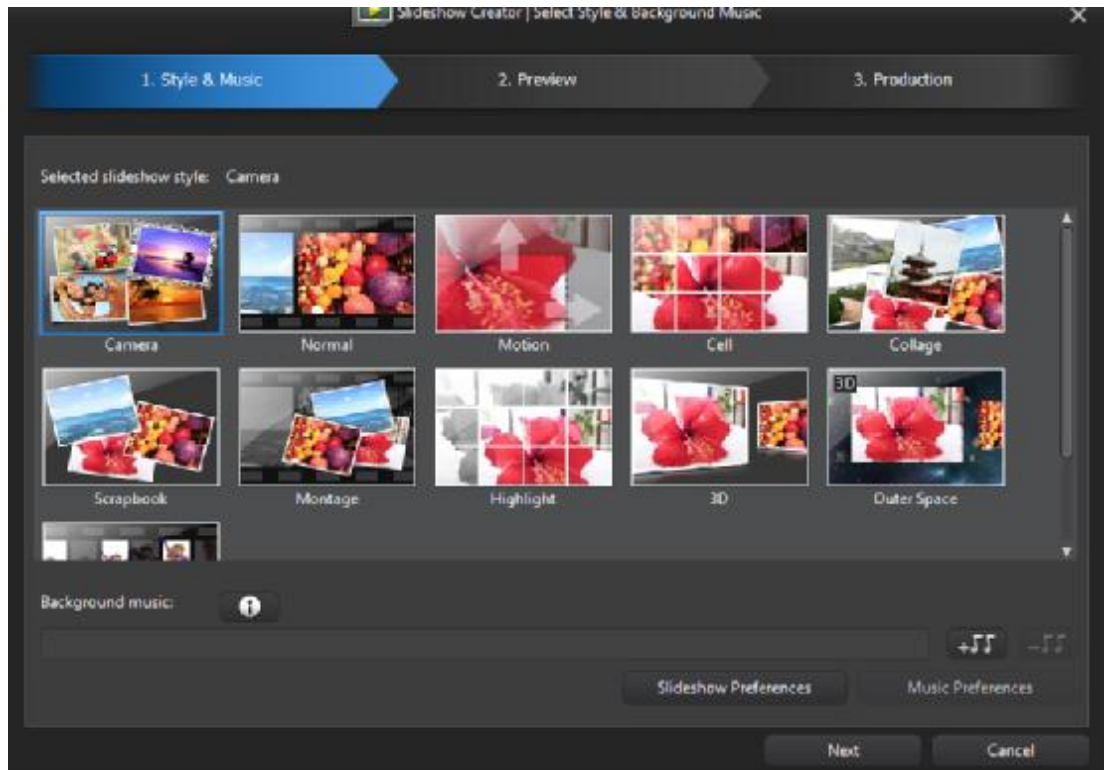
Εικόνα 47: Στον χώρο Library του προγράμματος γίνεται τοποθέτηση εικόνων.

Πατάμε την ένδειξη "slideshow" αφού επιλέξουμε όλα τα αντικείμενα μας στην timeline.

Εικόνα 48: Τοποθέτηση όλων των εικόνων που είναι επιθυμητά προς χρήση στο ντοκιμαντέρ.

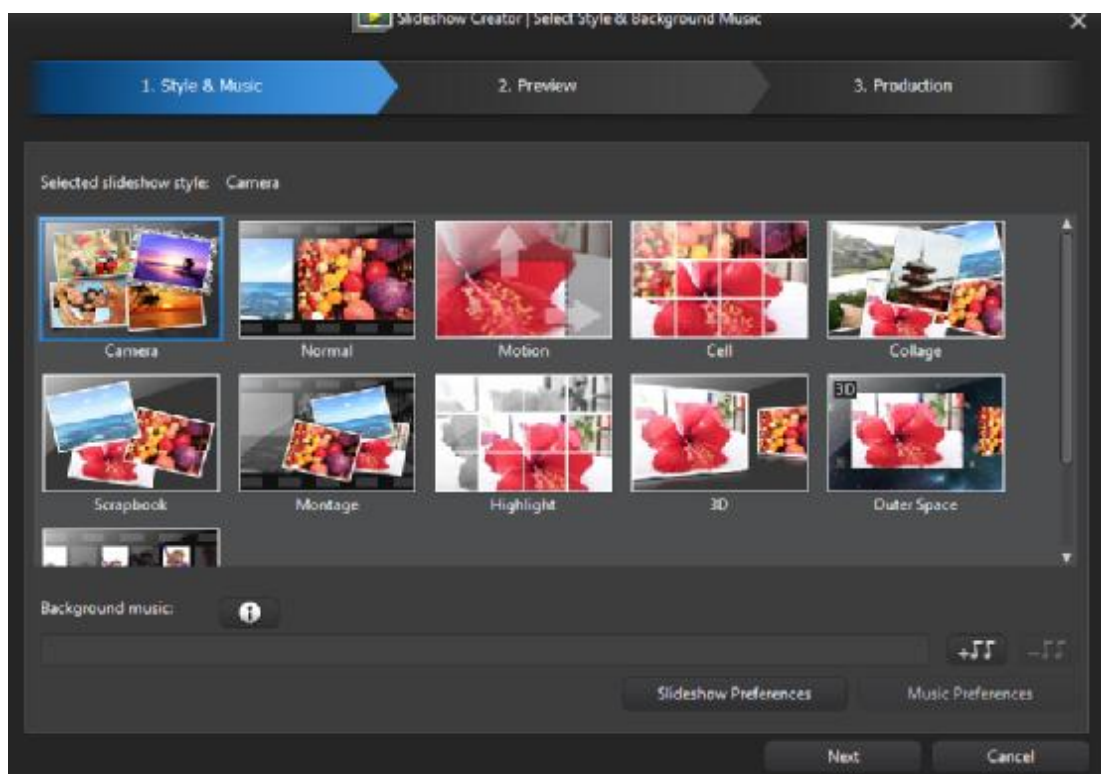
Αφού εκτελεσθεί η παραπάνω ιδιότητα τότε θα βρεθούμε στην εξής οθόνη:

Εικόνα 49: Όταν εισαχθούν όλες οι εικόνες, θα χρειαστεί να τους τοποθετήσουμε προσαρμοστικά εφέ.

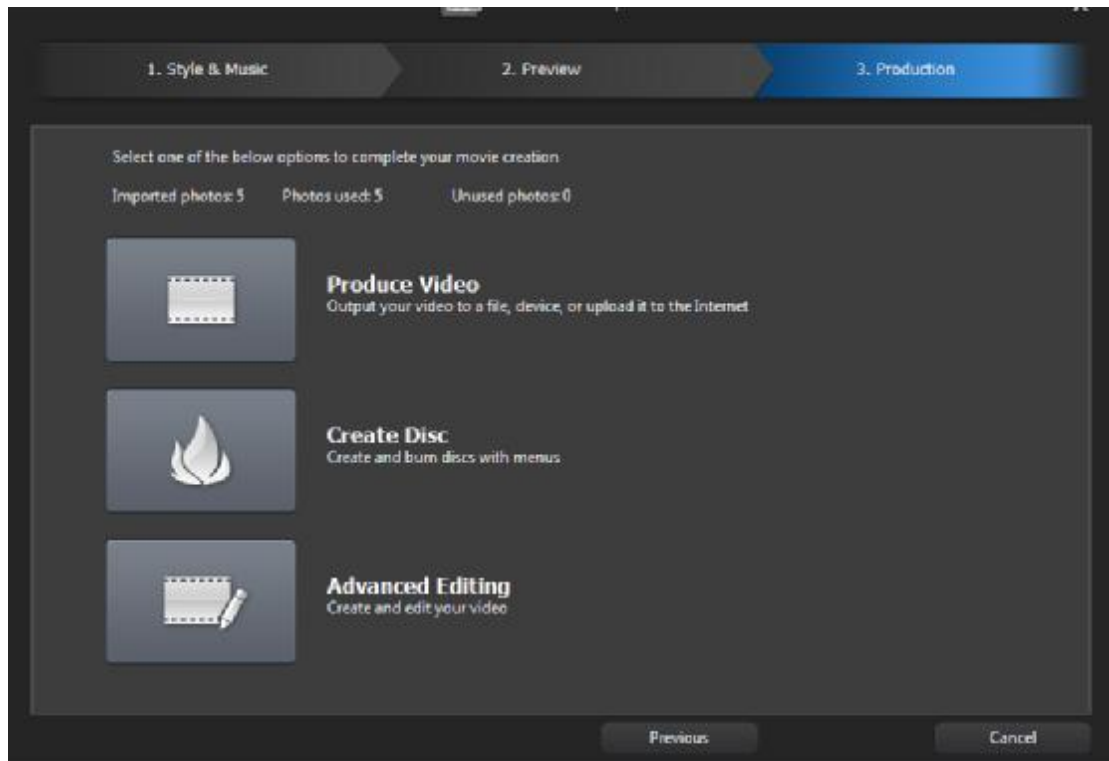
Επιλέγουμε τις μεταβάσεις που θέλουμε μεταξύ των εικόνων μας και πατάμε "Next". Η εν λόγω εντολή και εφαρμογή είναι ίδια με αυτή που τοποθετήσαμε και στα κομμένα βίντεο. Προσφέρει ομοιομορφία στο τελικό μας αποτέλεσμα και θεωρείτε επιτακτική ανάγκη όσον αφορά τις φωτογραφίες, καθώς υπάρχει κίνδυνος να φαίνονται «ξένο» κομμάτι μετά των βίντεο. Τα εφέ μετάβασης θα τα ομογενοποιήσουν με το υπόλοιπο υλικό και το αποτέλεσμα θα κριθεί ιδιαίτερα φυσικό στην οπτική προσέγγιση του ντοκιμαντέρ. Άλλωστε πάντα ο φόβος του ντοκιμαντερίστα ήταν η εισαγωγή του φωτογραφικού υλικού και η ενσωμάτωσή τους μετά των βίντεο και γενικότερα όλου του υλικού. Το συγκεκριμένο πρόγραμμα έχει εντολές που χαρακτηρίζονται ως «έξυπνα τρικ» με σκοπό η φωτογραφία να φαίνεται ως συνέχεια του βίντεο. Οι εντολές και τα εφέ είναι ποικίλα ανάλογα με τα γούστα, την ταυτότητα και την χροιά που θέλουμε να δώσουμε στο ντοκιμαντέρ. Κρίνεται σκόπιμο τα εφέ, που θα χρησιμοποιηθούν σε όλο το βίντεο να μην διαφέρουν αρκετά μεταξύ τους. Αυτό διότι θα πρέπει όλο το αποτέλεσμα να έχει μια συνοχή, η οποία κατά κύριο λόγο απορρέει και από τα εφέ που θα τοποθετήσουμε. Θα πρέπει να δίνει το αποτέλεσμα την αίσθηση μιας ολοκληρωμένης ταινίας, η οποία έχει τραβηχτεί και

αποδοθεί μόνον μια φορά. Σαν να μην έκαναν δηλαδή ποτέ λάθος οι πρωταγωνιστές, ο σκηνοθέτης, ο καμεραμάν και το τοπίο να είχε πάντα την ίδια θερμοκρασία, τον ίδιο φωτισμό, την ίδια αύρα. Οπότε η προσέγγιση θα πρέπει να είναι λεπτομερειακή και ιδίως στο σημείο ένωσης των κομματιών και των πλάνων και των εικόνων μας.

Εικόνα 50: Όπως και στα κομμένα κομμάτια βίντεο, έτσι και στις φωτογραφίες υποτεθούμε εφέ μετάβασης για ομοιομορφία του τελικού αποτελέσματος.

Οι υπόλοιπες οθόνες θα μας φτάσουν στο σημείο "Produce" όπου μπορούμε να επιλέξουμε τον τρόπο αποθήκευσης.

Εικόνα 51: Τρόποι αποθήκευσης των παραπάνω διαδικασιών.

Σημείωση : Μπορούμε να επιμηκύνουμε τον χρόνο που θα εμφανίζεται η κάθε εικόνα επιλέγοντας την κάθε εικόνα στο σημείο που θα εμφανιστεί το αμφίδρομο βέλος και τότε το σέρνουμε ανάλογα με το πόσο χρονικό διάστημα θέλουμε.

ε. Τοποθέτηση διαφορετικού ήχου πάνω από βίντεο ή εικόνες

Είναι μια ιδιαίτερη ιδιότητα και μια ιδιαίτερα απλή διαδικασία. Παρατηρείτε την κάτω λωρίδα στο βίντεο της timeline;

Εικόνα 52: Η διαδικασία ομαλοποίησης και προσαρμογής του ήχου των βίντεο, για να αποφευχθούν οι διαφορετικοί ηχητικοί τόνοι.

Αυτή είναι η λωρίδα του ήχου, όπου θα σύρουμε το δικό μας απόσπασμα ήχου και θα το αντικαταστήσουμε. Θα εμφανιστεί η ένδειξη "Overwrite", την οποία και επιλέγουμε με σκοπό να πραγματοποιηθεί η αντικατάσταση με επιτυχία.

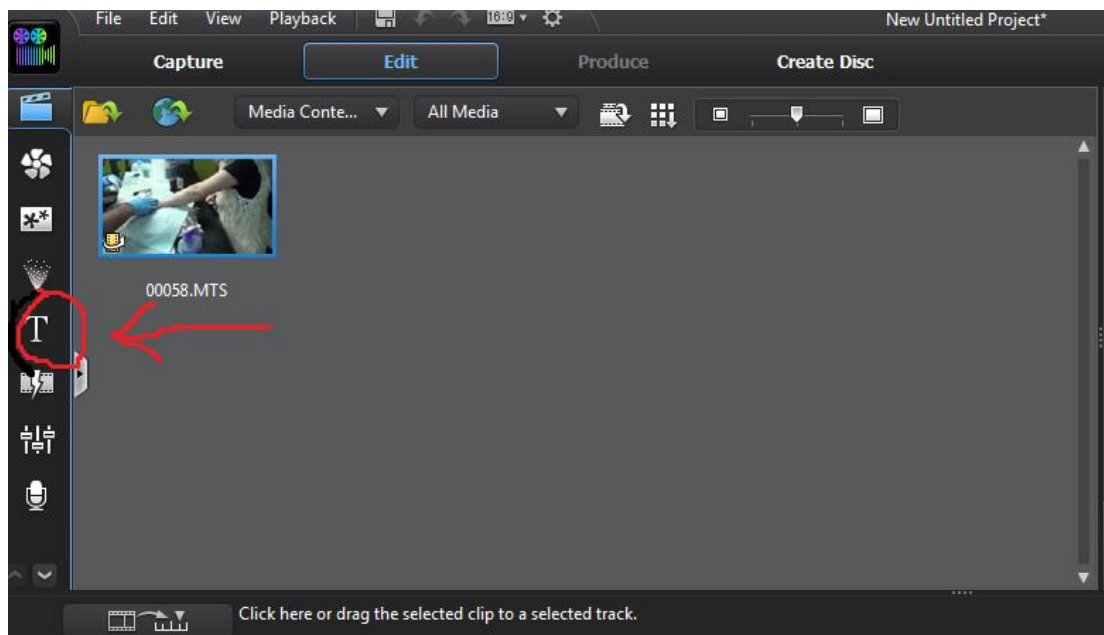

Εικόνα 53: Τοποθετούμε τον ήχο που θέλουμε ώστε να «συμφωνεί» με το βίντεο και τις εικόνες, για τα οποία κάνει λόγο η εκφωνητής της πτυχιακής εργασίας.

Ελέγχουμε αν η διάρκεια του ήχου είναι μικρότερη από το βίντεο. Αν συμβαίνει αυτό τότε ο παλιός ήχος θα παίζει μετά τον καινούργιο. Στην περίπτωση αυτή θα πρέπει να μοντάρουμε το βίντεο, ώστε να συμπίπτει με τη διάρκεια του ήχου. Στην δικιά μας περίπτωση ο ήχος υπερβαίνει την διάρκεια του βίντεο. Ο ήχος θα τελειώσει στο σημείο που θα τελειώσει και το βίντεο.

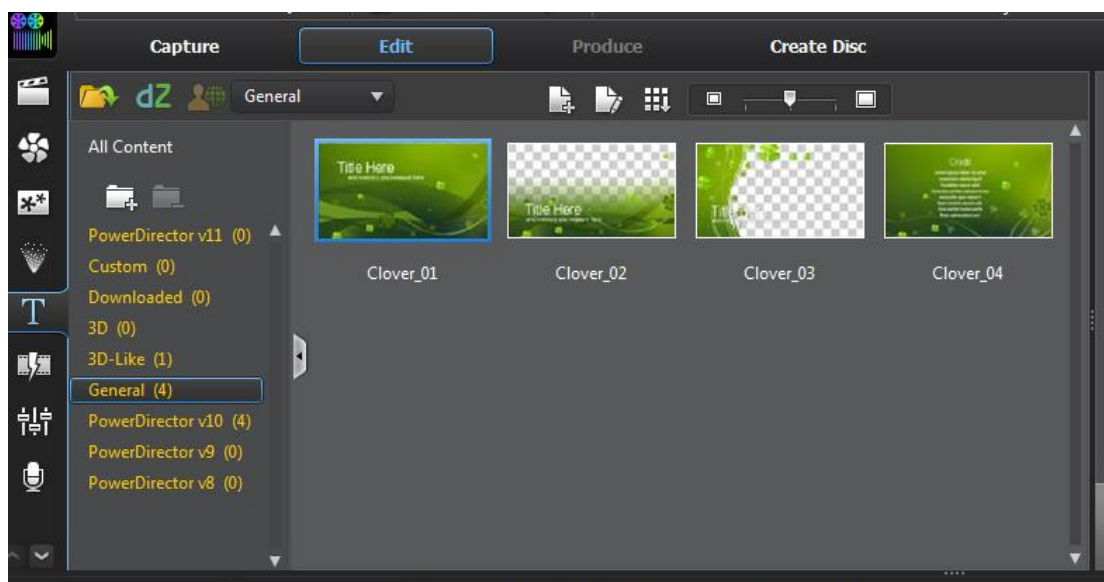
στ. Εισαγωγή κεφαλαίων στο βίντεο

Για την εν λόγω ιδιότητα πατάμε στο μεγάλο "T" όπως φαίνεται στην εικόνα.

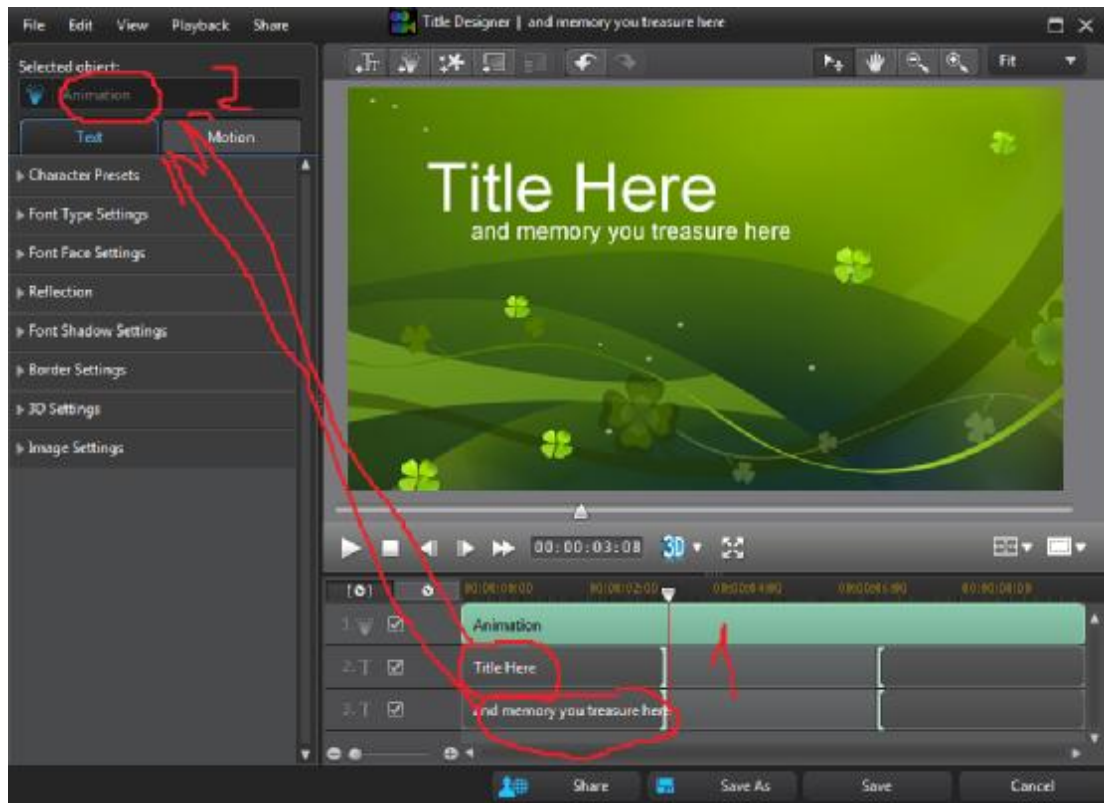

Εικόνα 54: Εισαγωγή κεφαλαίων στο βίντεο.

Εφόσον πραγματοποιηθεί η παραπάνω εντολή τότε το πρόγραμμα θα μας μεταφέρει στην οθόνη, στην οποία θα διαλέξουμε το γραφικό της αρεσκείας μας και θα το "σύρουμε" στη timeline στην αρχή του βίντεο που θέλουμε να δώσουμε τίτλο (1) και ύστερα πατάμε "Modify" (2).

Εικόνα 55: Τοποθέτηση γραφικών.

Εικόνα 57: Εισαγωγή τίτλων και υπότιτλων.

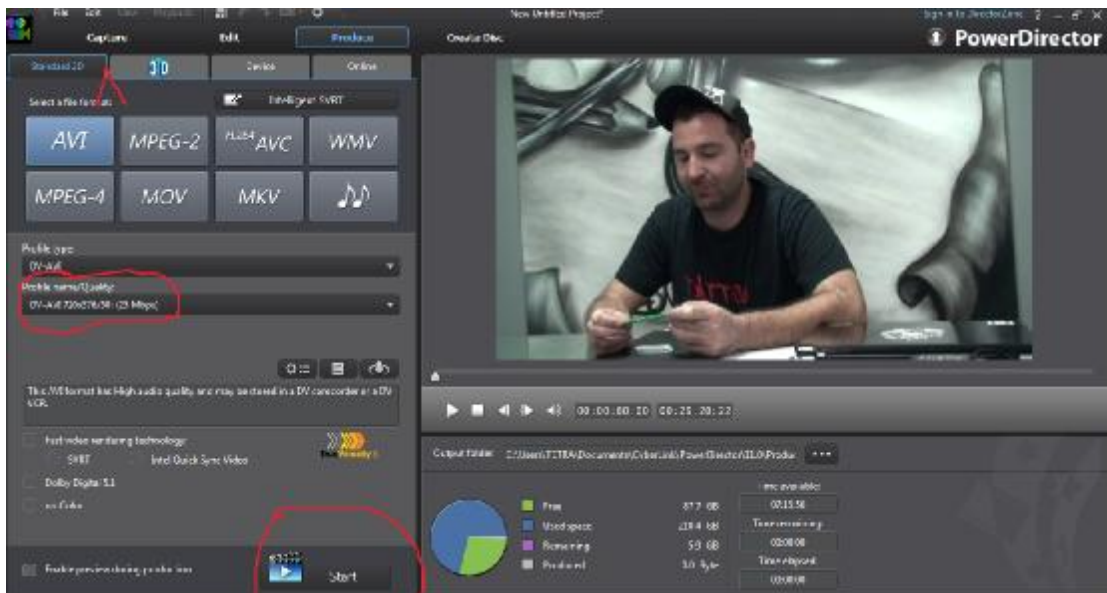
6.2 Αποθήκευση Πτυχιακής Εργασίας

Όποια και αν είναι η εργασία μας βίντεο, βίντεο με αλλαγή ήχου ή slideshow, η διαδικασία αποθήκευσης είναι ίδια. Πατάμε το πλήκτρο "Produce".

Εικόνα 58: Αποθήκευση εργασίας.

Θα βρεθούμε στην εξής οθόνη για να πραγματοποιήσουμε την αποθήκευση του επεξεργασμένου υλικού μας.

Εικόνα 59: Αποθήκευση σε μορφή MPEG-2 με DVD HQ 720x576

Εδώ θα επιλέξουμε τι κωδικοποίηση αρχείου θέλουμε (AVI, MPEG-2 κ.τ.λ.), την ποιότητα αναλόγως την κωδικοποίηση (στην συγκεκριμένη περίπτωση επιλέγουμε

MPEG-2 με DVD HQ 720x576). Αφού το κάνουμε αυτό και σιγουρευτούμε για τις επιλογές μας τότε μπορούμε να πατήσουμε το πλήκτρο "Start".

6.3 Μοντάζ του υλικού

A. Χωρισμός αμοντάριστων πλάνων σε ενότητες

Μετά από ταξινόμηση κατέληξα πως κάθε συνέντευξη έπρεπε να έχει ένα είδος εισαγωγικής μετάβασης από θεματική σε θεματική και από πρόσωπο σε πρόσωπο.

Ως πρώτη ενότητα έβαλα σαφώς την ιστορική αναδρομή. Συνέχισα παρουσιάζοντας τα άτομα που εργάζονται στο χώρο του τατουάζ καθώς θεώρησα πως θα ήταν μια δυνατή μετάβαση μετά την ιστορική αναδρομή. Επιπλέον τι άλλο θα μπορούσε να μας βάλει τόσο δυναμικά στον κόσμο του τατουάζ από ένα εργαστήριο τατουάζ; Συμβολικά, καθώς στη συνέχεια θα παρουσιάσουμε άτομα που έκαναν τατουάζ, η διαδικασία "χτυπήματος" του τατουάζ μας δίνει την σωστή αρχή.

Περνάμε στην ψυχολόγο που θα δώσει την ψυχολογική διάσταση του θέματος ύστερα από την πρακτική πλευρά και από εκεί στο άτομο που έχει κάνει τατουάζ. Η αντίθεση προσδίδει μια νοητή διαλεκτική μεταξύ των δύο προσώπων.

Τέλος επανερχόμαστε στο πρακτικό κομμάτι, αυτό της δερματολόγου για τις τελικές συμβουλές και ύστερα επίλογος και κλείσιμο.

Οι ενότητες του ντοκιμαντέρ είναι οι εξής:

1^η ενότητα: Ιστορική Αναδρομή

2^η ενότητα: Εισαγωγή Ατόμων που εργάζονται στο χώρο του τατουάζ

Γιάννης Βουσκαρίνης (Εισαγωγή κ' Συνέντευξη)

Βασίλης Βαρβαρέσος (Εισαγωγή κ' Συνέντευξη)

4^η ενότητα: Διαδικασία Τατουάζ

5^η ενότητα: Μετάβαση

Ελένη Παναγούλια (Εισαγωγή κ' Συνέντευξη)

Άννα Μαρία Παπαδάτου (Εισαγωγή κ' Συνέντευξη)

Θεανώ Παρασκευοπούλου (Εισαγωγή κ' Συνέντευξη)

6^η ενότητα: Επίλογος

B. Συντονισμός και επεξεργασία

Ιστορική Αναδρομή

Η ιστορική αναδρομή αποτελείται από οχτώ μικρότερα μέρη. Για μεγαλύτερη ευκολία χώρισα το απόσπασμα του σπικάζ που αναφέρεται στην αναδρομή σε ισάριθμα θεματικά αποσπάσματα. Αυτά είναι τα εξής:

Εισαγωγή

Νεολιθική εποχή

Θράκες-Σκύθες

Τατουάζ σε σκλάβους

20ος αιώνας

Ότζι, ο άνθρωπος των πάγων

Χριστιανικά τατουάζ

Σήμερα

Στην "εισαγωγή" αναφέρεται ο ορισμός και η ετυμολογία της δερματοστιξίας. Διάλεξα να δείξω εικόνες από ένα εργαστήριο τατουάζ παρά κάποιο υλικό από την Ταϊτή από όπου προέρχεται και η λέξη (tatu). Σε αντίθεση με τα επόμενα μέρη της ιστορικής αναδρομής διάλεξα απόσπασμα βίντεο και όχι απλά εικόνες. Το απόσπασμα είναι από το βίντεο . Πρόκειται περί ντοκιμαντέρ για τις τεχνικές του τατουάζ ανά τον κόσμο. Εγώ διάλεξα τα πρώτα λεπτά όπου έχουμε μια γρήγορη σεκάνς εικόνων από εργαστήριο. Αφού έκοψα το βίντεο στα σημεία που χρειαζόμουν το πέρασα στο πρόγραμμα επεξεργασίας και πέρασα το αντίστοιχο απόσπασμα σπικάζ με τον τρόπο που ανέφερα παραπάνω (βλ. ε - τοποθέτηση ήχου). Στη "νεολιθική εποχή" χρησιμοποίησα εικόνες όπως τοιχογραφιών από σπηλιές στην Αλγερία που αναπαριστούν κυνηγούς. Πέντε εικόνες είναι αρκετές για να καλύψουν τη διάρκεια του σπικάζ. Στο πρόγραμμα το μόνο που έχουμε να κάνουμε είναι να τις βάλουμε με τη σειρά που θέλουμε. Ύστερα έβαλα την μετάβαση και άλλαξα το χρόνο εμφάνισης των εικόνων ώστε να μη φάνει "μαύρο". Στους "Θράκες-Σκύθες" βρήκα εικόνες από τατουάζ Σκύθων και γυναίκας της Θράκης με τατουάζ από παράσταση αγγείου. Ακολουθείται η ίδια μέθοδος για τις εικόνες. Στο "τατουάζ σε σκλάβους" βρήκα αγγειογραφία από χάραξη τατουάζ σε σκλάβους ρωμαϊκής εποχής και τυπική αναπαράσταση σκλάβων όπου διαφαίνονται στα σημάδια της ταυτοποίησης. Στο "20ος αιώνας" χρησιμοποίησα εικόνες από ανθρώπους που δούλευαν σε τσίρκο και από ναύτες.

Βλέπουμε σημεία της ανεύρεσης του διατηρημένου πτώματος καθώς και "κοντινά" στα σημεία που έχουν γίνει τα τατουάζ ιατρικής φύσεως. Πάλι στα χριστιανικά τατουάζ χρησιμοποίησα εικόνες τόσο από το σήμερα όσο και από τα αρχαία χρόνια. Το ίδιο συνέβη και με την ενότητα που αφορά την τέχνη της δερματοστιξίας στην σημερινή εποχή.

Γ. Άτομα που εργάζονται στον χώρο του τατουάζ

Το γύρισμα έγινε στο εργαστήριο "Moral Tattoo Studio" και πήραμε συνέντευξη από τους Γιάννη Βρουσκαρίνη και Βασίλη Βαρβαρέσο ενώ θα δείξουμε την διαδικασία του τατουάζ. Κάθε απόσπασμα έχει την δικιά του εισαγωγή.

Ξεκινάμε καταρχήν από μια μετάβαση – εισαγωγή από το προηγούμενη θεματική, αυτής της ιστορικής αναδρομής. Διάλεξα ένα απόσπασμα από μια ζωντανή παρουσίαση που είχε κάνει ο Βασίλης Βαρβαρέσος στο στούντιο του (http://www.youtube.com/watch?v=vD_K4roT4Q). Συνεχίζουμε έπειτα με τη συνέντευξη του Γιάννη Βρουσκαρίνη αφού κάνουμε μια εισαγωγή παρουσίασης. Η παρουσίαση έχει κομμάτια από την ώρα που μιλάει και την ώρα που δείχνει τα τατουάζ του στην κάμερα. Το αντίστοιχο σπικάζ συνοδεύει τις εικόνες.

Πέρα από κάποιες σιωπές ή σαρδάμ το υλικό ήταν καθαρό και δεν δέχτηκε πολλές τροποποιήσεις παρά μόνο στο τελικό μοντάζ όπου θα έπρεπε αναγκαστικά κάτι να κοπεί. Μόλις εμφανίζεται το πλάνο με τον Γιάννη εμφανίζω ένα υπότιτλο για περίπου 20 δεύτερα όπου αναγράφονται οι λεπτομέρειες (όνομα, ηλικία...), κάτι που κάνω και για όλα τα πρόσωπα που τους πήρα συνέντευξη.

Μετάβαση

Ακολουθεί η διαδικασία του τατουάζ στη Ρούλα από τον Μόραλ. Χρησιμοποιήσαμε πλάνο από τη διαδικασία με αφήγηση (σπικάζ), καθώς και αποσπάσματα από μια συνέντευξη με άτομο που έχει κάνει τατουάζ (Σοφία) που τελικά δεν μπήκε στο τελικό προϊόν λόγω κακού ήχου, καθώς η συνέντευξη έγινε σε μπαρ. Θεωρήθηκε όμως πως ταίριαζε με το αντίστοιχο κομμάτι σπικάζ, καθώς αναφέρεται σε άτομα που βλέπουμε στον περίγυρο μας να έχουν τατουάζ. Χρησιμοποιήσαμε πλάνο από το μπαρ, τη συνάντηση μαζί της, το διάλογο μας και τη Σοφία να δείχνει τα τατουάζ της. Όλα αυτά με αφήγηση off.

Στη συνέχεια ακολουθεί συνέντευξη από ψυχολόγο (Ελένη Παναγούλια) με εμπειρισταωμένες απόψεις και σκιαγραφήματα προσωπικοτήτων ανά εποχές. Ακολούθησαν και πλάνα από το γραφείο και την ίδια, ενώ μιλάει για την τέχνη και τους ανθρώπους που την επιλέγουν, ώστε να γίνει η απαραίτητη εισαγωγή στο πρόσωπο που θα μιλήσει. Ακολουθεί η συνέντευξη και τι χρησιμοποιήθηκε στο τελικό αποτέλεσμα. Στο τέλος ακολούθησε και η συνέντευξη από δερματολόγο (Θεανώ Παρασκευοπούλου). Η τελική παρουσίαση δεν διαφέρει από τις παραπάνω στη δομή. Αφήγηση off και πλάνα από το ιατρείο και την ώρα της συνέντευξης και της προετοιμασία της.

Εισαγωγή: Καλό είναι, ένας που θέλει να κάνει ένα τατουάζ, που είναι μια μόνιμη βλάβη, δεν είναι κάτι που το μετανιώνεις μετά από ένα μήνα και λες το σβήνω με τη γομολάστιχα και έφυγε, δεν υπάρχει αυτό. Καλό είναι να συμβουλευτεί έναν ειδικό και ο ειδικός του δέρματος είναι ο δερματολόγος, για μερικές συμβουλές, για πιθανές βλάβες που μπορεί να κάνει το τατουάζ μετά. Δηλαδή από τον δερματολόγο θα του κάνει μια κλινική εξέταση να δει αν έχει έντονο δερμογραφισμό, μια αλλεργικότητα και σε ορισμένα σημεία μπορεί ένα τατουάζ να αποβεί μοιραίο. Δηλαδή, αν βάλει ένα άλλο αλλεργιολόγο, έχει την αλλεργικότητα, να έχει προβλήματα. Δε θα πεθάνει αλλά θα έχει ταλαιπωρία. Αν θέλει να κάνει ένα τατουάζ στο στήθος για παράδειγμα και το ιστορικό της μπορεί να έχει η μητέρα, η αδελφή ή η θεία καρκίνο ή καρκίνο του μαστού στην οικογένεια, δε θα συνιστούσαμε να το κάνει. Μετά, ένα πλήρες ιστορικό. Ένα άτομο που έχει δέρμα με ποικιλοδερμία, πολλές ελιές, ορισμένες από τις οποίες, πιθανόν – μιας και ζούμε σε μια χώρα με ηλιοφάνεια – κάποια στιγμή να γίνουν ένα μελάνωμα. Έτσι, δεν θα είναι σωστό να κάνεις εκεί κοντά ένα τατουάζ. Αυτές οι συμβουλές μπορούν να τον βοηθήσουν γιατί το τατουάζ είναι μόνιμη βλάβη.

Βίντεο παρουσίαση ντοκιμαντέρ 2 λεπτών

Χρησιμοποιήθηκε υλικό και αποσπάσματα από τα βασικά μέρη, αυτά των συνεντεύξεων και της διαδικασίας τατουάζ. Η παρουσίαση έχει τη μορφή περιεχομένων και γι αυτό χρησιμοποιήσα κεφάλαια- τίτλους όπως συνέντευξη από ψυχολόγο.

Βιβλιογραφία:

Ελληνική Βιβλιογραφία

1. Γκουτζιώτης Δ. (2005). *Το ντοκιμαντέρ-Τέχνη, τεχνική, παραγωγή, διανομή*. Αθήνα: Αιγόκερως .
2. Γκρίμισου Α.- Ράζεντζ Α. (2012). *Ο κινηματογράφος της παρατήρησης, Ανθρωπολογία, κινηματογράφος και η εξερεύνηση της κοινωνικής ζωής*. Αθήνα: Πόλις.
3. Καβαγιάς Γ. (1961). *Ο Κινηματογράφος χωρίς μυστικά και η τέχνη του οπερατέρ*. Αθήνα: Καστανιώτης.
4. Κυριαζή, Ν., (1998). *Η κοινωνιολογική έρευνα – Κριτική επισκόπηση των μεθόδων και των τεχνικών*. Αθήνα: Ελληνικές Επιστημονικές Εκδόσεις.
5. Μάνιον Λ. (1977). *Μεθοδολογία εκπαιδευτικής έρευνας*. Αθήνα: Μεταίχμιο
6. Μεταλληνός Ν. (2003). *Παραγωγή τηλεοπτικού ντοκιμαντέρ*. Αθήνα: Έλλην.
7. Μπρέχαρντ Γ.(2006). *Ντοκιμαντέρ, Η άλλη όψη του κινηματογράφου* Αθήνα: Πατάκη
8. Πάτρα: Ελληνικό Ανοικτό Πανεπιστήμιο, Bird, M., Hammersley, M., Gomm, R., & Woods, P. (μτφ. Ε. Φράγκου). (1999). *Εκπαιδευτική Έρευνα στην Πράξη, Εγχειρίδιο Μελέτης*.
9. Πηγιάκη, Π., (1988). *Εθνογραφία Η μελέτη της ανθρώπινης διάστασης στην κοινωνική και παιδαγωγική έρευνα*. Αθήνα: Γρηγόρης.
10. Ρίντερ Κ. (2000). *Ιστορία του παγκόσμιου κινηματογράφου(1895-1975)*. Αθήνα: IANOS
11. Συλλογικό Έργο. (2009). *Ντοκιμαντέρ, μια άλλη πραγματικότητα*. Αθήνα: Αιγόκερως.
12. Τσουρβάκας, Γ.Ε., (1997). *Ποιοτική έρευνα – Οι εφαρμογές της στη μελέτη των μέσων μαζικής επικοινωνίας*. Αθήνα: Εκδοτικός Όμιλος Συγγραφέων Καθηγητών.
13. Φίλιας, Β (2004). *Εισαγωγή στη μεθοδολογία και της τεχνικές των κοινωνικών ερευνών. (2η έκδ)*. Αθήνα: Gutenberg
14. Φώλκνερ Ντ.Faulkner, D., Swann, J., Baker, S., Bird, M., & Carty, J. (1999). *Εξέλιξη του παιδιού στο κοινωνικό περιβάλλον, Εγχειρίδιο Μεθοδολογίας*, (μτφ. Α. Ραυτοπούλου). Πάτρα: Ελληνικό Ανοικτό Πανεπιστήμιο

Ξένη Βιβλιογραφία

15. C.P. Jones. (1987). *Tattooing and Branding in Graeco-Roman Antiquity*, JRS 77 .
16. Friedman, Robert I.(1994) *Red Mafiya*, New York: Little, Brown and Company,
17. Galeotti M. (1994). *Criminal Russia: The traditions behind the headlines History Today*
18. Gamayunov, (1995). *Thieves-in-law: Devils dressed as Robin Hood*. The Moscow Times.
19. Likhachev D.S. (1935). *Cherty pervobytnogo primitivizma vorovskoi rechi, "/a;v(- i myshlenie*. Proceedings of the USSR Academy of Science.
20. Myers, Willard H. (1996). *The Emerging Threat of Transnational Crime from the East*. Crime, Law and Social Change 24
21. Serio J., V.S. Razinkin. (1995). *Thieves professing the code*. Low Intensity Conflict & Law Enforcement.
22. Taschen (2004). *1000 Tattoos*. Αθήνα: ΙΑΝΟΣ.

Διαδικτυακές Πηγές

23. www.aegeandocs.gr, (<http://www.aegeandocs.gr/en/?p=243>), από τους Ειρήνη Στάθη – Γιάννης Σκοπετέας , Τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας Πανεπιστήμιο Αιγαίου, [Τελευταία ενημέρωση: 28 Σεπτεμβρίου 2014], [Ανακτήθηκε: 10 Οκτωβρίου 2014]
24. www.cinemainfo.gr, (<http://www.cinemainfo.gr/cinema/theory/kinimatografikontokimanter/ntokimantereinasprotosrismos/index.html>), του Γιάννη Φραγκούλη,[Ανακτήθηκε: 30 Οκτωβρίου 2013]

25. www.tovima.gr, (<http://www.tovima.gr/culture/article/?aid=636689>), από τον Γιάννη Ζουμπουλάκη, [Τελευταία ενημέρωση: 30 Σεπτεμβρίου 2014], [Ανακτήθηκε: 15 Νοεμβρίου 2014]
26. www.cyberlink.com, (http://www.cyberlink.com/support/powerdirector-ultra/userguide_en_US.html), Επίσημος Διαδικτυακός τόπος της εταιρείας CyberLink Corp με έτος ίδρυσης το 1996 [Ανακτήθηκε: 30 Δεκεμβρίου 2013]
27. www.cyberlink.com, (http://www.cyberlink.com/products/powerdirectorultra/features_en_EU.html?&r=1), Επίσημος Διαδικτυακός τόπος της εταιρείας CyberLink Corp με έτος ίδρυσης το 1996,[Ανακτήθηκε:15 Ιανουαρίου 2014]
28. www.i-diadromi.gr, (http://www.i-diadromi.gr/2013/03/blog-post_1107.html), [Τελευταία ενημέρωση: 20 Μαρτίου 2013], [Ανακτήθηκε: 25 Μαρτίου 2013]
29. www.artmag.gr, (<http://www.artmag.gr/art-history/art-history/item/4326-art-tattoo>), από την Μαρία Μπουλέ, [Τελευταία ενημέρωση: 27 Φεβρουαρίου 2013], [Ανακτήθηκε: 10 Απριλίου 2013]
30. www.lifo.gr, (<http://www.lifo.gr/team/u12124/38145>), από την Άλκηστη Γεωργίου, [Τελευταία ενημέρωση: 12 Μαρτίου 2013], [Ανακτήθηκε: 20 Μαΐου 2013]
31. www.oneman.gr, (<http://www.oneman.gr/keimena/diabasma/article1492674.ece>), από τον

Τάκης Χυτήρης - Tattoo Artist, [Τελευταία ενημέρωση: 21 Φεβρουαρίου 14],
[Ανακτήθηκε: 12 Ιουνίου 2014]

32. www.lizardtattoo.gr, (<http://www.lizardtattoo.gr/gr/bio.htm>), Ιστότοπος του εργαστηρίου τατουάζ Lizard Tattoo, Ιδιοκτήτης Τάκης Χυτήρης, [Ανακτήθηκε: 2 Σεπτεμβρίου 2013]
33. www.tattooland.gr, (<http://www.tattooland.gr/history-of-tattoo.html>), Ιστότοπος του εργαστηρίου τατουάζ των ιδιοκτητών Παύλο και Μωσή , [Τελευταία ενημέρωση: 21 Μαρτίου 2014], [Ανακτήθηκε: 5 Απριλίου 2014]
34. www.iefimerida.gr, (<http://www.iefimerida.gr/news>), από τους Βάλερι Βάρκγας και Τόμ Ντέ Βίτα, [Τελευταία ενημέρωση: 13 Μαρτίου 2013], [Ανακτήθηκε: 7 Ιουλίου 2013]
35. www.eleftheria.gr, (<http://www.eleftheria.gr/index.asp?cat=39&aid=71454#.VOiSseasXfI>), [Τελευταία ενημέρωση: 16 Μαΐου 2014], [Ανακτήθηκε: 26 Μαΐου 2014]
36. www.smithsonianmag.com, (<http://www.smithsonianmag.com/history-archaeology/tattoo.html>), από την Cate Lineberry, [Τελευταία ενημέρωση: 1 Ιανουαρίου 2007], [Ανακτήθηκε: 9 Νοεμβρίου 2013]

Συμπέρασμα

Οι πληροφορίες που παρατέθηκαν, είχαν να κάνουν με τις γενικές γνώσεις πάνω στον τομέα του ντοκιμαντέρ, της τέχνης της δερματοστιξίας και της δημιουργίας μιας ταινίας με πραγματικά πρόσωπα για την ομαλότερη απόδοση των ιστορικών στοιχείων. Η δημιουργία του ντοκιμαντέρ για την τέχνη της δερματοστιξίας πραγματοποιήθηκε με το πρόγραμμα PowerDirector έκδοση 11 της εταιρείας CyberLink. Μέσω της πτυχιακής εργασίας παρουσιάστηκαν τα στάδια παραγωγής μιας ταινίας τεκμηρίωσης στα πρότυπα κινηματογραφικών ταινιών, καθώς και η υλοποίηση αυτής, ξεκινώντας από την ιστορική αναδρομή της δερματοστιξίας, τις συνεντεύξεις των ειδικών στο θέμα, την εκτέλεση της παραγωγής και την τελική επεξεργασία του υλικού. Για την υλοποίηση της πτυχιακής εργασίας ακολουθήθηκαν βασικά στάδια τεχνικών εργασιών, τα οποία περιγράφονται και χωρίζονται, γενικά σε τρεις κύριες κατηγορίες, που είναι, στο στάδιο της προ-παραγωγής(pre production), στο στάδιο της παραγωγής(production) και στο στάδιο της μετά-παραγωγής (post production) μιας ταινίας. Η παρούσα εργασία περιλαμβάνει την γραπτή περιγραφή των παραπάνω διαδικασιών όπως επίσης και οπτικοακουστικό δίσκο με την ταινία τεκμηρίωσης. Πιο συγκεκριμένα, χρειάζεται να αναφερθεί πως δεν υπάρχουν απόλυτοι κανόνες ως προς τη δημιουργία ενός ντοκιμαντέρ, καθώς αυτό υπάγεται στην προσωπική άποψη του δημιουργού, ο οποίος οφείλει να παραθέτει τα γεγονότα και τις δηλώσεις των πραγματικών προσώπων αυτούσια, χωρίς να παρέμβει στα ιστορικά γίνεσθαι. Σκοπός είναι να καταγράψει τις απόψεις και τα πραγματικά γεγονότων των προσώπων και να τα αποδώσει μέσα από το προσωπική του καλλιτεχνική ταυτότητα με σκοπό να ενημερώσει το κοινό για το θέμα, το οποίο πραγματεύεται η ταινία. Αυτή η διαδικασία δεν θα πρέπει να θεωρηθεί ως ένα अपαράβατο σύνολο νόμων αλλά ως μία ενότητα και μία δομή με σκοπό τη σταδιακή πραγμάτωση ενός ντοκιμαντέρ. Στόχος της εργασίας ήταν να τοποθετηθεί με πλήρη και αναλυτικό τρόπο στην Τέχνη της Δερματοστιξίας και της έννοιας αυτής και σταδιακά να φτάσει στην σημερινή εποχή και την ψυχοσύνθεση των ανθρώπων γύρω από τη συγκεκριμένη Τέχνη, μέσω των απόψεων των ειδικών. Συμπερασματικά, μπορεί να κρίνει κανείς, πως έγινε μια προσπάθεια για την όσο το δυνατόν εύκολη προσέγγιση του θέματος, μέσα από ένα ιδιαίτερα εύχρηστο πρόγραμμα, το οποίο έχει τη δυνατότητα να προσεγγίζει και να αποδίδει με επαγγελματικό τρόπο μια ολοκληρωμένη ταινία τεκμηρίωσης.